

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy

DIPLOMOVÁ PRÁCE

**Porovnání způsobů založení útoku ve fotbale
v českých a vybraných evropských
fotbalových soutěžích**

Establishment of attack in football: comparison of the top Czech and
selected European leagues

Autor: Bc. Ivan Sacha

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Učitelství pro střední školy

Studijní obor: N TV - ZSV

2015

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma **Porovnání způsobů založení útoku ve fotbale v českých a vybraných evropských fotbalových soutěžích** vypracoval pod vedením vedoucího diplomové práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato diplomová práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze, dne

Bc. Ivan Sacha

.....

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucímu mé diplomové práce **PaedDr. Ladislavovi Pokornému** za odborné vedení práce, cenné rady, vstřícný přístup a pomoc při zpracování této práce.

Dále bych rád poděkoval i své rodině za podporu během celého magisterského studia.

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá útočnou fází hry ve fotbale. Konkrétně se zabývá komplexní analýzou úspěšných útoků (končících brankou) od situace, která bezprostředně předcházela založení až po zakončení útoku brankou. Tyto útoky byly sledovány ve třech zahraničních nejvyšších národních soutěžích a porovnány s českou první ligou. Práce se zabývá technickými i taktickými aspekty útočných herních systémů.

Teoretická část práce má za úkol z odborných pramenů pojmenovat a vysvětlit základní pojmy hry a její národní i nadnárodní organizaci. Dále se zabývá jednotlivými prvky hry, které jsou pro útočnou fázi nejpodstatnější.

Výzkumná část se zabývá využitými útočnými herními systémy a jejich specifiky. Analyzována byla řada utkání z videozáznamů české, španělské, německé a anglické nejvyšší soutěže. Práce porovnává úspěšnost a využití jednotlivých útočných herních systémů. Dále se zaměřuje na situace, které nejčastěji bezprostředně předchází založení jednotlivých úspěšných útoků. Vyhodnocuje hráčské posty, které se nejčastěji podílí na jejich založení či zakončení a zkoumá herních činností jednotlivce využité při jejich vedení.

Poznatky získané touto prací, by měly sloužit trenérům, hráčům, ale i široké veřejnosti pro hlubší pochopení útočné fáze hry v současném fotbale a pomoci k její zdokonalení.

Klíčová slova

Fotbal, útočná fáze hry, herní systémy, rychlý protiútok, postupný útok, Premier League, Primera Division, Bundesliga, Synot liga

Abstract

This diploma thesis deals with the attack phase of the game in football. Specifically, it deals with complex analysis of successful attacks (ending with a goal) – covering everything from attack inception till the goal. We have observed attacks in three foreign national competitions and compared them with Czech first league. The work deals with both technical and tactical aspects of the offensive game systems.

The theoretical part is focused on identification and explanation of the basic concepts of the game and its national and international organization - based on the current expert sources. In particular, it focuses on different elements of the game that are most important for the attack phase.

The research part deals with attack game systems and its specifics in practice. Based on video recordings, we have analyzed matches from Czech, Spanish, German and English top leagues. The thesis then compares the efficacy and frequency of use of individual offensive game systems. It also focuses on situations that most immediately precede the establishment of individual successful attacks and evaluates gaming positions, which were the most often present in an attack establishment or termination and finally examines game activities used.

The knowledge gained in this work should serve coaches, players and general public as a fundament for better understanding of offensive phase of the game in today's football and further help to improve it.

Key words

Football, soccer, offensive phase of the game, gaming systems, fast break, gradual attack, Premier League, Primera Division, Bundesliga, Synot league

Obsah

1	Úvod	8
2	Problémy a cíle práce	10
2.1	Cíl práce	10
2.2	Problémy práce	10
3	Teoretická část práce	11
3.1	Použité grafické symboly	11
3.2	Charakteristika fotbalu	12
3.3	Organizace světového fotbalu	14
3.3.1	Mezinárodní úroveň	14
3.3.2	Národní úroveň	16
3.4	Herní výkon	18
3.4.1	Druhy herního výkonu	18
3.4.2	Obsah herního výkonu	19
3.5	Útočná herní činnost jednotlivce	23
3.5.1	Hra bez míče (výběr místa)	23
3.5.2	Přihrávání	23
3.5.3	Zpracování míče	25
3.5.4	Vedení míče	26
3.5.5	Obcházení soupeře	26
3.5.6	Střelba	28
3.6	Útočné herní kombinace	29
3.6.1	Kombinace založené na přihrávce	29
3.6.2	Kombinace založené na přihrávce a nabíhání	30
3.6.3	Kombinace založené na výměně místa	30
3.7	Herní systémy	31
3.7.1	Vývoj systému hry a základního rozestavení	31

3.7.2	Herní systémy útočné	32
4	Hypotézy	36
5	Metody a postup práce	37
5.1	Analýza a syntéza odborné literatury a internetových zdrojů	37
5.2	Metoda pozorování.....	37
5.3	Metoda srovnání	39
6	Výzkumná část	40
6.1	Použitý výzkumný vzorek	40
6.2	Popis výzkumu	40
6.3	Výsledky výzkumu.....	41
6.3.1	Systém rychlého protiútoků	42
6.3.2	Systém postupného útoku	49
6.3.3	Systém kombinovaného útoku.....	57
7	Diskuze.....	64
8	Závěry.....	69
9	Seznam použité literatury.....	72
10	Seznam grafů.....	75
11	Seznam obrázků	77
12	Seznam příloh.....	78
13	Přílohy	79

1 Úvod

Hlavním impulsem, pro psaní této diplomové práce na téma Porovnání způsobů založení útoku ve fotbale v českých a vybraných evropských fotbalových soutěžích, byly ohlasy na mou bakalářskou práci. Bakalářskou práci jsem psal na téma Založení útoku ve fotbale a jeho taktické varianty, kdy jsem zkoumal konkrétní útoky v českých fotbalových soutěžích. Na svou práci jsem měl velice kladné ohlasy jak z řad „fanoušků“ fotbalu, kteří mají fotbal spíše jako koníčka, tak i od některých trenérů aktivně působících v mládežnických kategoriích nebo v amatérských kategoriích mužů. Ohlasy měli jedno společné a to otázku, zda je to tak i v jiných evropských ligách. Proto jsem se rozhodl, že se v této diplomové práci podívám, jak je tomu v zahraničních soutěžích v porovnání s naší nejvyšší soutěží.

Fotbalu se aktivně věnuji od svých čtyř let a za tu dobu mi fotbal dal nesčetně mnoho zážitků, ale prožil jsem si s ním i několik nepříliš radostných okamžiků. O svém vztahu k fotbalu jsem již psal v bakalářské práci. Za tu dobu co se fotbalu věnuji, se několikrát změnila tvář této hry. Každá éra měla své hrdiny a svá specifika. V době, kdy jsem psal bakalářskou práci, končila jedna éra kombinačního fotbalu, díky které např. Barcelona získala mnoho trofejí a fotbal se pomalu měnila nová tvář. Tvář rychlejší a útočnější.

Současný fotbal klade velký důraz na fyzickou připravenost hráčů a to především na rychlost. Dnešní fotbal se hraje velice rychle a útočné akce jsou vedeny především rychlými protiútoky. Proto jsem se rozhodl v diplomové práci věnovat útočným systémům hry a získat konkrétní informace o založení, vedení a zakončení úspěšných útoků (končících brankou) ze současných klubových soutěží.

Diplomová práce má dva úkoly. Z teoretického hlediska má práce za úkol analýzou odborné literatury a internetových zdrojů podat ucelený soubor informací o založení, vedení a zakončení útoku ve fotbale. Tyto informace by měli sloužit nejen trenérům a hráčům, ale i široké veřejnosti k pochopení útočné fáze hry. Těmto informacím je vyčleněna první část práce s názvem - Teoretická část práce. Tato část práce je členěna do šesti hlavních kapitol – charakteristika fotbalu, organizace světového fotbalu, herní výkon, útočná herní činnost jednotlivce, útočné herní kombinace a herní systémy.

V praktické části diplomové práce jsem si definoval hypotézy v kapitole 4 a vymezil si metody a postup práce v kapitole 5. Kapitola 6 (s názvem Výzkumná část) se už zabývá konkrétními fotbalovými situacemi ve vybraných nejvyšších evropských klubových soutěžích. Sledování situací probíhalo ze záznamů celých utkání a výsledky jsem posléze zaznamenal do grafů pro lepší znázornění výsledků.

2 Problémy a cíle práce

2.1 Cíl práce

1. Hlavním cílem této diplomové práce je analýza, určení a porovnání základních útočných herních systémů nejvyšších evropských fotbalových soutěží v porovnání s českou první ligou.

Dále byly stanoveny dílčí cíle:

2. Zjištění a porovnání útočného herního systému, který je v jednotlivých soutěžích nejúčinnější ve smyslu vstřelených branek.
3. Vyhodnocení a porovnání situace ztráty míče soupeře, která úspěšnému útoku předcházela.
4. Vyhodnocení a porovnání hráčského postu, který úspěšný útok zakládá.
5. Vyhodnocení a porovnání hráčského postu, který nejčastěji úspěšný útok zakončuje.
6. Zjištění a komparace herních činností jednotlivce využitých při úspěšném útoku v rámci vybraných soutěží a české první ligy.

2.2 Problémy práce

1. Které útočné herní systémy se využívají v nejvyšších evropských fotbalových soutěžích a v první české lize a co je pro ně charakteristické?
2. Jaký útočný systém je nejefektivnější z pohledu vstřelených branek?
3. Které momenty nejčastěji předcházejí založení úspěšného útoku?
4. Který z hráčských postů je nejčastěji u založení úspěšného útoku?
5. Který z hráčských postů je nejúspěšnějším zakončovatelem?
6. Vyskytují se rozdíly ve využití herních činností jednotlivce při úspěšném útoku v první české lize a evropských soutěžích?

3 Teoretická část práce

3.1 Použité grafické symboly

	obránce
	útočník
	brankář
	nová pozice obránce
	nová pozice útočníka
	nová pozice brankáře
	míč
	pohyb bez míče
	přihrávka
	vedení míče
	obcházení soupeře
	střela
	odražený/vyražený míč

3.2 Charakteristika fotbalu

„Legenda praví, že Pelé se jednou vyjádřil o fotbalu jako o „nejkrásnější hře“. A ačkoli skutečný původ tohoto výroku je zahalen tajemstvím, žádný jiný popis tohoto sportu se nedostal blíž k jeho podstatě, když shrnul nádheru této prosté hry jedenáctičlenných týmů.“ (Hunt, 2006).

Fotbal, u nás také známý jako kopaná, je kolektivní míčová hra brankového charakteru, která je jednou z nejpopulárnějších her vůbec a hraje se po celém světě. Fotbal hrají vždy dvě mužstva o jedenácti hráčích, kdy jeden z hráčů je brankář, který ve vymezeném území smí do hry zasáhnout rukou. Hlavním cílem každého mužstva je získat míč a dopravit ho do soupeřovi branky. Utkání trvá vždy dva poločasy po 45 minutách a vítězem se stává družstvo, které na konci utkání vstřelilo více branek.

Fotbal se hraje na obdélníkovém hřišti vyznačeném dobře viditelnými bílými čarami, které patří do vyznačeného území. Délka hřiště musí být mezi 90m - 120m a šířka mezi 45m – 90m, přičemž pomezí čára vyznačující délku hřiště musí být delší než branková, která vyznačuje šířku. Uprostřed brankové čáry je branka, která je složena ze dvou svislých tyčí spojených břevnem. Na konstrukci branky je zavěšena síť, která při vstřelení branky zastaví míč. Před každou brankou je vyznačeno pokutové území, ve kterém smí brankář hrát rukou. Uprostřed hřiště je vyznačena středová čára, která rozděluje hřiště na dvě poloviny a je zde středový kruh, ze kterého se rozehráním míče zahajuje hra. Hraje se s kulatým míčem o obvodu 68cm – 70cm a jeho hmotnost před utkáním musí být mezi 410g – 450g.

Moderní fotbal, tak jak ho známe dnes, se vyvinul poměrně rychle. Trvalo pouze necelé jedno století, než se ze sportu několika gentlemanů stal vysoce sofistikovaný sport, který má jasná pravidla, hraje se po celém světě a sledují ho miliony diváků. V oficiálních soutěžích dnes po celém světě hraje více než 50 milionů fotbalistů a další miliony hrají fotbal pravidelně v místních klubech. Světový řídicí orgán FIFA (Fédération Internationale de Football Association) odhaduje jejich počet na více než 240 milionů. Největší soutěže na světě (např. Bundesliga, Primera Division) zajímají miliony diváků po celém světě. Anglická Premier League se v roce 2003 vysílala ve 140-ti zemích a sledovalo ji 550 miliónů osob po celém světě. A

například finále mistrovství světa v roce 2002 sledovala 1,1 miliarda lidí, to je téměř jedna šestina světové populace (Gifford, 2006).

3.3 Organizace světového fotbalu

První zmínky o fotbalu sahají až do starověké Číny, kde se, ve 4. a 3. století př. n. l., hrála hra podobná fotbalu a říkalo se jí su-chu. Během vývoje lidstva se na různých kontinentech vyvíjeli i různé míčové hry podobné fotbalu, ale fotbal, jak ho známe dnes, se zrodil v 60. letech 19. století v Anglii. První velký zlom ve vývoji fotbalu bylo sjednocení pravidel hry, na kterém měli zásluhu především studenti vysokých škol. Nejznámější škola byla v Rugby, kde se v roce 1845 sepsali první pravidla pod názvem: Zákony fotbalu, jak je hrán ve škole v Rugby. O několik let později byla vytvořena nejznámější pravidla fotbalu uppinghamským rektorem J. C. Thringem. Bylo to roku 1862 a jsou to nejstarší dochovaná pravidla fotbalu. O rok později 26. října 1863, se sešli zástupci jedenácti anglických klubů a založili první fotbalovou organizaci na světě – The Football Association (Macho, 2009).

Z Anglie se postupně fotbal a jeho popularita šířila do světa. Roku 1889 vznikly fotbalové asociace v Nizozemsku a Dánsku. Na začátku 20. století už fungovaly podobné organizace na Novém Zélandu, v Argentině, Švýcarsku, Belgii, Itálii, Německu a Uruguayi. Pro lepší organizaci, tak po vzoru Mezinárodního olympijského výboru, vznikla 21. května 1904 FIFA (Fédération Internationale de Football Association), která je hlavní řídicí organizací světového fotbalu dodnes.

3.3.1 Mezinárodní úroveň

V současné době má FIFA 209 členských asociací (to je například o 4 více než má Mezinárodní olympijský výbor), sídlí ve švýcarském Curychu a dosavadním prezident je Sepp Blatter.

V první polovině 20. století se fotbal rychle začal rozvíjet na všech kontinentech a FIFA tak nezvládala plnit dostatečně svou funkci na všech kontinentech zároveň. Vznikly jednotlivé konfederace, které spadaly pod organizaci FIFA a kontrolovaly si vlastní zeměpisné oblasti, pořádaly turnaje jako mezinárodní klubové soutěže a kontinentální šampionáty. V Evropě to byla UEFA (Union of European Football Associations), ve Střední a Severní Americe CONCACAF (Confederation of North, Central American and Caribbean Association Football), v Africe CAF (Confédération Africaine de Football), v Jižní Americe CONMEBOL (Confederación Sudamericana de Fútbol), v Asii AFC (Asian Football Confederation) a v Oceánii OFC (Oceania Football Confederation).

Dále bych chtěl představit jednotlivé kontinentální konfederace a jejich počty asociací. Tyto informace vycházejí z aktuálních informací, zveřejněných na webových stránkách FIFA (FIFA, 2015).

3.3.1.1 UEFA (Evropa)

UEFA je z pohledu bohatství a vlivu na klubové úrovni nejsilnější kontinentální konfederací spadající pod FIFA. Byla založena roku 1954 a v současné době pod ní spadá 53 asociací. Řídí dvě největší soutěže po Světovém poháru: Evropský šampionát a Ligu mistrů.

Obrázek 1

Evropské týmy jsou vždy vysoko v hodnocení žebříčku FIFA, který se sestavuje podle výsledků v mezinárodních turnajích, kvalifikacích na ně a v přátelských zápasech. V současném žebříčku je Německo na 1. místě, na 4. místě je Belgie a na 5. místě Nizozemsko.

3.3.1.2 CONCACAF (Severní a Střední Amerika)

Fotbalová asociace konfederace Severní a Střední Ameriky a karibské oblasti byla založena roku 1961 a v současné době sdružuje 35 asociací. Hlavními úkoly je pořádání soutěží pro národní týmy, celosvětadílových soutěží pro kluby a pořádání kvalifikace na mistrovství světa.

Obrázek 2

3.3.1.3 CONMEBOL (Jižní Amerika)

Je nejstarší kontinentální fotbalovou konfederací spadající pod FIFA. Vznikla roku 1916 a v současné době je v ní 10 asociací. Týmy CONMEBOL vyhrály devětkrát mistrovství světa a Brazílie a Argentina se jen zřídkakdy nedostanou mezi pět nejlepších v hodnocení FIFA. V současném žebříčku je Argentina na 2. místě, Kolumbie na 3. místě a Brazílie na 6. místě. Jejich domácí ligy však upadají, kluby jsou v dlužích a hráči často mívají do Evropy.

Obrázek 3

3.3.1.4 CAF (Afrika)

Společně s evropskou je největší konfederací, která sdružuje 54 asociací. Přesto, že byla založena chvíli po UEFA, v roce 1957 není na takové úrovni, aby byla konkurence schopná na mezinárodní úrovni. Navíc jí trápí nedostatek financí národních týmů, ze kterých nejlepší hráči odcházejí především do Evropy a Asie.

Obrázek 4

3.3.1.5 AFC (Asie)

Asijská konfederace byla založena 1954 a sdružuje 46 národních fotbalových asociací z celé Asie. Asijský fotbal se začíná zlepšovat a národní ligy mají stále větší podporu. V Asii začíná hrát čím dál více zahraničních fotbalistu a pozornost se obrací k Číně. S počtem obyvatel kolem 1,3 miliardy je největší líhni hráčů a fotbalových příznivců na celém světě.

Obrázek 5

3.3.1.6 OFC (Oceánie)

Nejmladší konfederací je organizace řídící oceánský fotbal, která vznikla v roce 1966 a sdružuje 11 asociací. V bohatších státech Oceánie fotbal soupeří s populárnějšími sporty a v chudých není dostatek financí. Oceánie je jediná konfederace, která má garantovanu pouze polovinu místa na mistrovství světa a musí tak projít mezikontinentální baráží.

Obrázek 6

3.3.2 Národní úroveň

Pod kontinentální fotbalové konfederace spadají národní fotbalové asociace, které řídí domácí fotbal a národní týmy.

V diplomové práci se zabývám nejvyššími fotbalovými soutěžemi evropských zemí, proto si představím pouze čtyři sledované národní asociace spadající pod UEFA a jejich nejvyšší klubové soutěže.

3.3.2.1 Anglie – The Football Association (The FA)

Anglie se těší hrdému statutu kolébky fotbalu. Nejvyšším orgánem anglického fotbalu je The Football Association (FA), která byla založena v roce 1863.

Nejvyšší soutěž je Premier League (sponzorský název Barclay Premier League) a vítězem posledního ročníku 2014/2015 se stala

Obrázek 7

Chelsea FC s 87 body. Tohoto ročníku se zúčastnilo 20 týmů z celé Anglie. První soutěžní utkání se odehrálo 16. srpna 2014 v 12:45 a ligu zakončil zápas 24. května 2015 15:00. Každé mužstvo odehrálo 38 soutěžních utkání. (League, 2015)

3.3.2.2 Česká Republika – Fotbalová Asociace České Republiky (FAČR)

Od června 2011 se orgán, který organizuje fotbal v České Republice, jmenuje Fotbalová Asociace České Republiky (FAČR). Je pokračovatelem původního názvu Český svaz fotbalový (ČSF), který byl založen 19. října 1901. V současné době je v asociaci zaregistrováno 4 148 fotbalových klubů a celkově v českých soutěžích hraje 15 378 mužstev (FAČR, 2015).

Obrázek 8

Nejvyšší soutěž 1. česká fotbalová liga v sezoně 2014/2015 nesla sponzorský název Synot liga. Tento ročník vyhrál tým FC Viktoria Plzeň s 72 body. Ročník odehrálo 16 týmů z České Republiky. První kolo ligy se odehrálo v pátek 25. července 2014 a poslední kolo se hrálo 30. května 2015. Každý tým odehrál 30 soutěžních utkání (LFA & 2Score, 2015).

3.3.2.3 Německo – Deutscher Fussball-Bund (DFB)

28. ledna 1900 byl v Lipsku založen Německý fotbalový svaz - Deutscher Fussball-Bund (DFB).

Německá nejvyšší soutěž se jmenuje Fußball-Bundesliga. Vítězem posledního ročníku 2014/2015 se stal již po 25. FC Bayern München, který získal 79 bodů. V letošním ročníku nastoupilo 18 týmů a každý tým odehrál 34 zápasů.

Obrázek 9

První zápas se odehrál 22. srpna 2014 a poslední se odehrál 23. května 2015 (GMB, 2015).

3.3.2.4 Španělsko – Real Federación Española de Fútbol (RFEF)

Španělský fotbalový svaz byl založen roku 1913.

Nejvyšší španělská soutěž je Primera División a v letošním ročníku nesla sponzorské jméno Liga BBVA. Vítězem letošního ročníku 2014/2015 se stala FC Barcelona s 94 body. V letošním ročníku nastoupilo 20 týmů a každý odehrál 38 zápasů. První kolo se hrálo 23. srpna 2014 a poslední kolo se hrálo 23. května 2015 (LigaBBVA.com, 2012).

Obrázek 10

3.4 Herní výkon

Fotbal je realizovaný v utkání dvou družstev prostřednictvím specifických pohybových aktivit všech hráčů, kteří se přizpůsobují podmínkám utkání. Tyto specifické aktivity mají charakter jak individuální, tak i skupinové a kolektivní činnosti při snaze dosáhnout společného cíle (vstřelit branku) a současně bránit v dosažení soupeřova cíle. Ve fotbale jsou všechny pohybové aktivity zaměřené na řešení specifických herních úkolů a chápeme je jako herní činnosti jednotlivce, herní kombinace, herní systémy, které zpodobňují herní účel a herní záměr (Buzek, M.; a kol., 2007).

„Herně-pohybové činnosti se vážou k řešení specifických herních úkolů, jsou výsledkem učení, praxe a získaných zkušeností a představují trvalou změnu chování a jednání hráče. Učením (v procesu sportovního tréninku) se pohybová aktivita hráče mění v herní dovednost, jako získaná způsobilost účelně reagovat na podmínky v utkání.“ (Buzek, M.; a kol., 2007).

Herní výkon i herní výkonnost formujeme v tréninkovém procesu, což nám zaručuje způsobilost hráče zapojit se do zápasu.

*„**Herní výkon** charakterizujeme jako aktuální projev specializovaných předpokladů hráčů (jako výsledek adaptace) v herních činnostech zaměřených na řešení herních úkolů v ději utkání. Výkon je souborem komponent. To znamená, že jde o integrovaný projev mnoha tělesných a psychických funkcí hráče.“ (Buzek, M.; a kol., 2007)*

*„**Herní výkonnost** chápeme jako schopnost hráče podávat herní výkon opakovaně, v delším časovém úseku na poměrně stabilní úrovni. Poznání obsahu herního výkonu, resp. specifikace požadavků, vede ke zvyšování herní výkonnosti.“ (Buzek, M.; a kol., 2007)*

3.4.1 Druhy herního výkonu

Podle Votíka (Votík, J., 2005) ve fotbale rozlišujeme dva základní druhy herního výkonu:

- Individuální herní výkon, čili herní výkon hráče- IHV
- Týmový herní výkon, neboli herní výkon družstva - THV

3.4.1.1 Individuální herní výkon- IHV

IHV je základem týmového výkonu a jeho zkvalitnění tréninkovým procesem, se projeví ve změně kvality THV. Má vždy formu herních činností jednotlivce, projevující se souvislým řetězcem herních činností v utkání, které je projevem herních dovedností. Herní dovednost (např. vystřelit, zpracovat míč) je učením získaná dispozice k účelnému jednání ve hře. Množství a kvalita herních činností vyjadřuje způsobilost hráče podílet se na týmovém herním výkonu (Votík, J., 2005).

3.4.1.2 Týmový herní výkon- THV

THV je sice podmíněn IHV všech členů družstva, ale není to pouze jejich souhrn. Jednotlivé IHV se navzájem doplňují, kompenzují a podléhají také vzájemnému regulačnímu působení. THV má sociální i psychologický rozměr (fotbalové mužstvo je sociální skupina), kdy finální výkon je také závislý na dynamice vztahů, sociální soudržnosti, úrovni komunikace a motivaci hráčů. Další určující činitel THV je úroveň spolupráce a kvalita součinnosti hráčů při herních činnostech. Prostor herní činnosti každého hráče v rámci THV určuje společný cíl - vítězství, nebo alespoň co nejpříjemnější výsledek. V praxi to znamená nejen předvídat a eliminovat činnost soupeře, ale také časoprostorově sladit svoji vlastní činnost s činností spoluhráčů a být tak schopen se co nejvíce podílet a podřídit skupinovému cíli - vítězství v utkání. Obecně rozvoj THV v tréninkovém procesu má zdokonalovat strukturu družstva ve smyslu optimalizace rolí všech hráčů a organizaci jejich činnosti i jejich vztahů (Votík, J., 2005).

3.4.2 Obsah herního výkonu

3.4.2.1 Terminologické minimum

Fotbal a každá týmová branková hra, se skládá ze tří fází, z **útočné fáze**, **obránné fáze a fáze přechodové**. Útočné a obranné fáze se neustále střídají. Družstvo, které získalo a má pod kontrolou míč, je ve fázi útočné. Naopak družstvo, které o míč přišlo, přechází do fáze obranné. Přechodová fáze nastává při přechodu z obrany do útoku a z útoku do obrany. Fáze hry se člení na menší části - úseky hry. „*Úseky hry představují obsahově časově a prostorově ohraničené části hry v útoku nebo v obraně.*“ (Votík, J., 2005)

Obsahem fází a úseků hry jsou herní situace. Herní situace je okamžitý stav ve hře, který pro hráče i mužstvo představuje taktickou úlohu různé obtížnosti. Je

řešena buď individuálně, herními činnostmi jednotlivce a jejich řetězci nebo skupinově, herními kombinacemi (Votík, J., 2005).

Herní činnost jednotlivce (HČJ - obranné a útočné) jsou nacvičené komplexy pohybových úkolů (učení získané herní dovednosti). HČJ je syntéza dvou stránek, které jsou v průběhu utkání neoddělitelné. Jedná se o stránku technickou a taktickou (Votík, J., 2005).

Technická stránka je vnějším projevem fotbalisty a chápeme jí jako způsob provedení herní činnosti jednotlivce prováděné v závislosti na faktorech ovlivňujících průběh herní situace. Obsahem jsou různé jednoduché i složité pohybové struktury (Votík, J., 2005).

Taktická stránka herních činností jednotlivce je limitována kvalitou technické stránky HČJ a souvisí s vnímáním, pochopením dané herní situace a s následným optimálním výběrem vlastního řešení (Votík, J., 2005).

„Herní kombinace (obránné a útočné) lze definovat jako vědomou (záměrnou) spolupráci dvou a více hráčů sladěnou v prostoru a čase, s jejíž pomocí hráči uskutečňují společný taktický úkol.“ (Votík, J., 2005)

Systémy hry (útočné, obranné) rozumíme organizaci činnosti všech hráčů družstva a jejich vztahů, které vyplývají z hráčských funkcí v průběhu hry.

Sportovní trénink - účelně organizovaný proces, zaměřený na ovlivňování předpokladů hráčů - příčinný systém činností orientovaný na rozvoj a kultivaci herního výkonu i herní výkonnosti. (Buzek, M.; a kol., 2007)

3.4.2.2 Přehled obsahu herního výkonu

Herní činnosti jednotlivce

- Útočné
 - Hra bez míče (výběr místa)
 - Přihrávání
 - Zpracování míče
 - Vedení míče
 - Obcházení soupeře
 - Střelba
- Obranné

- Obsazování hráče s míčem
- Obsazování hráče bez míče
- Obsazování prostoru
- Odebírání míče (Votík, J., 2005)

Herní kombinace

- Útočné, založené na:
 - Přihrávce
 - Výměně místa
 - Činnosti „přihraj a běž“
- Obranné, založené na:
 - Vzájemném zajišťování
 - Přebírání hráčů
 - Zesíleném obsazování hráčů s míčem
 - Součinnosti při vystavení soupeře do postavení mimo hru (ofsajd)
(Votík, J., 2005)

Herní systémy

- Útočné
 - Systém postupného útoku
 - Systém rychlého protiútoku
 - Systém kombinovaného útoku
- Obranné
 - Systém zónové obrany
 - Systém osobní obrany
 - Systém kombinované obrany (Votík, J., 2005)

Standardní situace

- Zahájení hry
- Míč rozhodčího
- Vhazování míče
- Kop od branky
- Přímý volný kop
- Nepřímý volný kop

- Kop z rohu
- Pokutový kop (Votík, J., 2005)

Hra brankáře

- Útočná fáze
 - Bez míče
 - Řízení hry
 - Výběr místa
 - S míčem
 - Vykopávání
 - Vyhazování
 - Přihrávání
 - Vedení
 - Obcházení
 - Zpracování
- Obranná fáze
 - Bez míče
 - Řízení hry
 - Volba optimálního postavení
 - S míčem
 - Chytání
 - Vyrážení
 - Odebírání (Votík, J., 2005)

3.5 Útočná herní činnost jednotlivce

3.5.1 Hra bez míče (výběr místa)

Každý fotbalista se během soutěžního utkání snaží o to, aby se co nejvíce potkával s míčem, ale je to právě hra bez míče, kterou tráví drtivou většinu času a která umožňuje chtěný kontakt s míčem. Hra bez míče je neustálý účelný pohyb hráče po hřišti v každé části útočné fáze hry. Tímto pohybem hráč vytváří možnosti řešení herních úkolů a umožňuje tím týmovou hru. Technickou stránku hry bez míče tvoří nejrůznější kombinace základních lokomočních pohybů (např. chůze, klus, sprint, cval, atd.) v různých směrech a rychlostech. Útočný hráč by měl být neustále v pohybu, v opačném případě je snadno obsazen. To je i jeden z důvodů, proč je kladen velký důraz na fyzickou připravenost, protože neschopnost kvalitního pohybu bez míče, má za následek úpadek útočné hry. (Kollath, E., 2006)

Výběr prostoru musí být jak do šířky, tak i do hloubky hřiště a podle Votíka hlavní zásada zní: „ *s nejbližšími spoluhráči tvořit trojúhelník, v celém družstvu pak soustavu trojúhelníků, která se ale neustále elasticky mění vzhledem k vývoji herních situací.*“ (Votík, J., 2003)

Moderní fotbal se stále zrychluje. Každý hráč musí být nejen dobrým atletem s výbornou kondicí, ale musí také umět rychle reagovat a mít vytříbenou techniku s míčem. Čím rychleji hra probíhá, tím je méně času na orientaci v prostoru a sledování spoluhráčů. Hráč tedy nejen, že musí řešit vzniklé situace, ale i předvídat co se na hřišti odehraje a být na tyto možnosti předem připraven.

3.5.2 Přihrávání

Přihrávání je jednou ze základních podmínek vzájemné spolupráce hráčů. Jedná se o záměrné usměrnění míče nohou, hlavou nebo jinou částí těla spoluhráči, tak aby jej mohl zpracovat. Samotná přihrávka je mimo jiné limitována dovedností míč zpracovat a zodpovědnost za ní má ve větší míře nahrávající hráč, protože on vybírá moment, místo i způsob přihrávky a na základě zhodnocení celé herní situace přihrávku uskutečňuje. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

V současném fotbale jsou to právě přihrávky, které umožňují v útočné fázi dosáhnout cíle (vstřelit branku). Je stále složitější překonat připravenou obranu soupeře a z toho vyplývají i větší nároky na přesnost, optimální rychlost a především včasnost přihrávek. Moderní tréninkové procesy podporují rozvoj kreativity a

kladou důraz na časovou a prostorovou koordinaci přihrávky (tzv. timing) podmiňující efektivní spolupráci hráčů. Pro útočnou fázi jsou pak velmi důležité tzv. finální přihrávky, to jsou přihrávky, které dostávají spoluhráče do bezprostřední šance k vstřelení branky. Takové přihrávky musí splňovat všechno, správný timing, musí být přesné a mít optimální rychlost, aby spoluhráč, kterému je nahrávka adresována měl co možná nejjednodušší situaci k vstřelení branky. (Votík, J.; Zalabák, J., 2003)

Přihrávky můžeme dělit nejrůznějšími způsoby podle výšky, rychlosti, směru, rotace atd. V této práci uvedu rozdělení podle způsobu provedení, protože ho považuji za základní:

- Přihrávky nohou
 - Vnitřní stranou nohy, tzv. „placírkou“
 - Základní způsob přihrávání, používá se nejčastěji na krátkou a střední vzdálenost. Z technického hlediska je nejjednodušší a nejpřesnější, ale nelze dosáhnout větší rychlosti míče ani vzdálenosti.
 - Vnitřním nártem nohy
 - Nejčastěji se používá při centrování na střední a dlouhé vzdálenosti, při kopech z rohu a při přímých nebo nepřímých kopech. Má široké uplatnění a často se používá při finální přihrávce.
 - Přímým nártem nohy
 - Přihrávka na dlouhé vzdálenosti a umožňuje dosažení maximální rychlosti míče (tzv. střílená přihrávka). Je technicky nejsložitější a to i pro hráče, který ji má zpracovat. Často se používá při standardních situacích, při přenesení hry a po vedení míče.
 - Vnější nártem nohy, tzv. „šajtlí“
 - Technicky náročná přihrávka, používá se především pro svoji překvapivost a využití boční rotace k oklamání soupeře neočekávanou dráhou letu míče.
 - Patou
 - Špičkou, tzv. „bodlem“

- Rychlá, tvrdá a překvapivá přihrávka. Hojně se využívá při kombinaci na malém prostoru.
 - Vnější stranou nohy
- Přihrávky hlavou
 - Středem čela
 - Stranou čela
 - Temenem
- Rukama (autové vhazování)
- Hrudníkem, stehnem nebo jinými částmi těla (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

3.5.3 Zpracování míče

„Díky této herní činnosti hráč získává míč pod kontrolu a připravuje si ho pro další hru. Způsob zpracování musí odpovídat herní situaci. Hráč, který míč zpracovává je často pod tlakem protihráče a musí proto využívat poziční hry s pokrytím míče, klamavých pohybů a především se musí rozhodovat v rychlosti. Současný fotbal vyžaduje zejména, aby hráč analyzoval herní situaci a již předem byl rozhodnut, jak herní situaci bude řešit. Může si tak například posunout zpracovávaný míč prvním dotykem ve směru předpokládaného pohybu.“ (Sacha, 2012).

Zpracování míče se stejně jako přihrávka provádí různými částmi těla. Provádí se do stoje nebo do pohybu a podle způsobu provedení jej dělíme na 3 typy:

- Převzetí
 - Zastavení míče pohybujícího se po zemi vnitřní stranou nohy, vnější stranou nohy, nártem (špičkou nohy) a chodidlem.
- Tlumení
 - Zpracování míče při dopadu na zem chodidlem, vnitřní stranou nohy a vnější stranou nohy.
- Stahování
 - Zpracování míčů ze vzduchu vnitřní a vnější stranou nohy, nártem (špičkou nohy), stehnem, hrudníkem a hlavou. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

3.5.4 Vedení míče

„Vedení míče je útočná herní činnost jednotlivce charakterizovaná plynulým nebo přerušovaným pohybem hráče s míčem zvoleným směrem, přičemž má míč neustále pod kontrolou. Tradičně se rozlišují 2 základní způsoby vedení míče – přímým směrem a se změnou směru. Odlišují se účelem - taktickým záměrem i způsobem provedení - technickou stránkou.“ (Votík, J., 2005)

„Této činnosti se nejčastěji využívá, pokud jsou všichni spoluhráči obsazeni a nelze žádnému z nich přihrát, hráč se chce dostat do výhodného prostoru nebo chce navodit početní převahu svého družstva. Úzce s ní, pak souvisí další útočná HČJ a to obcházení soupeře. K té dochází náhlou změnou směru, rychlosti nebo směru i rychlosti při vedení míče. V současném fotbale je to často využívaný způsob obejítí protihráče. Hráč si však musí uvědomit, kdy je vedení míče, případně obcházení hráče, účelné a kdy dochází ke zpomalení útočné fáze, či nevhodnému řešení herní situace. Z hlediska výhodnosti a účelnosti je vedení míče a obcházení soupeře nejnebezpečnější v soupeřově obranném území, především v jeho pokutové části a úspěšné dokončení této činnosti může vést k finální přihrávce nebo střelbě.“ (Sacha, 2012).

Na území soupeře je hráč při vedení míče často obsazován a napadán soupeřem, proto je nutné, aby si byl hráč schopen vedený míč pokrýt. Krytím míče hráč brání (odstavuje) svým tělem soupeře tak, že se nemá jak dostat k míči. Podle Votíka pro krytí míče je základním požadavkem: *„Vedení míče vzdálenější nohou od soupeře, náklon těla, mírné vysunutí ramen vpřed při současném kontaktu s protihráčem (v současném fotbalu doprovázeném prací pažemi na hranici, někdy až za hranicí povolenou pravidly).“ (Votík, J., 2005)*

Vedení míče lze posuzovat podle způsobu, směru, rychlosti, ale převažujícím hlediskem dělení je biomechanická struktura vedení míče. Pak hovoříme o vedení míče vnitřní stranou nohy (tzv. „placířka“), přímým a vnějším nártem (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986).

3.5.5 Obcházení soupeře

Tato herní činnost se využívá při situaci, když hráč s míčem nemá volného spoluhráče nebo mu nemůže bezpečně přihrát. Dochází tedy k situaci, kdy se snaží

v situaci jeden na jednoho pomocí obejití překonat soupeře a dostat se tak blíže k dosažení branky.

„Obejitím rozumíme překonání hráče, který se snaží zabránit vedení míče. O volbě způsobu obcházení rozhoduje postavení a pohyb protihráče a škála způsobů obejití, které hráč ovládá.“ (Votík, J., 2005)

Soupeř v bočním postavení - soupeře se zbavujeme a odpoutáváme se:

- Změnou rychlosti
- Změnou směru
- Zašlápnutím
- Zaseknutím (Votík, J., 2005)

Soupeř v čelném postavení:

- Krátkou kličkou
 - Používá se v situacích na malém prostoru, kdy je soupeř na místě, nebo vyráží proti hráči s míčem a pokud jsou v blízkosti další protihráči.
- Dlouhou kličkou
 - Převážně v situacích, kdy soupeř ustupuje před hráčem s míčem a je za ním větší prostor.
- Prohozením
 - Lidově „housle“, „jesle“, hráč s míčem naznačí klamavý pohyb a ve vhodném okamžiku prohodí soupeři míč mezi nohama a oběhne ho zprava nebo zleva.
- Obhozením
 - Používá se v situacích, kdy je za soupeřem dostatek místa a hráč s míčem má určitou rychlost. Hráč s míčem posílá míč kolem jedné strany soupeře a z druhé ho obíhá.
- Stahovačkou
 - Používá se na malých prostorech k neočekávané změně směru. Hráč s míčem naznačí přihrávku, v poslední chvíli míč podrážkou stahuje k sobě a posunuje do nového směru. (Votík, J., 2005)

Zády k soupeři:

- Rychlým obratem s odcloněním kolem bránícího hráče, po klamném pohybu (Votík, J., 2005)

„V současném fotbale existují nejrůznější způsoby obejití hráče, které přesahují tento výčet. Čím jsou překvapivější, tím mají větší šanci na úspěch. Hráči si sami vymýšlejí nejrůznější způsoby jak obejít, „jak udělat“ soupeře, jako například světově známé obejití Zinedina Zidana tzv. „zidanovka“, kterou znají všichni příznivci fotbalu.“ (Sacha, 2012).

3.5.6 Střelba

„Střelba je usměrnění míče do branky soupeře tak, aby jej brankář nebo další protihráči nemohli zneškodnit. Je faktorem, který rozhoduje nejen o úspěšnosti útočné fáze, ale celého utkání. Technická stránka střelby má být co nejvíce zautomatizována, stabilizována, ale na druhé straně současně velice přizpůsobivá, proměnlivá a pružná s ohledem na specifika každé herní situace.“ (Votík, J., 2005)

„Pro střelbu je důležité, aby hráči byli schopni vytvořit dobré střelecké situace. K tomu slouží tzv. přípravné kombinace a především kvalitní finální přihrávky, které významně ovlivňují efektivnost střelby. Účinnost střelby samotné pak záleží na zvládnutí a osvojení techniky. Dělení střelby je pak totožné jako u přihrávání (viz. kapitola 3.5.2), nebudu ho zde tudíž uvádět.“ (Sacha, 2012).

3.6 Útočné herní kombinace

„Herní kombinace lze obecně definovat jako záměrné jednání dvou a více hráčů, které je podřízené jejich vzájemné a vědomé, časově i prostorově sladěné spolupráci při řešení společného herního úkolu.“ (Votík, J., 2003)

Útočné herní kombinace jsou realizovány a limitovány HČJ. Dělíme je podle obsahu činnosti na tři základní:

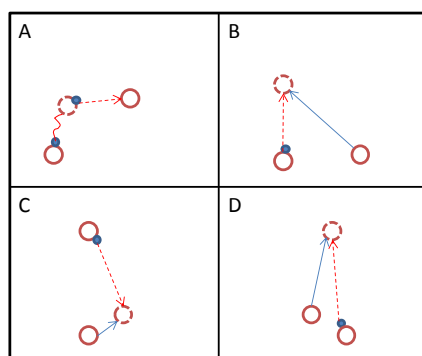
- Založené na přihrávce
- Založené na přihrávce a nabíhání, tzv. „narážečka“ (přihraj a běž)
- Založené na výměně místa (Votík, J.; Zalabák, J., 2003)

3.6.1 Kombinace založené na přihrávce

Technická stránka je zastoupena zvládnutím HČJ přihrávání (viz. kapitola 3.5.2) jedním hráčem a HČJ zpracování (viz. kapitola 3.5.3) hráčem druhým. Taktická stránka je ve volbě způsobu, času, místa přihrávky a ve volbě způsobu zpracování. Tyto kombinace jsou pak charakterizovány směrem, vzdáleností, výškou a rychlostí přihrávek.

Cíle kombinací založených na přihrávce můžou být:

- Přečíslení soupeře kombinací rychlých, přesných přihrávek.
- Příprava střelecké situace na základě kolmé přihrávky do nebo před pokutové území.
- Přenesení těžiště hry pomocí dlouhé přihrávky.
- Založení útoku brankářem nebo obráncem přes krajního hráče obranné řady, na základě šikmé přihrávky apod. (Votík, J.; Zalabák, J., 2003)

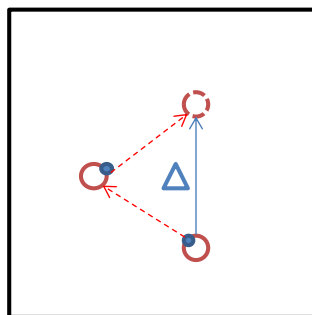

Obrázek 11 – Kombinace založené na přihrávce - A) příčné, B) kolmé, C) zpětné, D) šikmé

3.6.2 Kombinace založené na přihrávce a nabíhání

Podstata je ve spojení dvou na sebe navazujících přihrávek mezi dvěma hráči. Kombinaci lze znázornit jako trojúhelník, v němž dvě strany tvoří pohyb míče (přihrávka) a jednu stranu pohyb hráče bez míče. Hráč provádí druhou přihrávku první dotekem, to vede ke zrychlení hry a snížení šance soupeřovy reakce na vzniklou situaci. (Maňas, P., 2004)

„Tyto kombinace se uplatňují na celém hřišti bez ohledu na hráčské funkce. Cílem je uvolnění se z osobní obrany soupeře a vytvoření si prostoru pro střelbu nebo přihrávku ve zhuštěném prostoru, především v oblasti a okolí pokutového území. Použití je výhodné v situacích 2:1, 2:2, 2:3, protože využitím této kombinace dochází k přečíslení útoku nad obranou.“ (Sacha, 2012).

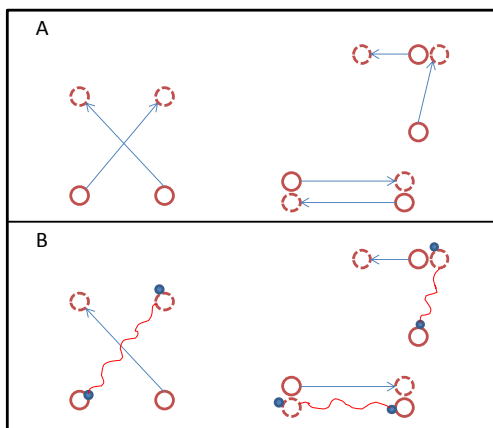

Obrázek 12 – Kombinace založené na přihrávce a nabíhání

3.6.3 Kombinace založené na výměně místa

„Podstatou kombinací založených na výměně místa je taková současná výměna míst mezi hráči, při níž hráč s míčem i hráč bez míče získají výhodné postavení. Dochází-li k výměně míst bez míče, je cílem obou hráčů získat výhodné postavení pro další činnost s míčem.“ (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

Po technické stránce tato kombinace vyžaduje především zvládnutí HČJ vedení míče, přihrávání a výběr místa (viz. kapitola 3.5). Pomocí těchto kombinací se snažíme dosáhnout výhodného rozmístění hráčů po hrací ploše při vzájemném prolínání hráčů s různou funkcí, což klade požadavky na určitou univerzálnost hráčů. Časté použití těchto způsobů spolupráce vede k narušení soupeřovy obrany, k odpoutávání se z osobní obrany a vytváření více volného prostoru pro útočnou činnost (Votík, J., 2003).

Obrázek 13 – Kombinace založené na výměně místa - A) bez míče, B) s míčem

3.7 Herní systémy

„Systémem hry rozumíme způsob organizace hry družstva uplatňovaný v rámci a v podmínkách určitého rozestavení hráčů. Každý systém je charakterizován vzájemnou dělbou činností a organizací součinnosti mezi jednotlivými hráči i řadami, která vyplývá z hráčských rolí v určitém systému.“ (Votík, J., 2003)

3.7.1 Vývoj systému hry a základního rozestavení

Od začátku vývoje novodobého fotbalu v polovině 19. století až do 60-70 let 20. století byly ztotožňovány dva termíny, systém hry a základní rozestavení hráčů. Bylo to z důvodu, že v historickém vývoji fotbalu bylo nejvýznamnějším kritériem dělení systémů hry právě základní rozestavení družstev. V této souvislosti hovoříme např. o systému klasickém (pyramidovém) 1:2:3:5 nebo systému 4:2:4 a mnoho dalších. S vývojem fotbalu dochází k upřednostňování organizace činnosti před formou, rozestavením hráčů. Je zvýrazňována variabilita a dynamičnost obsahu činností v její útočné a obranné fázi, proto rozestavení hráčů a úkoly hráčů na konkrétních místech, které v minulosti měly dominantní význam, změnily výrazně svůj charakter a tím zapříčinily, že v současné době dynamicky chápané systémy hry, nejsou ztotožňovány s názvem rozestavení hráčů. Dnes pod pojmem systém hry rozumíme systémy útočné (postupný útok, rychlý protiútok, kombinovaný útok) a obranné (zónová obrana, osobní a kombinovaná obrana) (Votík, J., 2005).

V trenérské práci je pak nutné fotbal chápat komplexně a existující vztahy a souvislosti mezi systémy hry a základním rozestavením respektovat a zohledňovat. Realizace systémů je podmíněna a probíhá v podmínkách daných základním

rozestavením hráčů, je ovlivněna organizací, pojetím a stylem hry, dispozicemi jednotlivých hráčů atd. Stejně tak, trenér musí reagovat na základní rozestavení hráčů soupeřova družstva a systémy hry, které soupeř uplatňuje v obranné a útočné fázi a volit, podle možností svého týmu, vlastní optimální rozestavení i systémy v obranné a útočné fázi hry. Podle Votíka jsou základní kritéria a požadavky na hodnocení rozestavení hráčů tyto:

- a. zachovat potencionální rovnováhu mezi obranou a útokem
- b. zajistit rovnoměrné obsazení celé plochy hřiště a rovnoměrné zatížení hráčů
- c. umožnit plynulý přechod z obrany do útoku a naopak
- d. dostatečná elasticita v přizpůsobování se hře soupeře
- e. jednoduchost umožňující efektivní realizaci v praxi (Votík, J.; Zalabák, J., 2003)

S vývojem fotbalu se vyvíjí i způsoby rozestavení. Rozestavení, které byly účinné a ve své době nepřekonatelné se bortí a nedokážou reagovat na hru soupeře. Jsou proto nejrůznějšími způsoby modifikovány nebo nahrazeny jinými, účinnějšími. V současném fotbale neexistuje žádné univerzální rozestavení hráčů, které by bylo účinné proti všem soupeřům. Dnes se nejčastěji používají rozestavení se 4 obránci, 3-5 záložníky a 1-3 útočníky (Votík, J., 2005).

3.7.2 Herní systémy útočné

Útočná fáze hry začíná v momentu, kdy družstvo získá míč pod svou kontrolu a končí, když družstvo míč ztratí. Útočná činnost se projevuje pomocí útočných herních kombinací (viz. kapitola 3.6), jejichž základem jsou, co nejlépe zvládnuté útočné herní činnosti (viz. kapitola 3.5) jak po stránce technické, tak taktické. Spolupráce hráčů v útočné fázi hry je realizována střídáním různých typů útoku. Podle způsobu zakládání, vedení a zakončení útočné fáze rozlišujeme tři útočné herní systémy:

- Systém postupného útoku
- Systém rychlého protiútoku
- Systém kombinovaného útoku (Votík, J., 2005)

„Výběr systému, který v útočné fázi budeme uplatňovat, musí odpovídat obraně hře soupeře a dispozicím hráčů vlastního týmu. Do útočné činnosti by se mělo ihned po zisku míče zapojit, co nejvíce hráčů, včetně hráčů obranné řady, je

proto nutné, aby byli všichni hráči obeznámeni s technickou i taktickou stránku útočných činností jednotlivce, dokázali spolupracovat v útočných herních kombinacích a znali možnosti jejich uplatnění. Správný výběr vedení útoku vypovídá o dobré či špatné taktické vyspělosti hráčů a vhodně nebo nevhodně zvolené taktice týmu.“ (Sacha, 2012).

3.7.2.1 Systém postupného útoku

Tento systém se používá ve fázích utkání, kdy se útočí do soupeřovy zformované a dobře rozestavené obrany. Systém postupného útoku je založen na kombinační hře většího počtu hráčů. Jeho úspěšnost je podmíněna technickou a taktickou úrovní hráčů s důrazem na herní činnosti jednotlivce (pohyb hráče bez míče, vedení míče, přihrávka, zpracování míče) umožňující variabilitu kombinační hry. Kladem postupného útoku je kontrola míče a možnost vytváření soustavného tlaku na soupeře, který vede k jeho chybám. Naopak záparem je útok do malého, zahuštěného prostoru se zformovanou obranou soupeře a po ztrátě míče se otevírá soupeřovi cesta k rychlému protiútku (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986).

Zakládání postupného útoku

Při zakládání postupného útoku, musíme řešit již obrannou fázi z hlediska možnosti založení postupného útoku. U hráčů je nezbytné rychlé přeorientování z obranné činnosti na činnost útočnou. Nejvhodnější prostor pro jeho založení je podél postranních čar, nebo střed hřiště na soupeřově polovině, přičemž je nutné brát ohled na bezpečnost založení. Pokud to situace nedovoluje, měl by hráč volit raději bezpečnější cestu, tzv. přípravnou přihrávku. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

Vedení postupného útoku

V této fázi se družstvo připravuje na vniknutí do obranného prostoru soupeře a připravení si střeleckých příležitostí. Vede se po celé šířce hřiště a zapojují se všichni hráči, včetně obranné řady. Pro vedení postupného útoku je typické přenášení těžiště hry, změna rytmu hry, nepřetržitá aktivita hráčů bez míče, smysl pro kombinační hru a využívání křídelních prostorů. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

Zakončení postupného útoku

Finální, rozhodující část o úspěšnosti postupného útoku. Zakončení se provádí po celé délce obranného pásma soupeře, proto každý hráč, od útočných po obranné, musí být schopen zakončení. Nejčastěji se využívá kombinační hry v křídelním prostoru u brankové čáry, kde se natáhnou obránci soupeře a na středu hřiště pak vzniká více prostoru, do kterého může přijít finální přihrávka s následným zakončením. Úspěšnost závisí na kvalitě vytvořené střelecké situace a na technické, taktické a psychické stránce zakončujícího hráče. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

3.7.2.2 Systém rychlého protiútku

Systém rychlého protiútku je založen na co možná nejrychlejším proniknutí k soupeřově brance (na 2-4 přihrávky) do jeho nezorganizované obrany. Využívá se po chybě ve vedení útoku soupeře a jeho základem je rychlost, jednoduchost, přímočarost a moment překvapení. Úspěšnost je podmíněna vhodnými typy hráčů (Votík, J., 2005).

Založení rychlého protiútku

Kvalita založení rychlého protiútku má většinou rozhodující vliv na jeho úspěšnosti. Nejčastěji se rychlý protiútok zakládá po nevhodně vedeném postupném útoku soupeře, po neúspěšně zahrané standardní situaci, nebo naopak po rychle a přesně rozehrané vlastní standardní situaci. Rychlé a přesné založení vede k přečíslení soupeře v jeho obranné fázi. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

Vedení rychlého protiútku

Vedení rychlého protiútku je typické svoji přímočarostí a jednoduchými kombinacemi. Nejčastěji se využívají středně dlouhé přihrávky na jeden dotek, nebo dlouhé přihrávky na hrotové hráče. Cílem je se co nejrychleji dostat k pokutovému území soupeře. Často se využívají individuální řešení. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

Zakončení rychlého protiútku

Zakončení souvisí se způsobem vedení rychlého protiútku. Na rozdíl od postupného útoku se využívá převážně středu hřiště, kde se hráč dostává do

ideálního postavení pro střelbu nebo finální přihrávku nabíhajícímu spoluhráči. Základními požadavky pro zakončení rychlého protiútku je rychlost, rozhodnost, jednoduchost a sebedůvěra. (Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O., 1986)

3.7.2.3 Systém kombinovaného útoku

Systém kombinovaného útoku je založen na spojení a využití typických struktur postupného útoku a rychlého protiútku. Existují různé varianty prolínání těchto systémů hry. Například je založen postupný útok a soupeř se dopouští chyby, která znamená umožnění vedení a zakončení za pomoci rychlého protiútku. Nebo naopak útok je založený jako rychlý protiútok, soupeř stačil zareagovat a tak je fáze vedení a zakončení realizována formou postupného útoku (Votík, J.; Zalabák, J., 2003).

4 Hypotézy

Hypotézy jsem stanovil na základě výše uvedených cílů a problémů práce. Jejich stanovení vychází z vlastní zkušenost, odborné literatury, internetových zdrojů a z poznatků získaných v mé bakalářské práci.

Hypotéza číslo 1: V české i sledovaných evropských soutěžích bude více jak 40% úspěšných útoků mít charakteristiky rychlého protiútoku, alespoň 20% bude mít charakteristiky postupného útoku a nejméně 10% bude kombinací těchto variant.

Hypotéza číslo 2: 40% útoků končící brankou splňuje charakteristické rysy herního systému rychlého protiútoku.

Hypotéza číslo 3: Založení úspěšného útoku bude ve více, jak 30% předcházet odebrání míče soupeři v situaci jeden na jednoho a alespoň ve 20% situacích nepřesná přihrávka.

Hypotéza číslo 4: Nejméně polovinu útoků končící brankou zakládají hráči záložní řady.

Hypotéze číslo 5: Více než 50% útoků končící brankou zakončuje útočník.

Hypotéza číslo 6: Ve španělské lize je při úspěšných útocích rozhodující útočná herní činnost jednotlivce – obcházení soupeře, naopak v první české lize se tato činnost vyskytuje nejméně ze sledovaných soutěžích.

5 Metody a postup práce

Pro výzkum diplomové práce s názvem „Porovnání způsobů založení útoků ve fotbale v českých a vybraných evropských fotbalových soutěžích“ jsem použil několik metod výzkumu, které budu níže popisovat. Nejdříve jsem analyzoval informace z odborné literatury a internetových zdrojů, posléze jsem sledoval jednotlivé zápasy ze záznamu a zapisoval potřebné informace do záznamového archu, vyhodnotil jsem je pomocí grafů a jednotlivé úspěšné brankové situace jsem graficky zpracoval (viz. přílohy 1 – 4). Jedná se o kvalitativní výzkum, který vychází ze 40 soutěžních utkání, ve kterých padlo 115 branek z toho 5 vlastní, které jsem do výzkumu nezahrnoval. Použil jsem tedy následující metody:

- analýza a syntéza odborné literatury a internetových zdrojů
- metoda pozorování
- metoda srovnání

5.1 Analýza a syntéza odborné literatury a internetových zdrojů

Analýza dokumentů se využívá jak v kvalitativním, tak kvantitativním výzkumu. Analýza dokumentů se opírá o studium hmotných záznamů lidské činnosti, v nichž jsou skryty osobní i skupinové postoje, hodnoty a ideje. Pro výzkumné účely se používají dokumenty, které vznikly v minulosti a byly pořízeny někým jiným než výzkumníkem, a pro jiné účely, než jaký má aktuální výzkum. Jsou to tedy již existující dokumenty, které mohou mít různou podobu (Hlaďo, 2011). Analýza odborné literatury systematicky třídí a popisuje obsah dokumentů, které se týkají dané problematiky zkoumaného problému. Jde o systematický popis a třídění obsahu. Obsahová analýza je velmi všestranná (Skalková, J.; a kol., 1983). Tato metoda v mém výzkumu slouží k doplnění a ucelení informací získaných pozorováním. Je důležitá k pochopení všech spojitostí.

5.2 Metoda pozorování

Pozorování je výzkumná metoda, při níž se cílevědomě a plánovitě sleduje a zaznamenává činnost lidí, předmětů, se kterými manipulují, prostředí aj. Je to nejstarší a nejjednodušší výzkumná metoda používaná v přírodních i sociálních vědách, pomocí které získáváme poznatky o daném jevu nebo procesu. Pozorování nám umožňuje postihnout především jevovou stránku, podle které usuzujeme o

samotné podstatě. Pozorování se řadí mezi nejtěžší metody sběru dat. Je to typická metoda pro kvalitativní výzkum. Dle Maňáka et al. (2005) má pozorování dané fáze – příprava, vlastní pozorování a analýza pozorovaného. Metody pozorování se člení podle různých hledisek:

- **Zúčastněné pozorování:** pozorovatel se stává na určitou dobu součástí skupiny, pozoruje děje ve skupině zevnitř. Nevýhodou je skutečnost, že přítomnost výzkumníka může narušit přirozený průběh aktivit pozorovaných osob či jevů.
- **Nezúčastněné pozorování:** pozorovatel se při této metodě pozorování nestává členem skupiny, sleduje ji zvnějšku. Výhodou nezúčastněného pozorování je schopnost ponechat si nadhled.
- **Otevřené pozorování:** pozorovaná osoba či skupina jsou o pozorování informovány a tedy o něm vědí. Nevýhodou je, že se účastníci mohou chovat jinak, protože vědí, že jsou pozorováni.
- **Skryté pozorování:** pozorovaná osoba či skupina o pozorování nevědí.
- **Přímé pozorování:** pozorovatel je osobně přítomen v prostředí, kde sleduje dané jevy.
- **Nepřímé pozorování:** pozorovatel sleduje procesy nebo jevy, aniž by byl osobně přítomen v prostředí pozorovaného jevu (ze záznamu, online, přes zrcadlo atd.)
- **Nestrukturované pozorování:** pozorovatel má stanoven cíl a předmět pozorování, nemá ale předem stanovený systém pozorování a způsob zaznamenávání informací.
- **Strukturované pozorování:** pozorovatel si před samotným pozorováním stanovil systém pozorování a způsob zaznamenávání informací
- **Pozorování jednotlivce**
- **Pozorování skupiny** (Maňák, a další, 2005)

Vzhledem ke stanoveným cílům této práce využívám nepřímé, skryté, strukturované pozorování skupiny z videozáznamů jednotlivých utkání. Nedostatkem pozorování ze záznamu je určitý pohled, vždy na danou situaci a ne na celé hřiště. Kladem je neustálá možnost opakování dané situace, a tedy co nejpřesnější zanesení informací do záznamového archu.

5.3 Metoda srovnání

V metodě komparace tedy srovnávání je důležité srovnávat dané jev určitým daným vzorkem. Tento vzorek bereme z hlediska hodnocení jako normu. Při komparaci určujeme stejné či jiné hlediska u dvou či více rozdílných objektů či jevů. Pro komparaci je nepostradatelné, aby porovnávané jevy měly stejnou kvalitu, stejný obsah, stejné položky a stejnou náplň. Při srovnávání kratších časových období je potřeba zajistit stejné časové vymezení.

6 Výzkumná část

6.1 Použitý výzkumný vzorek

Pro diplomovou práci jsem vybral výzkumný vzorek vždy deseti soutěžních utkání z nejvyšších evropských soutěží. Konkrétně se jednalo o nejvyšší soutěž v:

- České republice- Synot liga
- Španělsku- Primera Division
- Anglii- Barclays Premier League
- Německu- Bundesliga.

Zápasy jsem vybíral z podzimní části ročníku 2014/2015. Pro objektivitu jsem vybíral zápasy vždy před jejich odehráním a snažil se vybírat ze všech týmů soutěže. Pokud některý ze zápasů skončil bez branek, nahradil jsem ho novým, který ještě nebyl odehrán.

6.2 Popis výzkumu

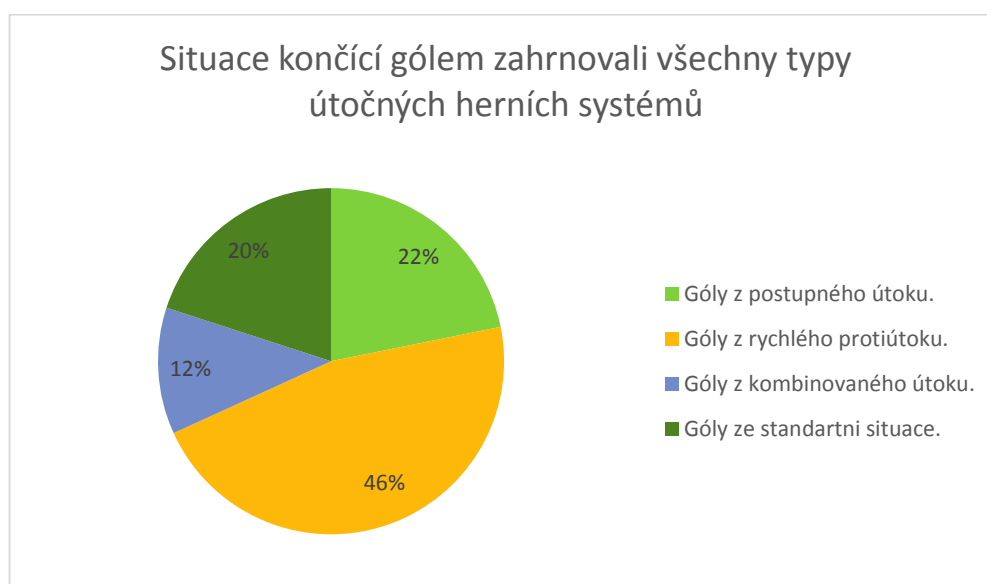
Při výzkumu, jsem po vybrání konkrétních zápasů, vždy zhlédl celou hrací dobu. To jsem prováděl z přímého přenosu nebo záznamu celého utkání z důvodu zajištění přehledu utkání a komplexnosti prováděných akcí. Po zhlédnutí utkání jsem se pomocí záznamu utkání již věnoval konkrétním úspěšně vedeným útočným akcím. Tyto akce jsem graficky zaznamenal (viz. přílohy 1 - 4) a posléze zanesl do záznamového archu, kde jsem sledoval jednotlivé charakteristiky těchto útoků. Konkrétně to byly tyto charakteristiky:

- typ provedeného útočného herního systému
- co založení útoku předcházelo
- který hráč útok založil
- kudy byl útok veden
- odkud se útok zakončoval
- který hráč útok zakončil
- čím hráč zakončil
- použité útočné herní činnosti jednotlivce

6.3 Výsledky výzkumu

Výzkum jsem provedl na 40 soutěžních utkání ve čtyřech nejvyšších evropských soutěžích, ve kterých padlo 115 branek. Nejprve jsem všechny branky podrobně prozkoumal a vyhodnotil zastoupení konkrétních útočných herních systémů. V rámci výzkumu se objevilo 5 vlastních gólů, které jsem do výsledných grafů nezahrnoval a vycházejí tak z počtu 110 branek.

Ve vybraných situacích končící brankou, drtivě převládal systém rychlého protiútoku, jak můžeme vidět na grafu 1. Ze 110 útoků končící brankou jich 46% splňovalo charakteristické znaky tohoto systému. Dále se na výsledcích zápasů významně podílely útoky postupné, konkrétně z 22% a standartní situace, po kterých padlo 20% branek. Nejméně zastoupený byl kombinovaný útok, kterým bylo provedeno 12% útoků končících brankou.

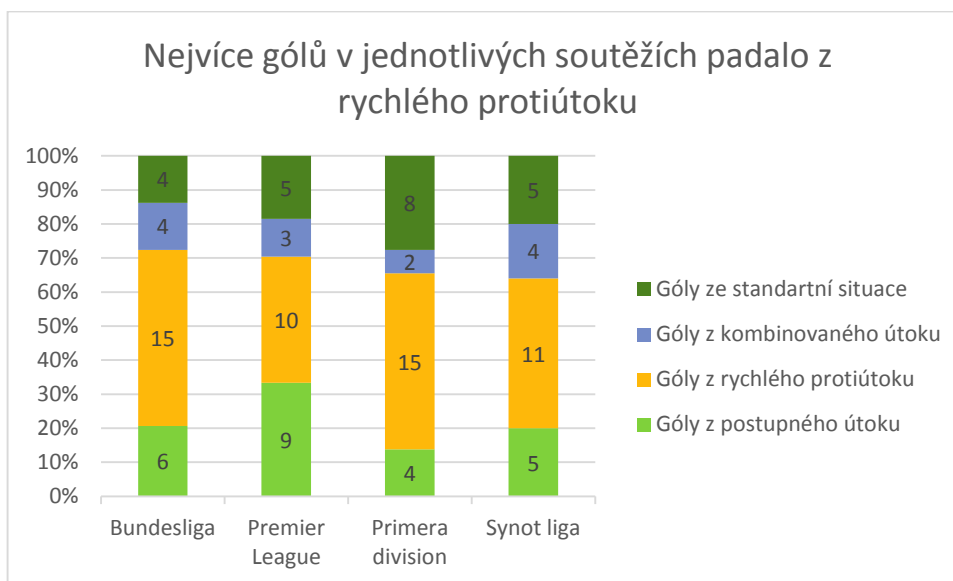

Graf 1 Přehled využitých útočných herních systémů ve vybraných situacích

Pokud se podíváme podrobněji na jednotlivé soutěže (viz. Graf 2), vidíme, že v německé, španělské a české lize převládají rychlé protiútoky poměrně výrazně. Pouze v anglické lize je zastoupení rychlých protiútoků a postupných útoků velmi podobné.

Porovnáme-li českou nejvyšší soutěž s ostatními. Vidíme, že co se týče poměru počtu zastoupených útočných herních systémů, se nejvíce podobá německé Bundeslize. V anglické lize se oproti české daleko častěji úspěšně

zakončuje po postupných útocích. Ve španělské lize je pak v porovnání s českou hlavní rozdílnost v brankách, které padají ze standartních situací.

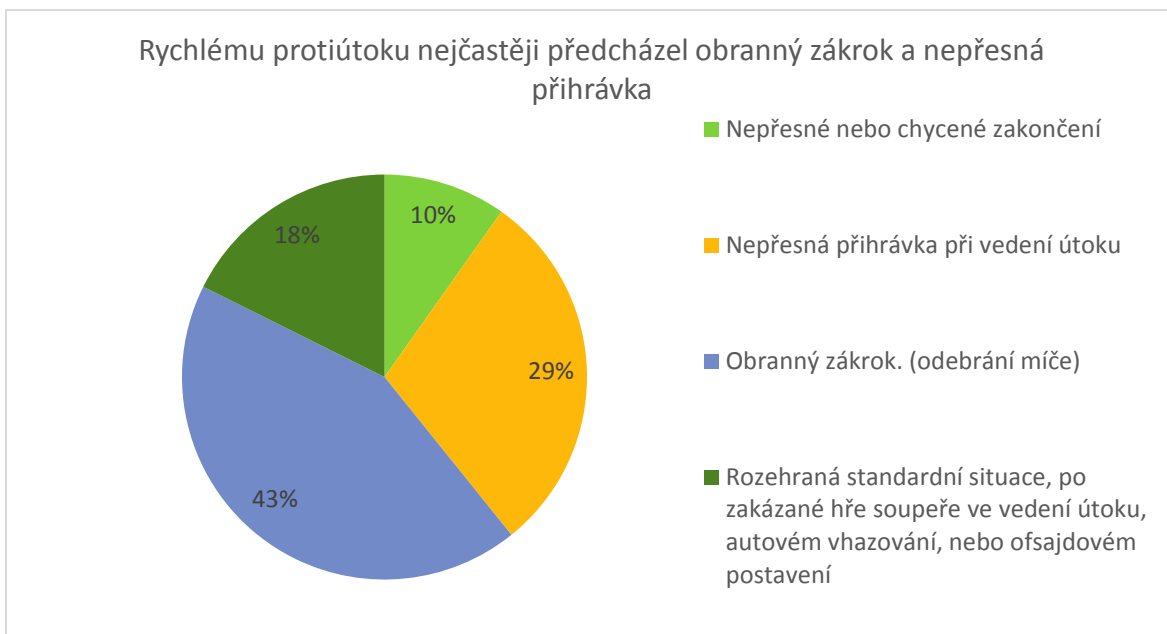
Graf 2 Přehled využitých útočných herních systémů v jednotlivých soutěžích

Ve výzkumu jsem se dále věnoval jednotlivým útočným herním systémům a jejich specifickým charakteristikám, které jsem porovnával s českou nejvyšší soutěží- Synot ligou.

6.3.1 Systém rychlého protiútku

Systém rychlého protiútku se vyskytoval ve sledovaných útocích nejčastěji. Síla tohoto útoku je v jeho přímočarosti, rychlosti a překvapení. Úkolem tohoto útoku je v co možná nejkratší době přejít z obranné fáze hry do útočné a zaskočit tak soupeře do nepřipravené obrany. Pro tento způsob útoku je typická rychlost založení, přímočarost vedení s využitím několika přihrávek a přesnost zakončení z blízkosti soupeřovi branky.

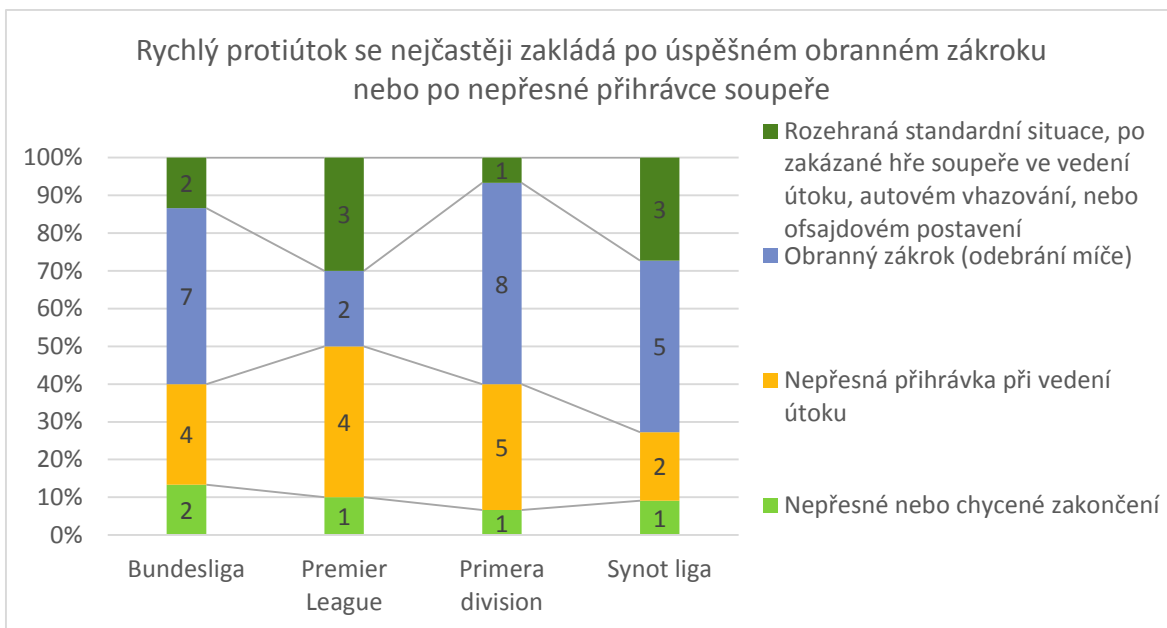
Hráči tento útočný herní systém nejčastěji volí po chybě soupeře. Touto chybou často bývá nedostatečné pokrytí míče umožňující využití individuální obranné činnosti jednotlivce odebrání míče (43%) nebo nepřesná přihrávka (29%) při vedení útoku. V obou těchto situacích je soupeř v útočném postavení ve snaze dosáhnout branky. Při ztrátě míče se pak obtížně dostává do obraného postavení.

Graf 3 Přehled situací, které předcházeli rychlému protiútoku

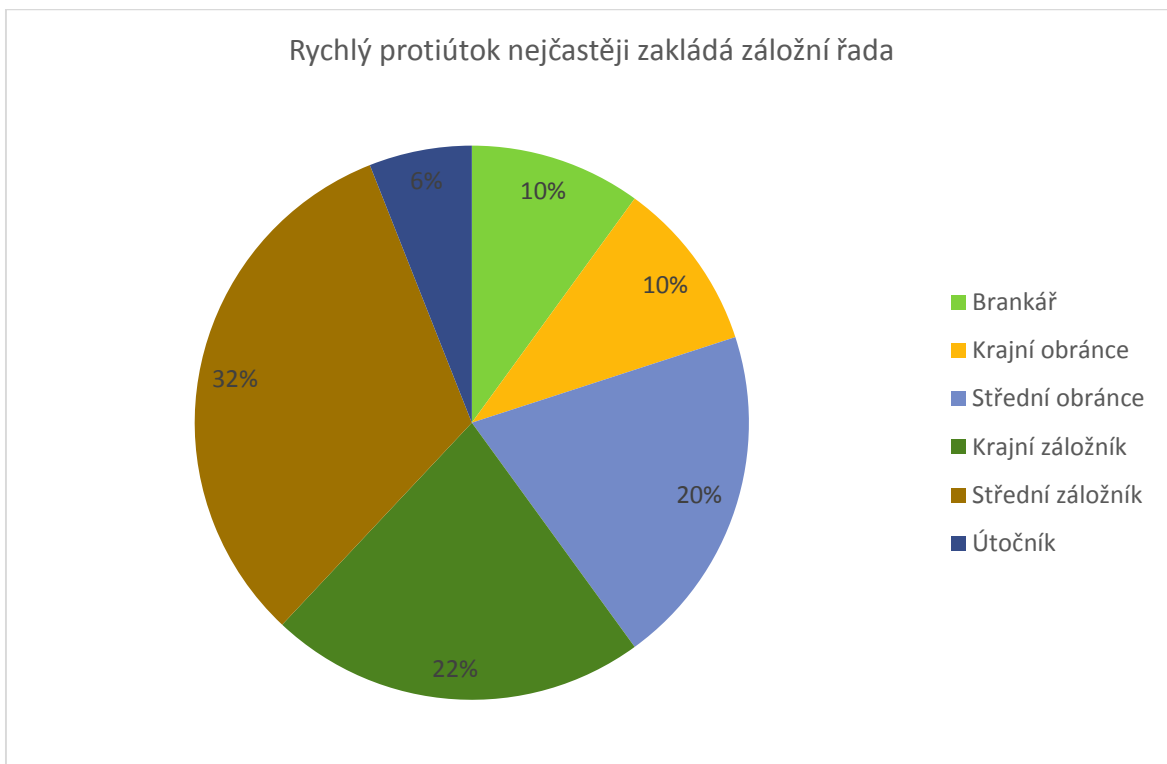
V Synot lize se rychlý protiútok nejčastěji zakládá po obraném zákroku. Nejvíce úspěšným útokům předcházela situace jeden na jednoho, která umožnila získání míče a založení akce. Důležitá pak byla i rychlá rozehrávka standardní situace.

Ve španělské a německé lize absolutně převládá obranný zákrok s nepřesnou přihrávkou a rychlé protiútoky jsou jen zřídka zakládány po standardních situacích. Anglická liga je jediná, kde při založení převládá nepřesná přihrávka soupeře před obranným zákrokem a stejně jako u české nejvyšší soutěže je zde často zastoupena rychlá rozehrávka standardní situace. U všech soutěží pak jsou rychlé protiútoky jen zřídka kdy založené po zakončení akce soupeřem.

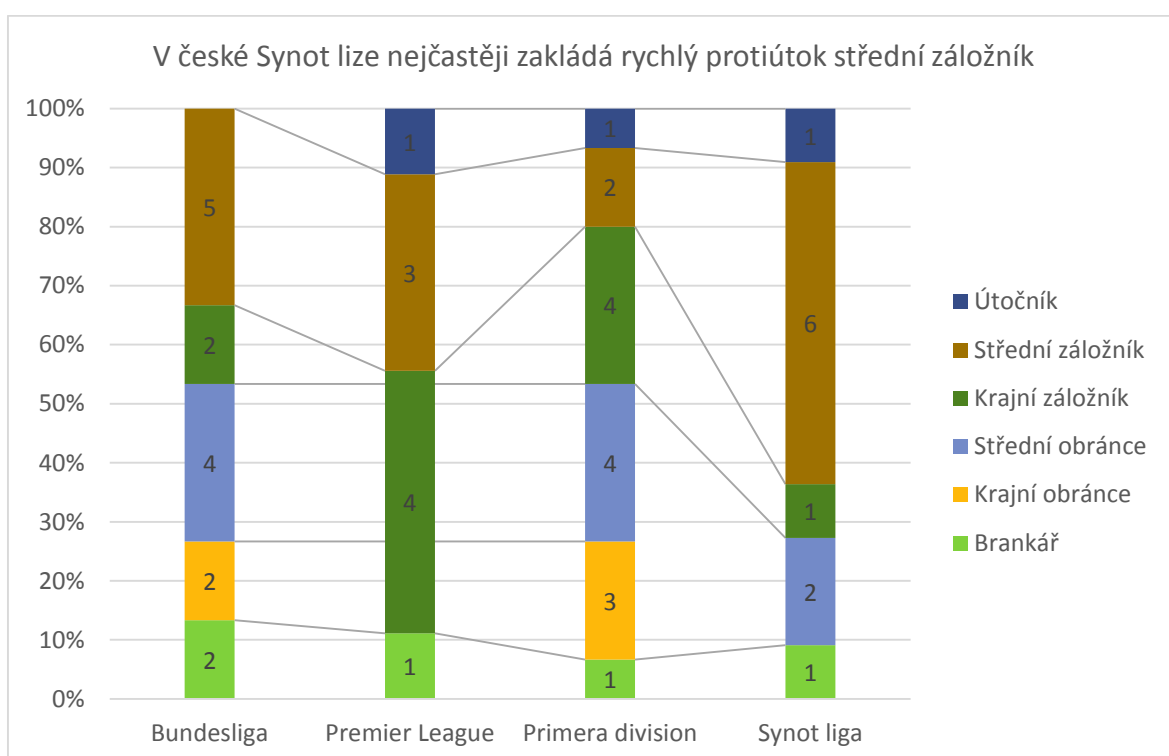
Graf 4 Přehled situací předcházejících založení rychlého protiútoků v jednotlivých soutěžích

Rychlý protiútok nejčastěji zakládá záložní řada, kdy je to především střední záložník (32%) a také velmi často jeden z krajních záložníků (22%). Z obránců nejčastěji získává míč a zakládá rychlý protiútok střední obránce (20%).

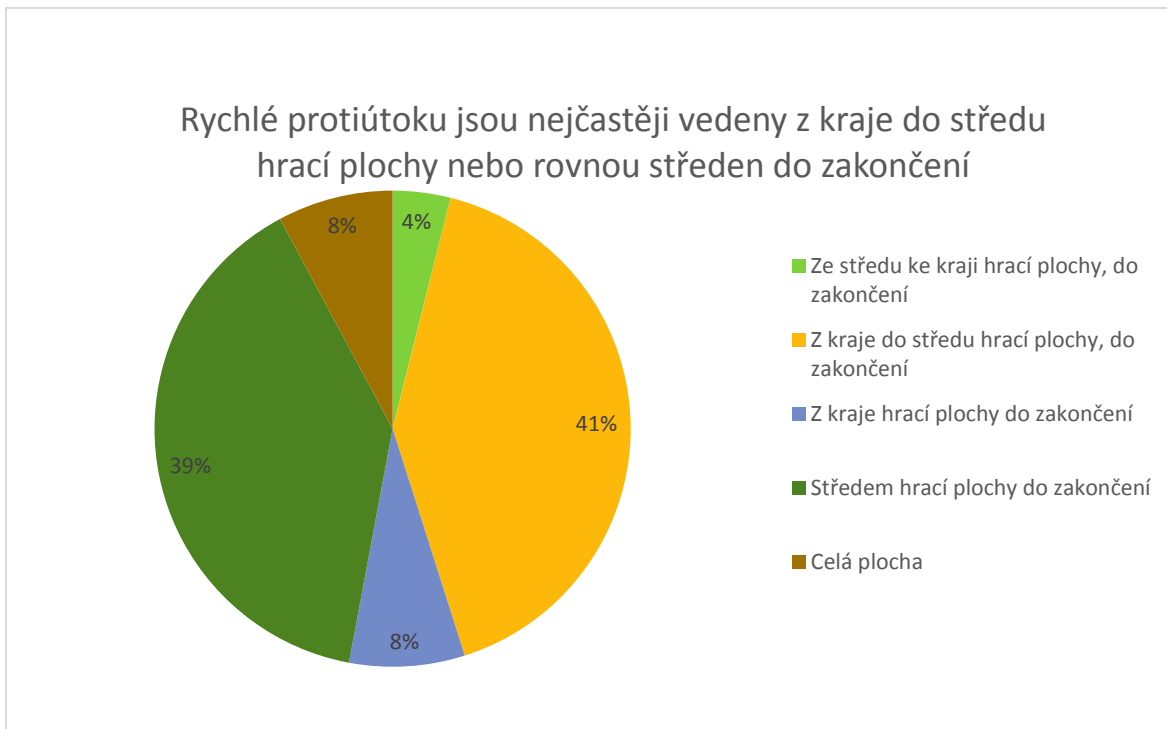
Graf 5 Přehled hráčů, kteří zakládají rychlý protiútok

V české nejvyšší soutěži zakládá většinu rychlých protiútoků střední záložník, jak můžeme vidět na grafu 6. V ostatních soutěžích je to rozděleno mezi dva nebo tři hráče. Konkrétně ve Španělsku se zakládání rychlých protiútoků nejčastěji odvíjí od krajního záložníka a středního obránce. Akce jsou, ale i často zakládány krajním obráncem. V Anglii se pak k založení rychlého protiútku využívá především výše zmíněná záložní řada (střední a krajní záložník). Ostatní hráčské posty pak tyto útoky zakládají jen výjimečně. V německé Bundeslize se nejvíce pro založení využívají posty ve středu hřiště (střední záložník a obránce). Akce se také zakládají od krajního obránce a záložníka nebo i rychlou a přesnou rozehrávkou brankáře.

Graf 6 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají rychlý protiútok z pohledu jednotlivých soutěží

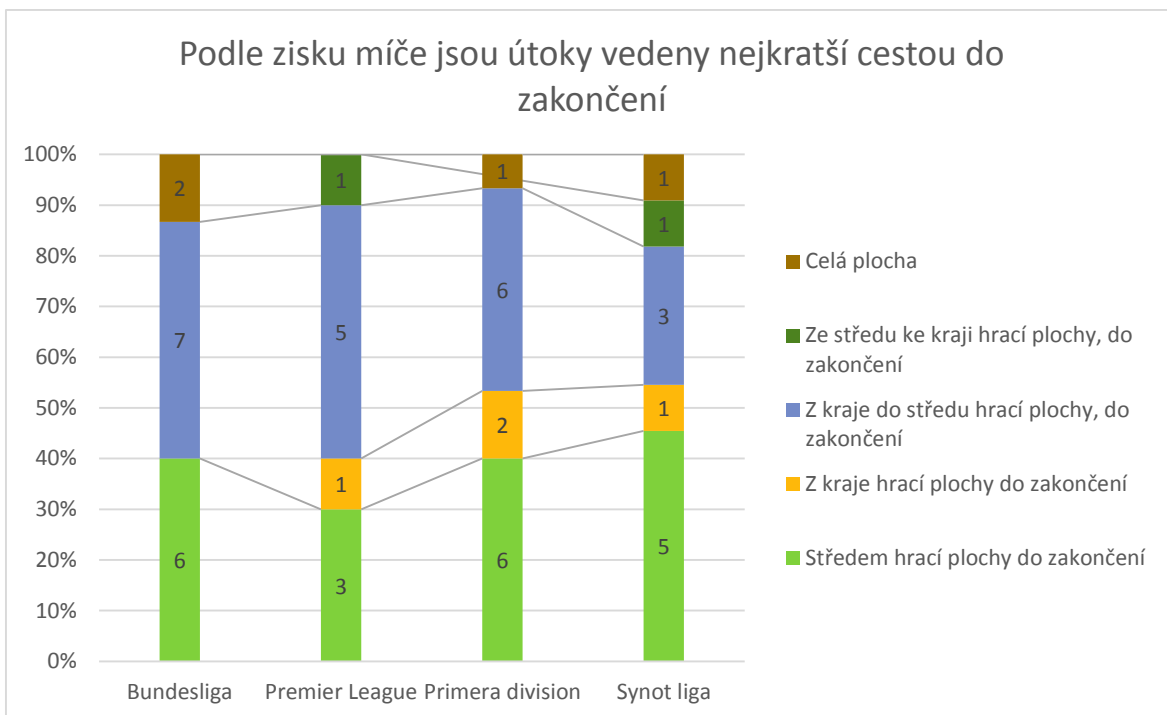
Rychlé protiútoky jsou vedeny vždy co možná nepřímější a nejrychlejší cestou do zakončení. Podle místa zisku míče jsou rychlé protiútoky vedeny z kraje do středu hrací plochy a do zakončení nebo rovnou středem hřiště. Rychlé protiútoky jsou nejčastěji zakončovány z bezprostřední blízkosti uvnitř pokutového území (84% situací) nebo ve vzdálenosti do 10m od pokutového území (16% situací). Ani v jednom případě nebyl rychlý protiútok zakončen z větší vzdálenosti.

Graf 7 Přehled využití hrací plochy při vedení rychlých protiútoků

Pokud se podíváme na porovnání jednotlivých soutěží, vidíme, že výsledky jsou ovlivněny výše zmíněnými hráčskými posty, které rychlé protiútoky zakládají. V soutěžích, kde převládal v založení střední záložník (např. Synot liga), jsou útoky vedeny středem hřiště do zakončení. Naopak, kde častěji zakládal rychlý protiútok krajní záložník (např. Premier League), jsou útoky vedeny z kraje do středu hrací plochy.

Můžeme tedy říct, že ve všech soutěžích rychlé protiútoky splňují svoji základní charakteristiku a to tu, že po zisku míče je útok veden nejkratší možnou cestou do zakončení.

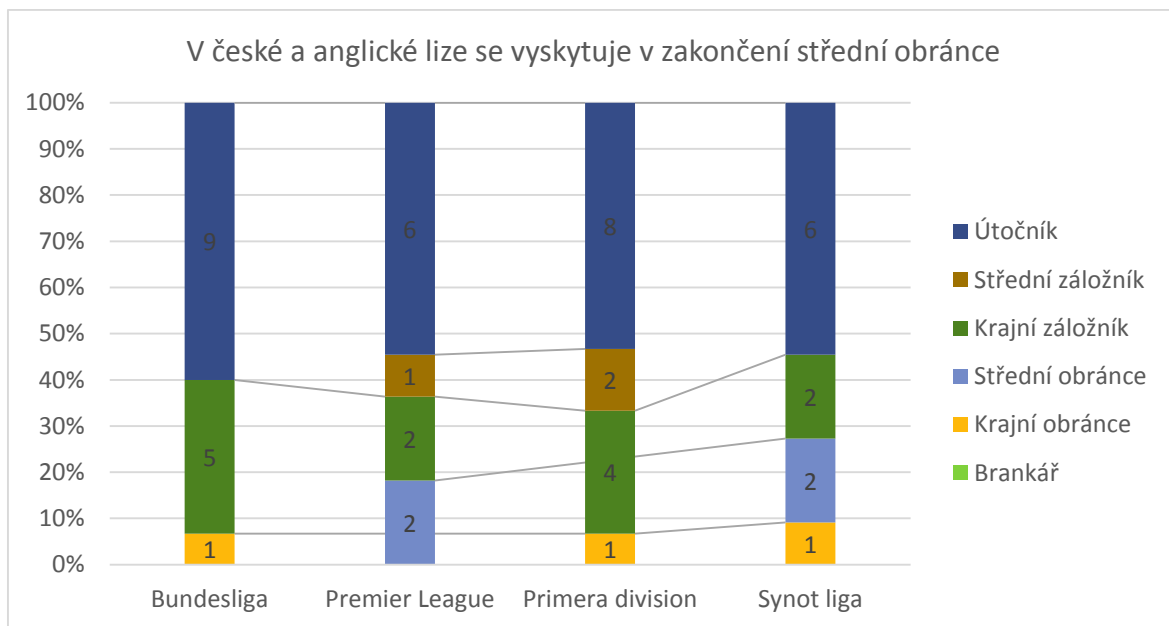
Graf 8 Přehled využití hrací plochy při vedení rychlého protiútoku v jednotlivých soutěžích

56% rychlých protiútoků zakončuje útočník. Druhým nejčastěji zakončujícím je krajní záložník, který doplňuje útočníka z kraje hrací plochy a tím pomáhá přečíselit obranu. 91% procent těchto útoků je zakončeno nohou. Zbýlých 9% je zakončeno hlavou.

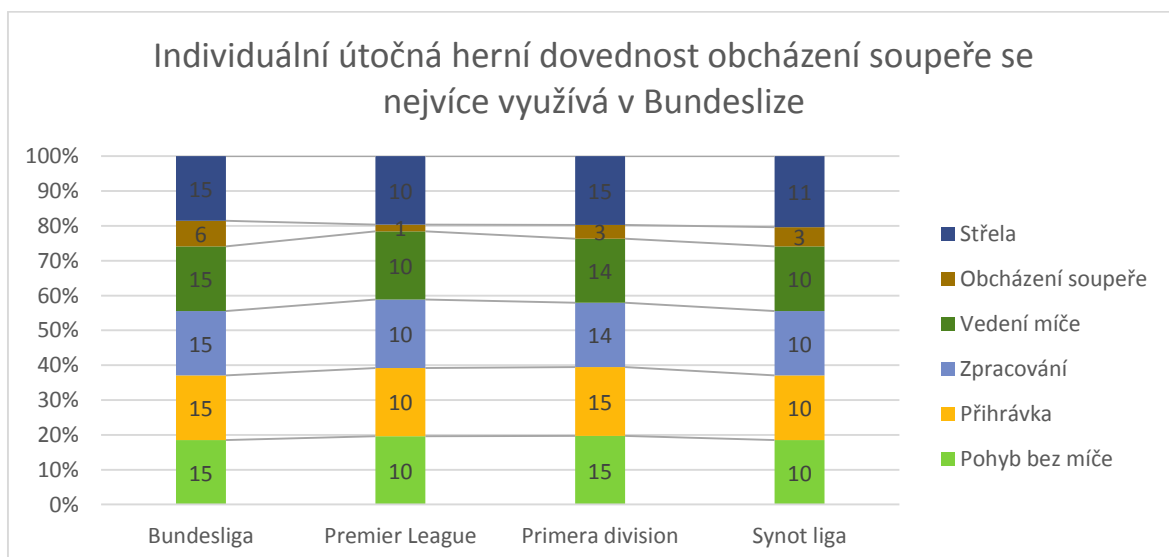
Graf 9 přehled hráčů, kteří nejčastěji zakončují rychlé protiútoky

Pokud se podíváme na graf 10, je zde jasně vidět převaha útočníka ve všech soutěžích. Ovšem zajímavé je, že v české a anglické lize se mezi zakončovatelé objevuje střední obránce, který v ostatních soutěžích není vůbec zastoupen. Situace, kdy střední obránce zakončuje rychlý protiútok, jsou ojedinělé, ale svědčí o snaze a schopnosti zapojení celého týmu do útočné fáze hry.

Graf 10 Přehled nejčastěji zakončujících hráčů v jednotlivých soutěžích

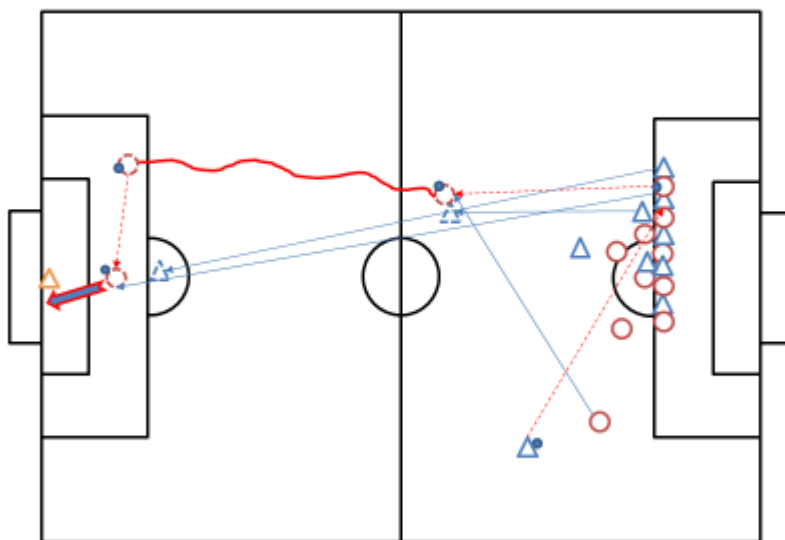
Podíváme-li se na individuální útočné herní činnosti jednotlivce při vedení útoku v jednotlivých soutěžích. Vidíme, že nejméně využívanou dovedností je obcházení soupeře. Tato dovednost se v porovnání s ostatními využívá spíše výjimečně. Nejvíce se pak objevuje v německé Bundeslize.

6.3.1.1 Příklad rychlého protiútoku

Pro názorný příklad jsem vybral situaci ze zápasu Celta Vigo proti Villarrealu. Sledovaná situace se odehrála na konci druhého poločasu, kdy Villarreal vedl 2:1 a Celta Vigo zahrávala přímý volný kop proti brance Villarrealu. Jelikož prohrávali o jednu branku, tak ve snaze vyrovnat se celý tým přesunul před branku Villarrealu. Zahraný přímý kop odvrátil obránce Villarrealu do běhu krajnímu záložníkovi a založil tak rychlý protiútok. Krajní záložník si míč převzal a vedl ho přímou cestou k brance soupeře. Důležitý byl pak pohyb krajního obránce, který po odehrání míče pokračoval v náběhu a to až do vápna soupeře, tedy přes celé hřiště, kde mu krajní záložník vrátil přihrávku a obránce mohl zakončit do prázdné branky. Celá akce trvala pouhých několik vteřin.

Real Club Celta de Vigo – Villarreal CF 1 : 3

Obrázek 14 - Příklad rychlého protiútoku

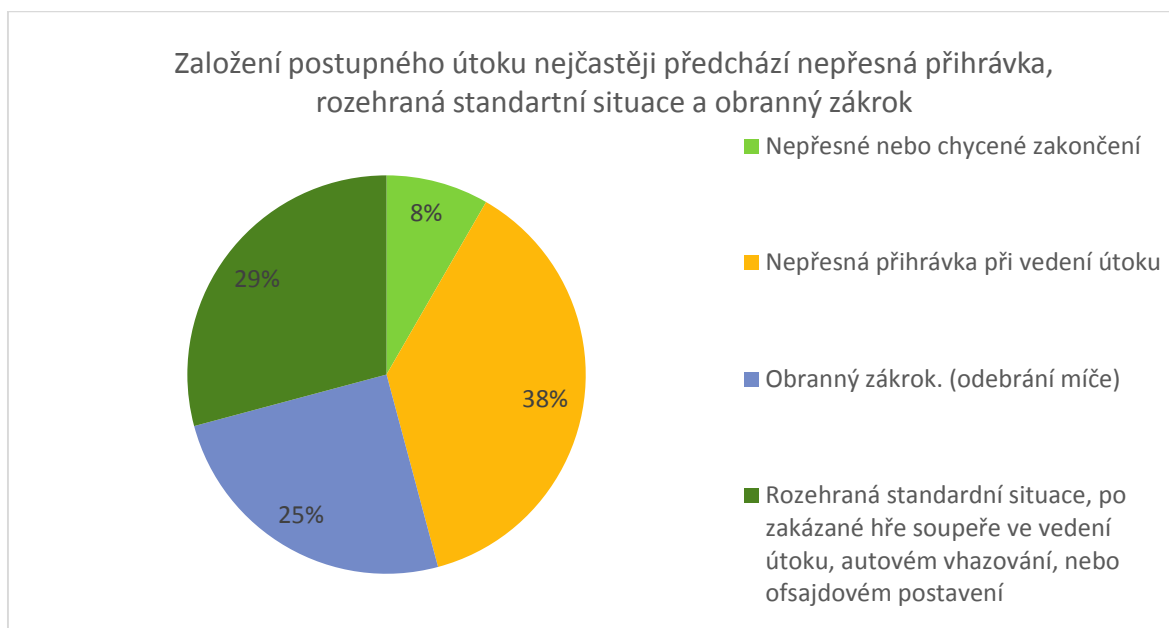
6.3.2 Systém postupného útoku

Druhým nejčastěji využívaným útočným systémem byl postupný útok. Tento herní systém využívali týmy s herní převahou, kdy se soupeř stáhl na vlastní polovinu, obrana byla dobře rozestavena a připravena na případný útok.

Sílou tohoto útoku je schopnost vytvářet na soupeře soustavný tlak, který soupeřovi bere mnoho sil a nutí dělat chyby, díky nimž se tým může dostat do úspěšného zakončení. Naopak jeho slabinou je doba trvání tohoto útoku, kdy

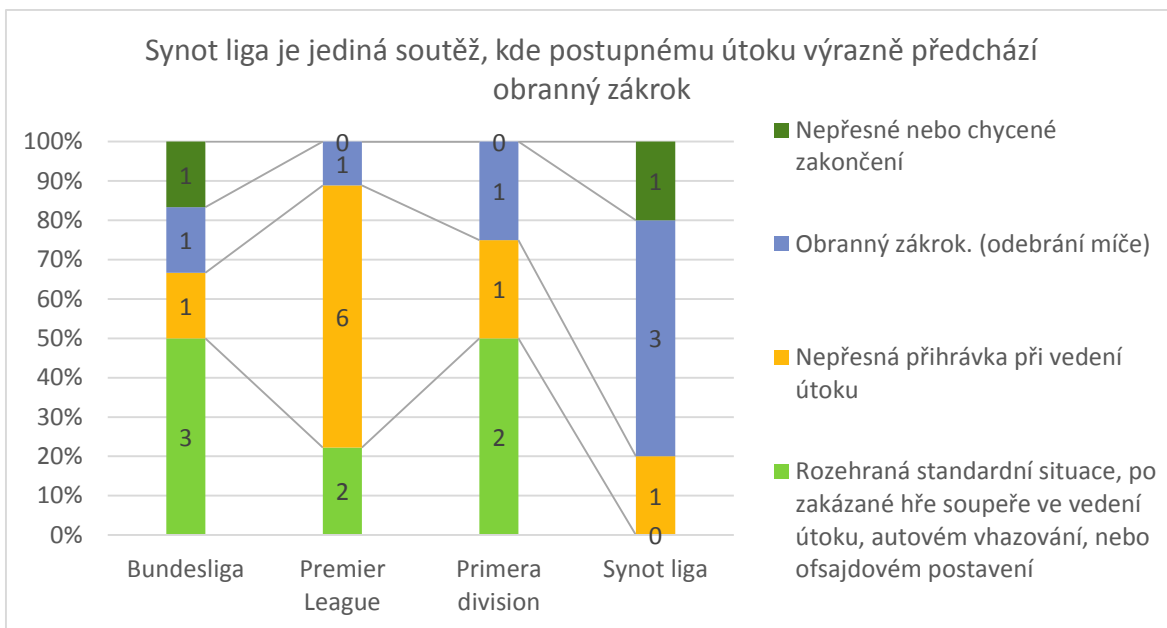
v některých fázích zápasu není dostatek času. Navíc při chybě ve vedení tohoto útoku může soupeř velice rychle přejít do rychlého protiútku a otočit tak snahu ve svůj prospěch.

Postupnému útoku nejčastěji předchází nepřesná přihrávka 38%, rozehraná standartní situace 29% a obranný zákrok 25%. Zbýlých 8% útoku je založeno po dokončení útoku soupeře střelou na branku nebo mimo ní.

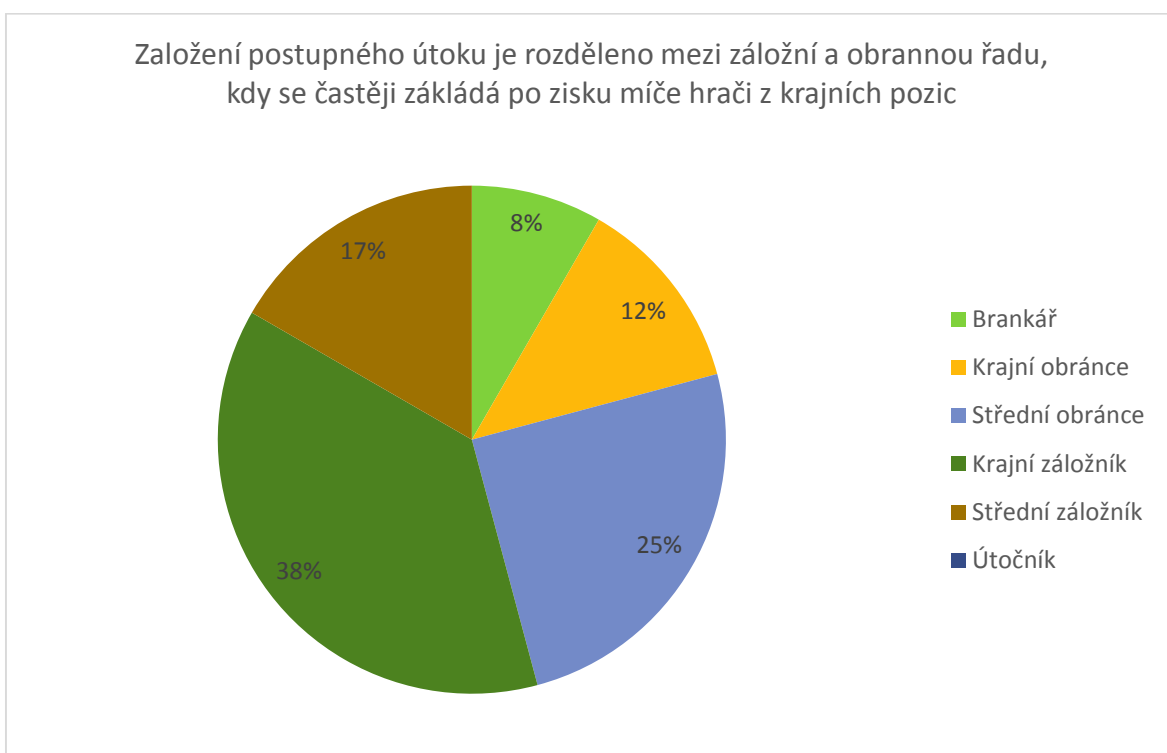
Graf 11 Přehled situací předcházejícím postupným útokem

Česká soutěž je jediná, kde postupnému útoku nejčastěji předchází obranný zákrok a naopak zde nebyl ani jeden postupný útok založený rozehráním standartní situace, který by skončil gólem. Naopak v anglické Premier League je nejčastěji postupný útok založen po nepřesné přihrávce ve vedení útoku soupeře.

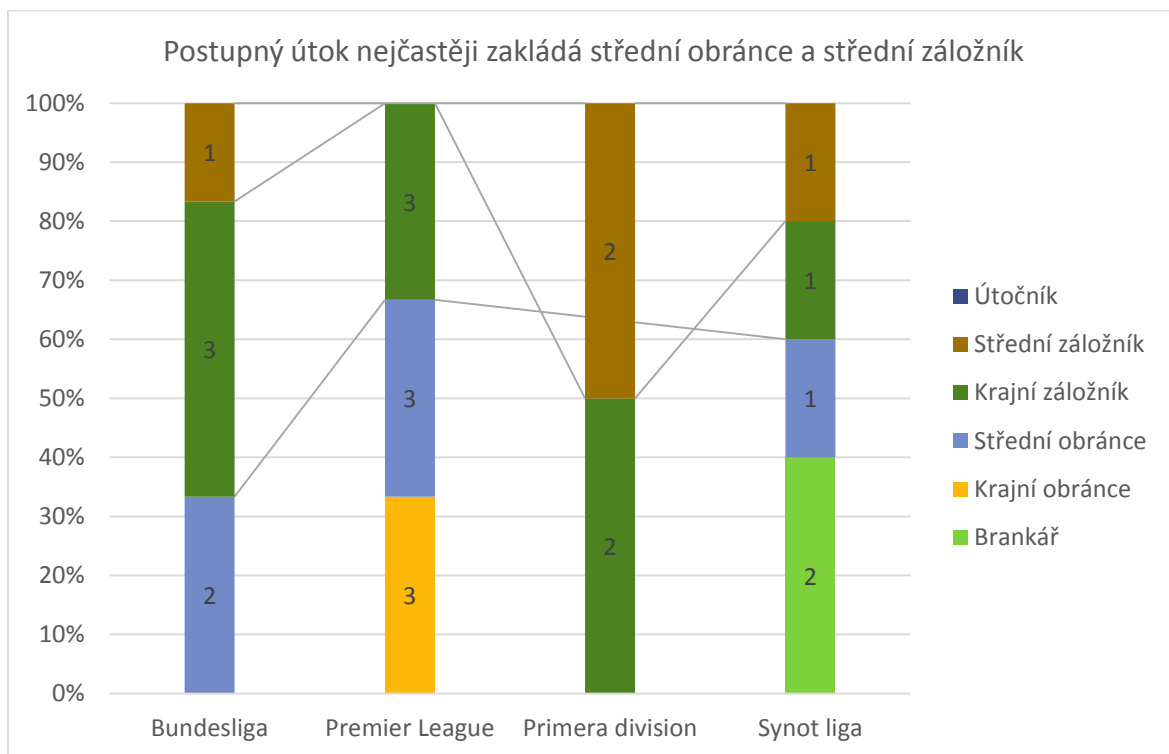
Graf 12 Přehled situací předcházejících postupnému útoku v jednotlivých soutěžích

Postupný útok nejčastěji zakládají hráči záložní řady 55% a obranné 29%. Z toho 50% postupných útoku je založeno hráči z krajových postů (krajní záložník 38%, krajní obránce 12%). Ani v jedné ze sledovaných situací, nezakládal postupný útok končící brankou útočník.

Graf 13 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají postupný útok

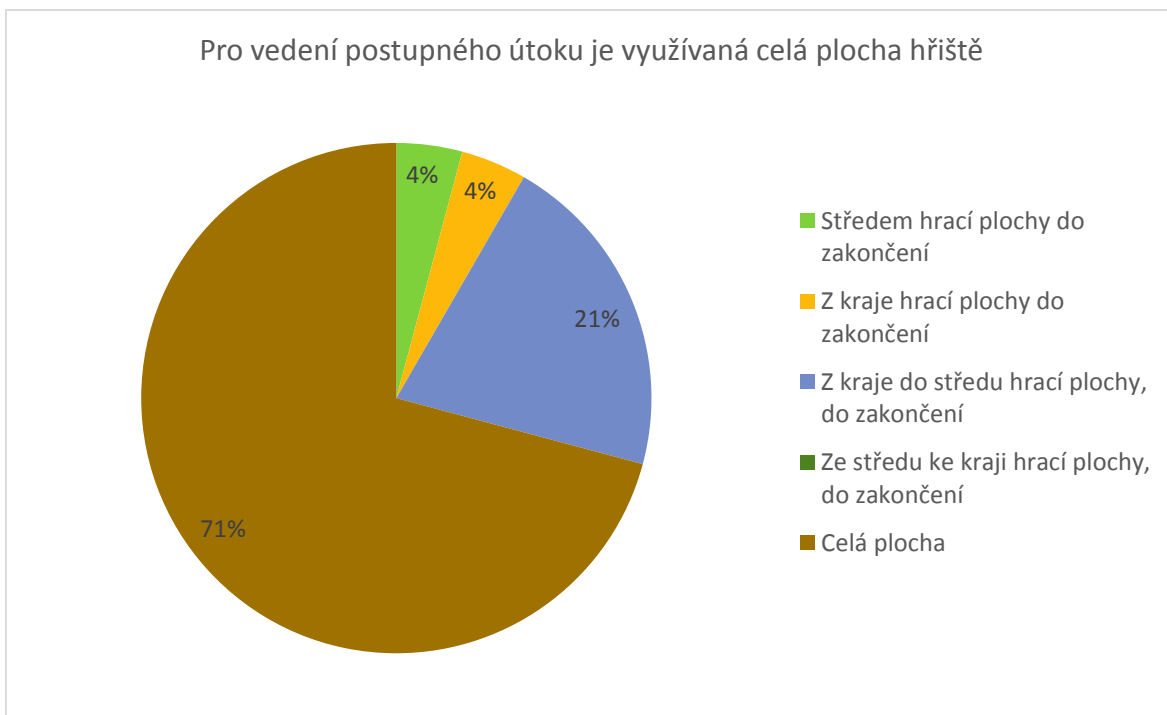
V české nejvyšší soutěži hraje při zakládání postupných útoků brankář. V ostatních soutěžích jsou tyto typy útočných herních systémů zakládány od středových hráčských postů (střední obránce, střední záložník) nebo krajových (krajní záložník, krajní obránce).

Graf 14 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají postupný útok z pohledu jednotlivých soutěží

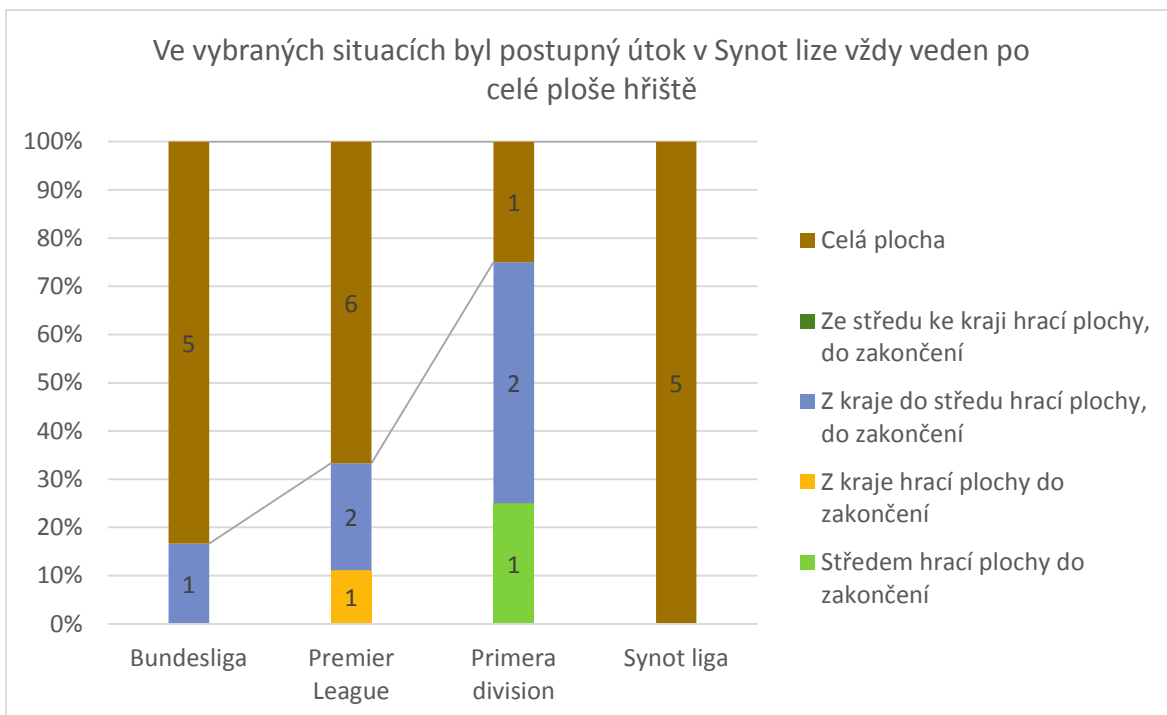
Úkolem postupného útoku je vytvořit pomocí kombinace soustavný tlak na soupeře, který vede k jeho chybám a možnosti úspěšně zakončit. Tomuto cíli odpovídá i využití hrací plochy, kdy v 71% sledovaných postupných útocích byla využita celá hrací plocha.

Tyto útoky pak byly nejčastěji zakončovány z penaltového území 79%. 17% jich bylo zakončeno do 10m od něj a pouze 4% postupných útoků se podařilo zakončit ze vzdálenosti větší než 10m od pokutového území.

Graf 15 Přehled využití hrací plochy při postupných útocích

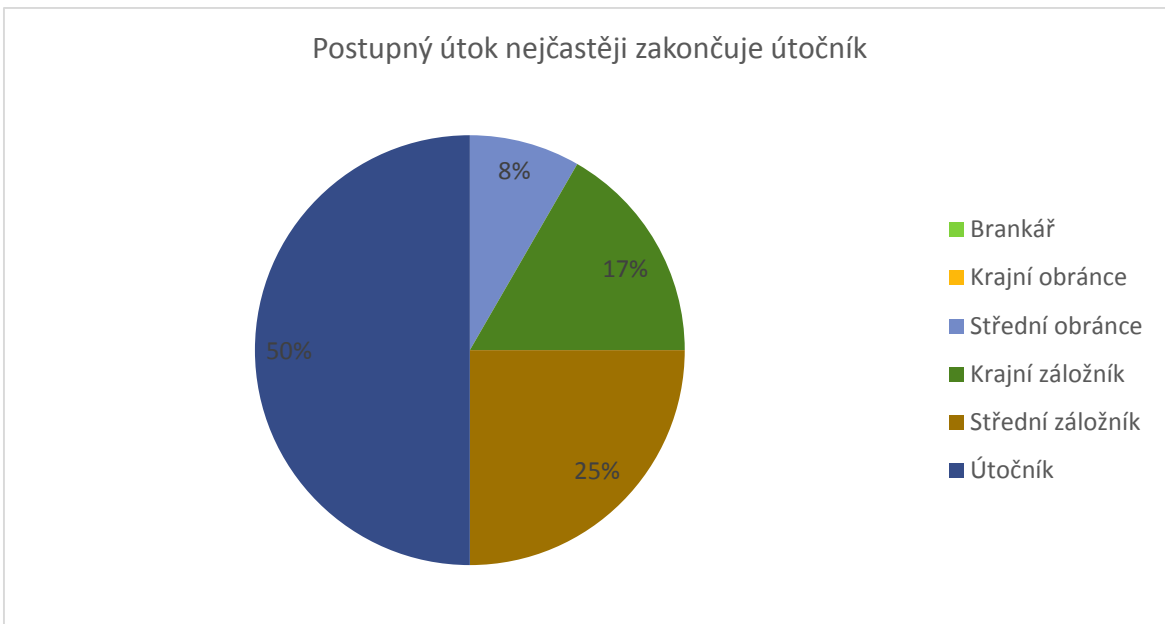
V české nejvyšší soutěži se všechny sledované úspěšné postupné útoky vedly po celé ploše hřiště. Naopak v ostatních evropských soutěžích se postupný útok alespoň jednou vedl i po menší části hrací plochy. Tento výsledek se dá připisovat složitosti tohoto systému, protože čím je využíváno méně hrací plochy, o to je složitější tento útočný systém provést. Pro úspěšné provedení je zapotřebí mít velmi dobře technicky vybavené hráče, kteří dokáží dát přesnou přihrávku a navíc si dokáží zpracovat a pokrýt míč na velmi malém prostoru. Druhou důležitou věcí je pohyb bez míče, kdy hráči musí nejen vědět kam se nabídnout, ale i mít přehled o svých spoluhráčích.

Graf 16 Přehled využití hrací plochy při vedení postupného útoku z hlediska jednotlivých soutěží

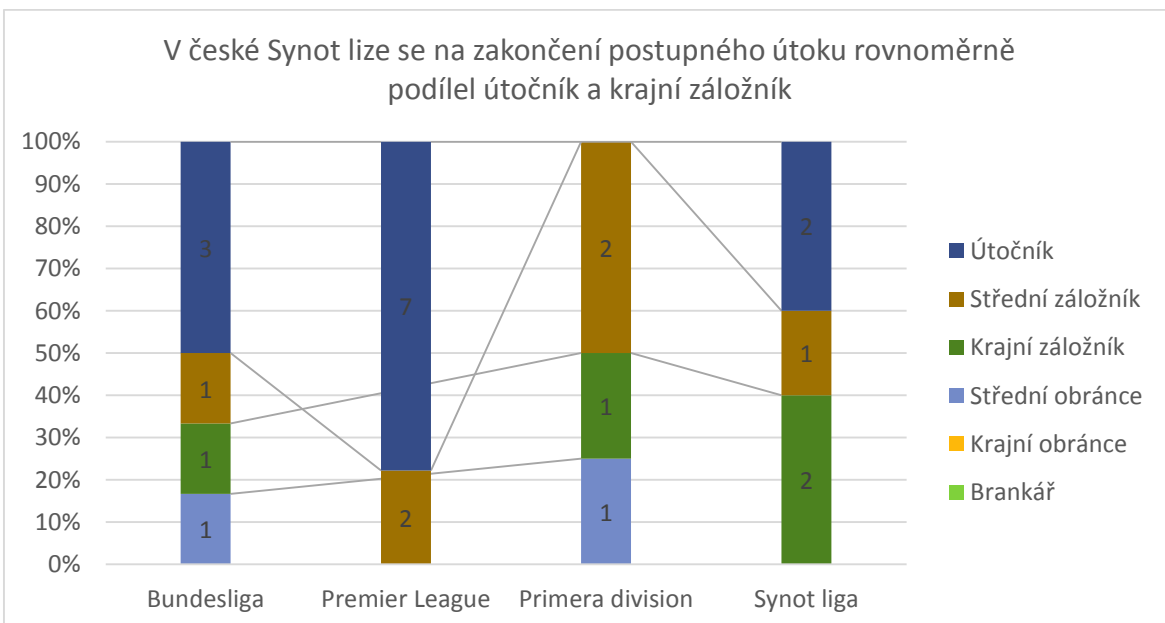
Při postupných útocích opět nejčastěji zakončuje útočník až v 50% sledovaných situací. Ovšem díky způsobu vedení, kdy se útočící družstvo snaží postupnou kombinací dosáhnout branky, dochází k výměnám pozic v rámci nabídky a snahy o uvolnění si prostoru hráči. Daleko častěji se tak do zakončení dostávají i hráči záložní řady (střední záložník 25%, krajní záložník 17%) a 8% zakončuje střední obránce.

Postupné útoky jsou pak z 92% zakončeny nohou. Zbýlých 8% sledovaných útoků se zakončilo hlavou po centrovaném míči.

Graf 17 Přehled nejčastěji zakončujících hráčů při postupných útocích

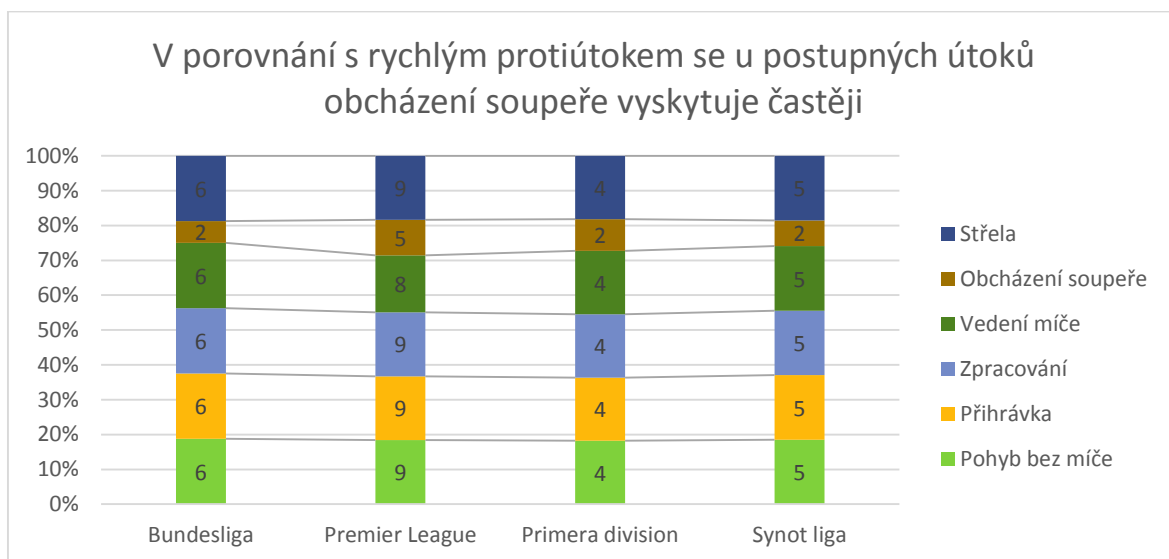
Pokud se podíváme na porovnání jednotlivých soutěží, vidíme, že v české lize se o pozici neúspěšnějšího zakončovatele postupných útoku dělí útočník s krajním záložníkem. Naopak v Anglii jasně převládá role útočníka, jako hlavního střelce branek. Zajímavé je Španělsko, kde se ve sledovaných situacích ani jednou neobjevil útočník. Naopak nejčastěji zakončuje střední záložník.

Graf 18 Přehled nejčastěji zakončujících hráčů při postupných útocích z pohledu jednotlivých soutěží

Na rozdíl od systému rychlého protiútoku se při vedení postupných útoků častěji využívá obcházení soupeře. Je to z důvodu, že při kombinaci jsou síly na

obou stranách stejné. Díky této individuální činnosti získá útočící družstvo určitou výhody v přečíslení obrany a může se tak snáze dostat k úspěšnému zakončení.

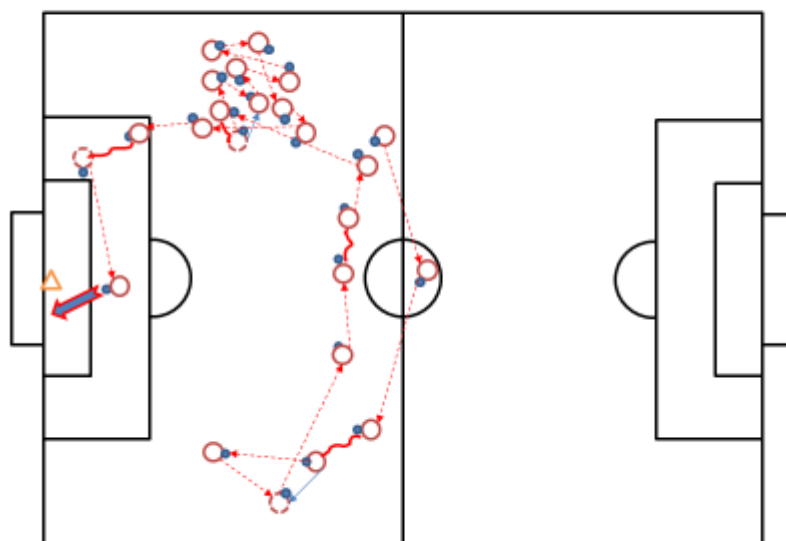

Graf 19 Přehled využití útočných individuálních činností jednotlivce z pohledu jednotlivých soutěží

6.3.2.1 Příklad postupného útoku

Pro příklad postupného útoku jsem vybral druhý gól Manchesteru proti Liverpoolu. Pro větší přehlednost jsem graficky zaznamenal pouze hráče útočícího mužstva. Jak vidíme na obrázku 15, útok byl veden z jedné strany hřiště na druhou na velkém prostoru. Během útoku si hráči devatenáctkrát nahráli a to především na krátko na malém prostoru. Manchesteru se podařilo kombinací vytvořit tlak na soupeře a díky několika narážčkám uvolnit hráče, který zavedl míč do vápna a přihrávkou po zemi doprostřed pokutového území našel volného hráče, který mohl úspěšně zakončit.

Manchester City – Liverpool FC 2 : 0

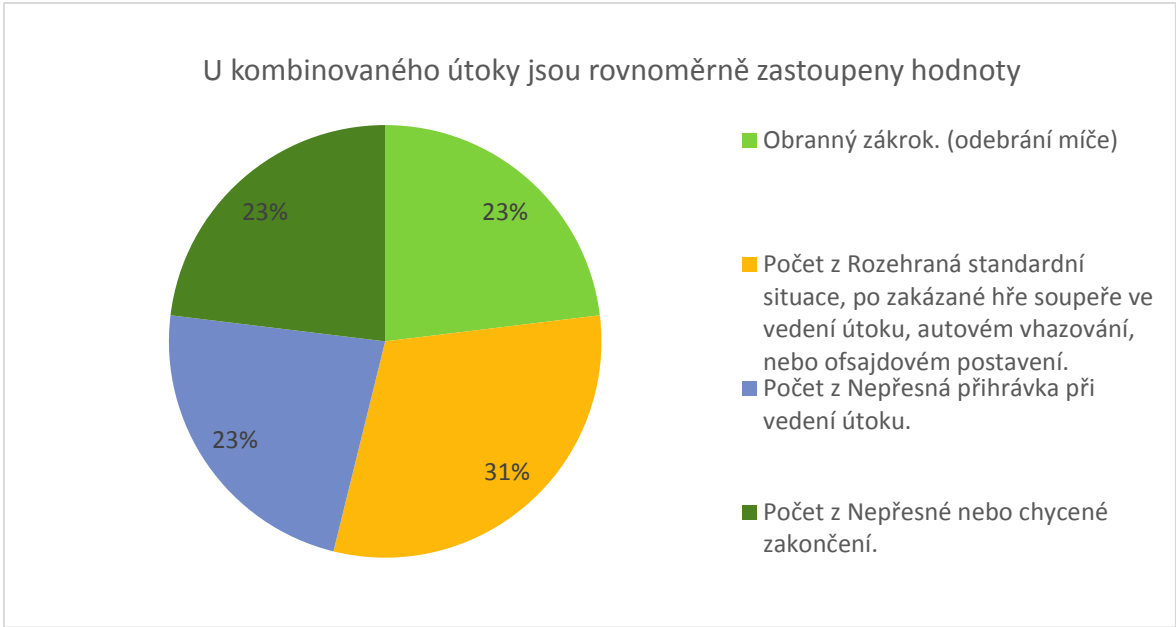

Obrázek 15 - Příklad postupného útoku.

6.3.3 Systém kombinovaného útoku

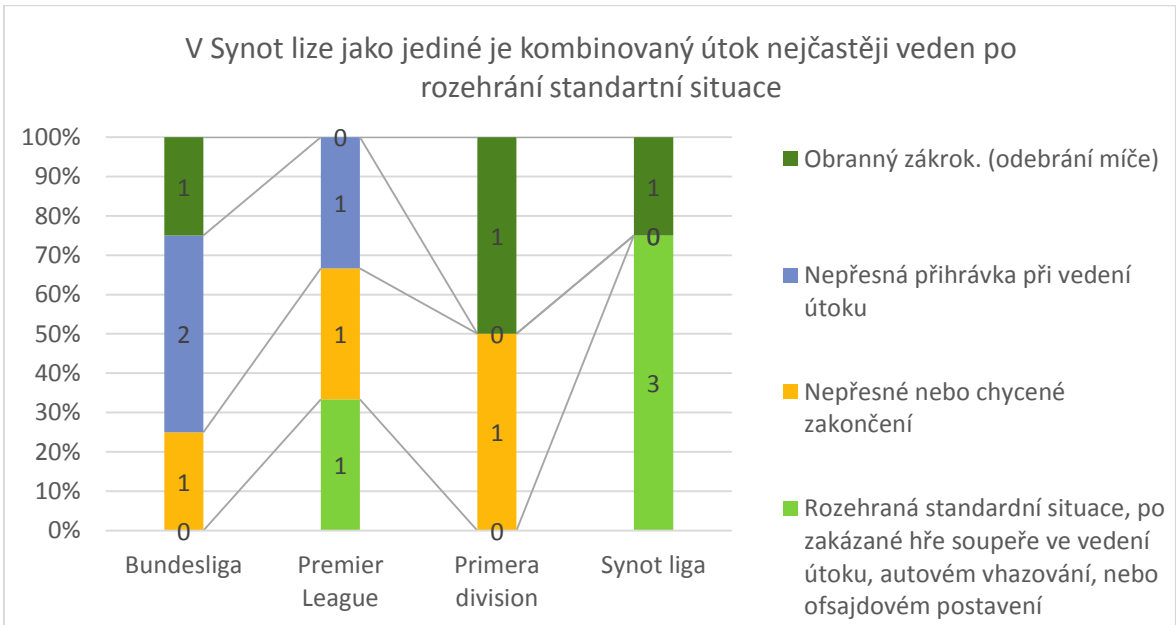
Po tomto útočném herním systému ve sledovaných situacích padlo pouze 12% branek a je tak nejméně zastoupen v mém výzkumu. Kombinovaný se mu říká, protože je kombinací dvou předešlých herních systémů. Ve sledovaných soutěžích se vyskytovaly nejčastěji dva typy. U prvního typu začínal útok charakteristickými vlastnostmi rychlého protiútku. Ovšem došlo k chybě ve vedení či rychlé reakci bránícího družstva, které se zformovalo do obranného postavení a nebylo tak možno dále v útoku pokračovat formou rychlého proti útoku. Útočící družstvo tak přešlo do postupné kombinace a dosáhlo branky. Druhý typ kombinovaného útoku začínal postupným dobýváním soupeře. Dochází však k chybě u bránícího mužstva, která umožňuje přejít do rychlého protiútku. Pro kombinovaný útok je důležitá schopnost hráčů dokázat vyhodnotit a rychle reagovat na danou situaci v průběhu hry.

U kombinovaného útoku jsou zastoupeny všechny sledované charakteristiky možností, které předcházely založení a to téměř rovnoměrně. Jen mírně převládá rozehraní standartní situace 31%. Shodně z 23%, pak kombinovanému útoku předcházelo nepřesné nebo chycené zakončení, nepřesná přihrávka a obranný zákrok.

Graf 20 Přehled situací předcházejících kombinovaný útok

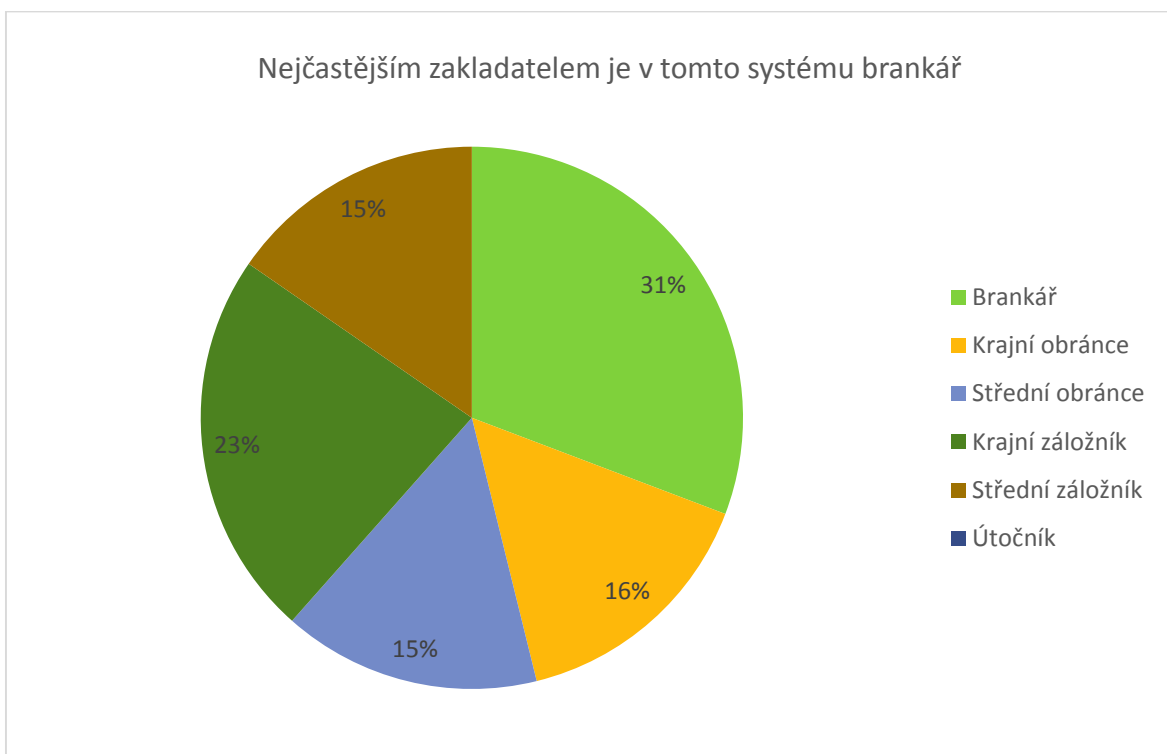
Pouze v české lize vidíme určitou spojitost se zahráním tohoto typu útočného systému s rozehráním standardní situace. U ostatních jsou zastoupeny různé možnosti předcházející založení.

Graf 21 Přehled situací předcházejících kombinovaný útok z pohledu jednotlivých soutěží

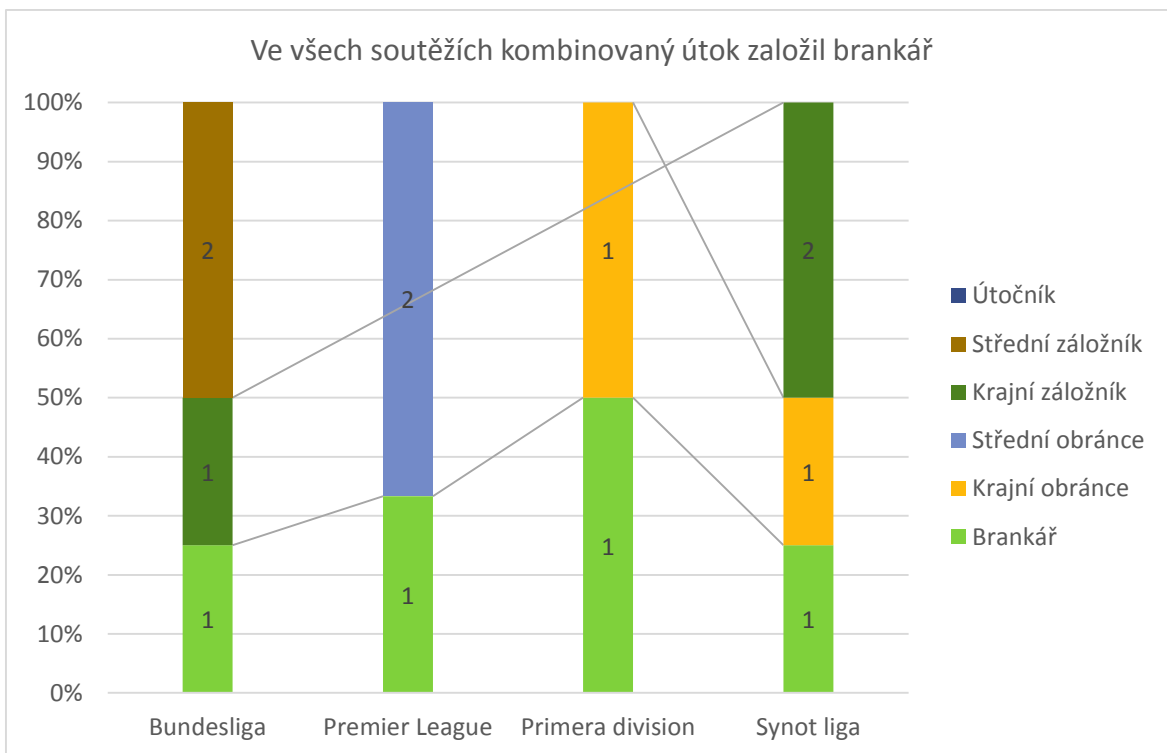
V kombinovaném útočném herním systému je nejčastější zakladatel útoku brankář. Ve sledovaných situacích se brankář po kontaktu s míčem buď snaží

zrychlit hru dopředu, nebo naopak kombinací na vlastní polovině umožňuje útočícím hráčům najít si prostor a umožnit tak přechod od kombinace do rychlého zakončení.

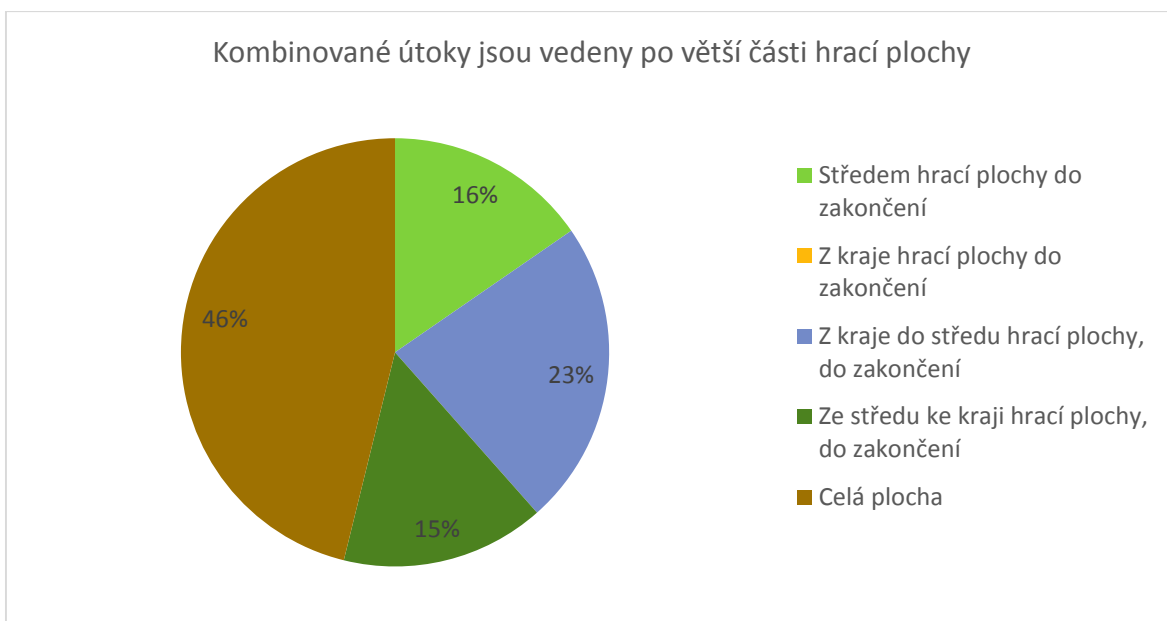
Graf 22 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají kombinovaný útok

Podíváme-li se na jednotlivé soutěže, vidíme, že v každé je zastoupený brankář. V české a španělské jsou nejčastěji kombinované útoky založeny od hráčů krajních postů a naopak v německé a anglické kombinované útoky zakládají středoví hráči.

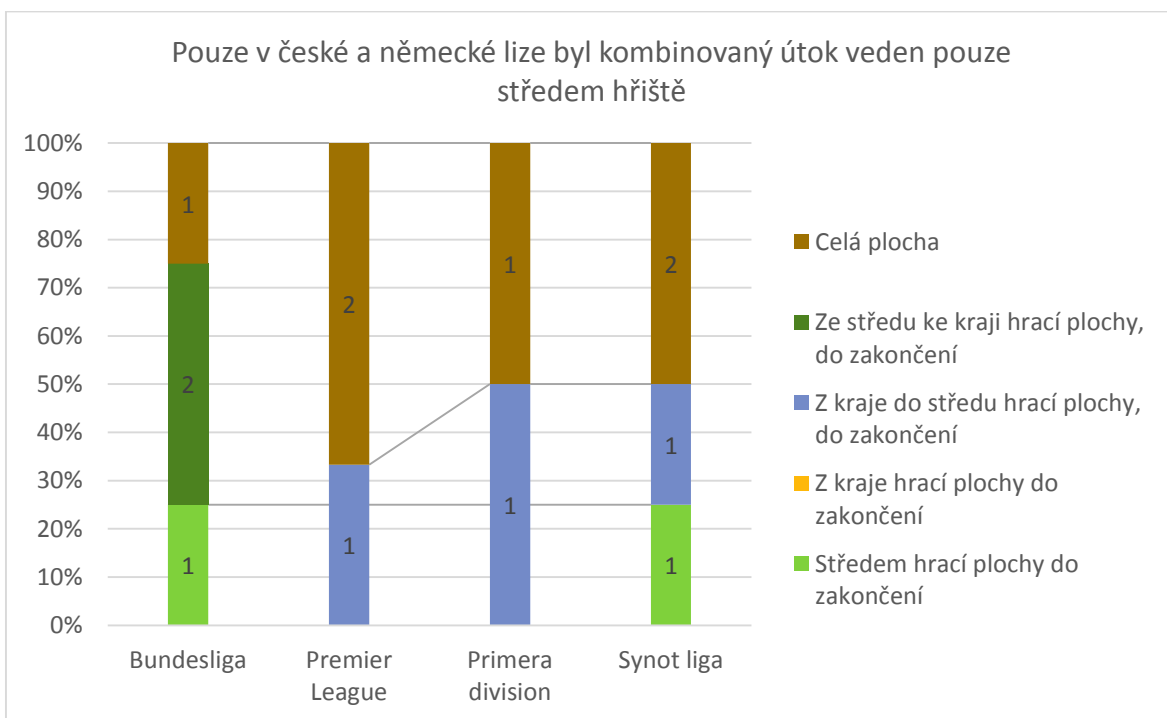
Graf 23 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají kombinovaný útok z pohledu jednotlivých soutěží

Pro úspěšné vedení kombinovaných útoků je potřeba využití velké plochy hřiště. Málokdy jsou tyto útoky vedeny pouze středem hřiště a nikdy nejsou vedeny pouze po kraji hřiště. 85% těchto útoků je zakončeno z pokutového území a 15% do 10m od něj.

Graf 24 Přehled využití hrací plochy při kombinovaném útoku

Ve všech soutěžích převládá vedení útoku po větší části hřiště. Pouze v české a německé lize se podařilo vést kombinovaný útok středem hrací plochy.

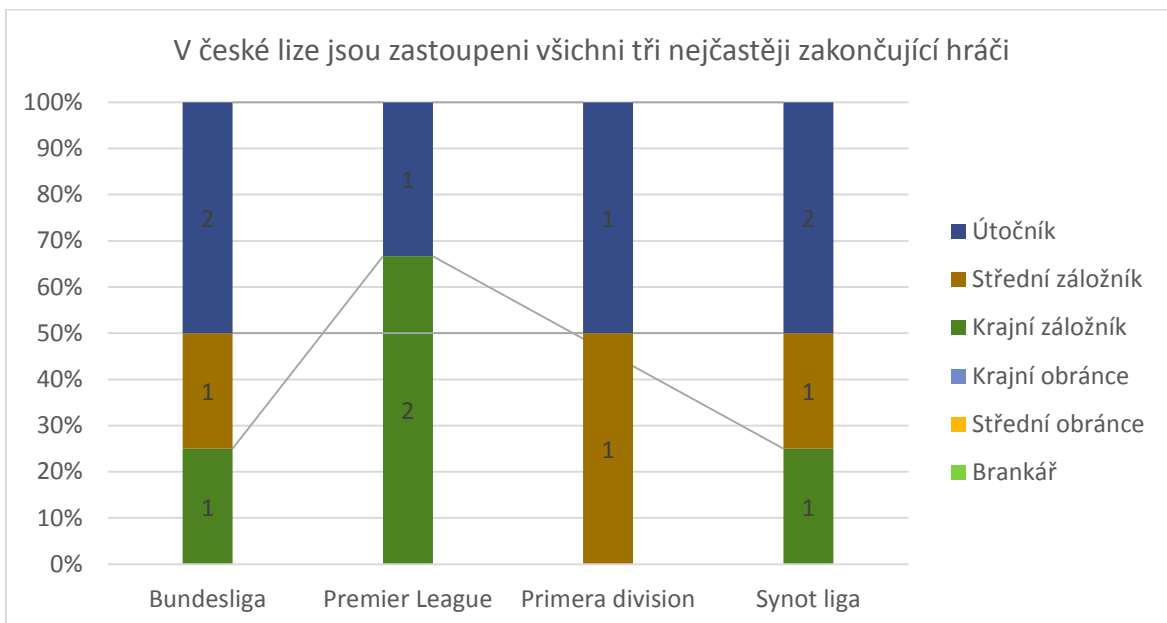
Graf 25 Přehled využití hrací plochy při kombinovaném útoku z pohledu jednotlivých soutěží

Nejúspěšnějším zakončovatelem kombinovaných útoků je opět útočník, který zakončil 46% sledovaných kombinovaných útoků. Na úspěšném zakončení se pak v 31% situací podílel krajní záložník a z 23% situací střední záložník. 85% takto vstřelených branek bylo zakončeno nohou a 15% hlavou.

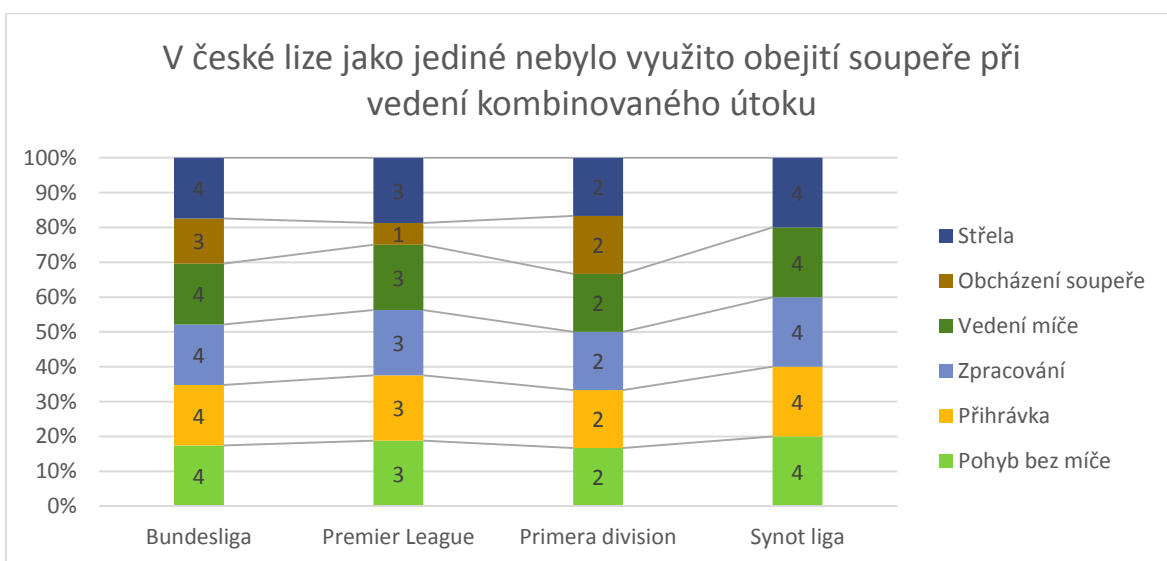
Graf 26 Přehled nejúspěšnějších zakončovatelů kombinovaného útoku

V české lize stejně jako v německé jsou zastoupeni všichni tři nejčastěji zakončující hráči. Naopak v jediné anglické zakončuje kombinovaný útok častěji krajní záložník než útočník.

Graf 27 Přehled nejúspěšnějších zakončovatelů kombinovaného útoku z pohledu jednotlivých soutěží

Ve španělské a anglické lize bylo obcházení soupeře využito téměř v každém kombinovaném útoku. Naopak v německé pouze v jednom případě a v české tato individuální herní dovednost nebylo zastoupena ani jednou. Ostatní individuální útočné herní činnosti byly zastoupeny v každém kombinovaném útoku.

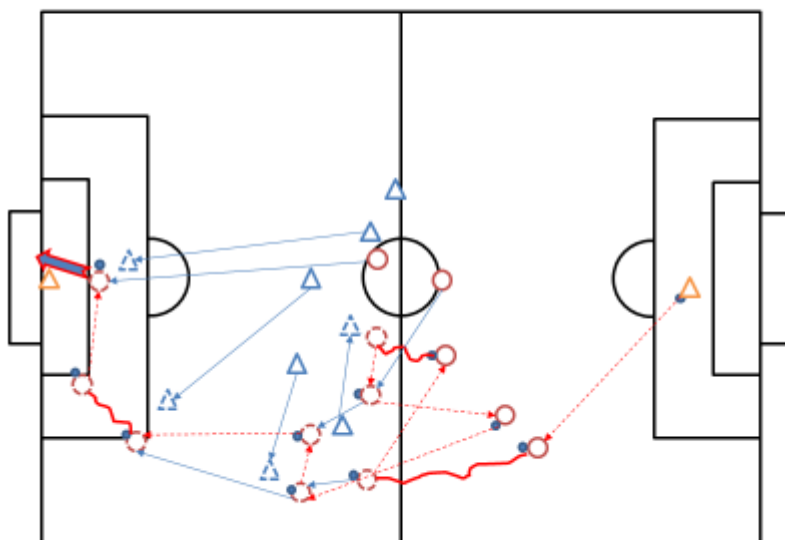

Graf 28 Přehled využití individuální herních činností jednotlivce v jednotlivých soutěžích

6.3.3.1 Příklad kombinovaného útoku

Příklad kombinovaného útoku, tedy kombinace rychlého a postupného útoku, jsem vybral ze zápasu Swansea City proti Leicesteru City. Útok začal rozehráním brankáře na obránce, který vyvádí míč na prostředek hřiště. Následuje několik středně dlouhých přihrávek u půlící čáry. Díky chybě v postavení bránícího družstva a šikovné narážečce se útočícímu družstvu uvolnil prostor, mohl tak útok zrychlit. Následuje přímá přihrávka k vápnu, krátké zatažení a přihrávka do středu pokutového území, kde mohl útočník v klidu zakončovat do branky.

Swansea City - Leicester City 2 : 0

Obrázek 16 - Příklad kombinovaného útoku.

7 Diskuze

Každá hra má svůj cíl a každý se snaží tohoto cíle dosáhnout, aby mohl hru vyhrát. U kolektivních sportovních her brankového charakteru je tímto cílem vstřelit více gólů do branky soupeře, než se povede soupeři vstřelit do naší. Hlavním cílem je tedy hrát tak, abychom dosáhli branky. Tuto fázi hry nazýváme útočnou. V této diplomové práci jsem se zabýval právě touto fází hry ve fotbale. Zaměřil jsem se na typy útočných herních systémů a jejich konkrétní charakteristiky.

Před 3 lety jsem se v bakalářské práci zabýval útočnými herními systémy v 5 nejvyšších výkonnostních kategoriích mužů v českém fotbale. Výsledky ukázaly rostoucí význam rychlých protiútoků v českém fotbale. Tento trend potvrdila i studie, kterou provedla UEFA (Union of European Football Associations) po mistrovství Evropy v roce 2008. Proto jsem se rozhodl pro prozkoumání, kam se ubírá současný moderní fotbal na klubové úrovni. Výzkumu jsem podrobil 4 nejvyšší evropské národní soutěže, včetně české. Sledoval jsem 115 útočných akcí končících brankou a zformoval z nich výsledky, které ukazují moderní trendy a charakteristiky současné útočné hry ve fotbale.

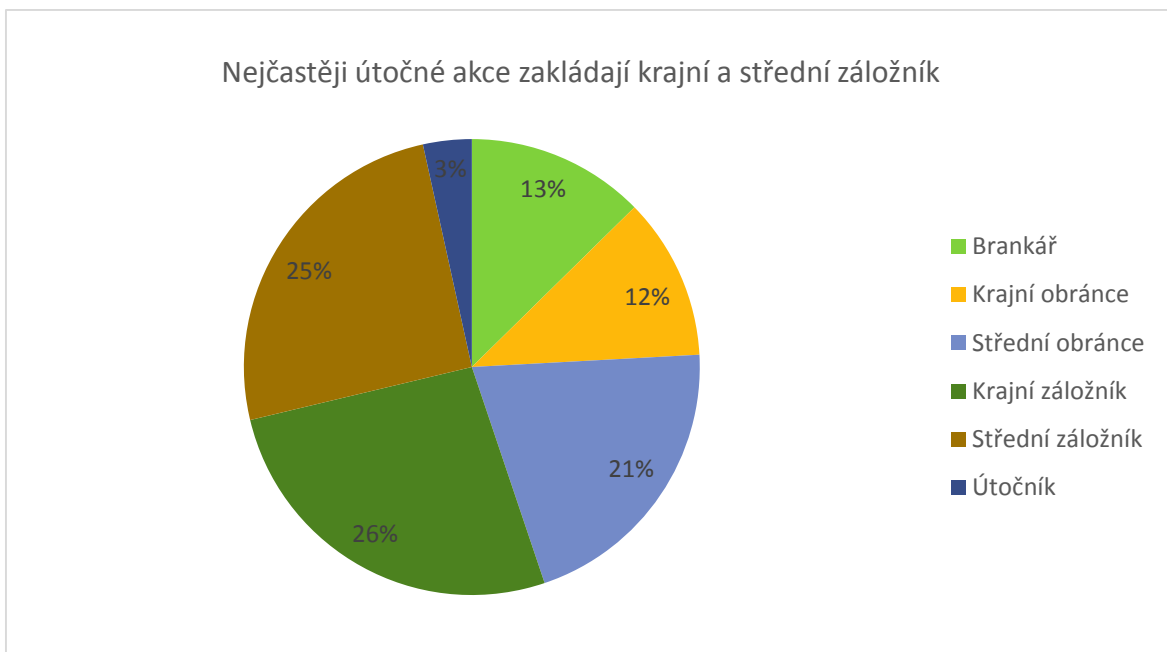
Výsledky výzkumu ukazují, že 46% útoků, které končí brankou, má charakteristiky rychlého protiútoků. 22% má charakteristiky postupného útočného herního systému a 20% branek padá ze standartních situací. Nejméně padá po kombinovaném útoku, jeho rysy byly zastoupeny v 12% situací. Tyto výsledky ukazují na velmi důležitou roli schopnosti přejít z obrany do útoky a v co možná nejkratším čase zakončit do soupeřovi branky. Tento trend potvrzují i studie, které se zabývají analýzou pohárové klubové soutěže Ligy mistrů sezony 2013/2014, kterou zveřejnila UEFA (UEFA, 2014). I zde je poukázáno na trend, kdy se přešlo od kombinační hry, při které je důležité držení balonu a tak i určování tempa hry. S touto kombinační hrou slavila úspěch například Barcelona v letech 2009 a 2011, kdy držením míče a postupnou kombinací dokázala porážet všechny soupeře. Poslední ročník této soutěže ukázal, že toto postavení na balónu již nemá takový vliv na úspěch. Vítěz loňského ročníku Real Madrid, jehož zápasy jsem sledoval i ve svém výzkumu, byl v této studii až na 10 místě v čase, který strávil na balónu. Konkrétně byl na balónu 51% času oproti soupeřům. Druhý finalista Atletico Madrid byl v držení míče až 25 mužstvem s 45% času na balónu. Naopak v sezoně 2008/2009, kdy vyhrála Barcelona, měla držení balonu v 62% času oproti soupeřům

(UEFA, 2009). Bohužel ve studii není zveřejněno zastoupení jednotlivých útočných herních systémů, po kterých padali branky. I přesto je zde vidět výrazný posun od kombinační hry s postupnými útoky, ke hře kdy rozhoduje rychlost dopravení balónu do branky. Podobné výsledky analýzy jsem našel i ve studii po Mistrovství světa 2014 v Brazílii (FIFA, 2014), která zmiňuje, že každý tým využíval rychlé protiútoky, jako významnou taktickou část jejich hry.

Pokud bychom se přestali dívat na statistiky, můžeme i vidět tento trend v oblíbenosti jednotlivých hráčů. Dříve byli nejoblíbenějšími hráči, hráči typu Zidane, Figo, Beckham nebo třeba i náš Pavel Nedvěd a mnoho dalších. Tito hráči měli mnoho společného. Byli to hráči záložní řady s velmi vytříbenou technikou, kteří dokázali jak rozdávat přesné přihrávky, tak vynikalí v obcházení soupeřů a rozhodovali tím zápasy. V dnešní době jsou hlavními hrdiny Cristiano Ronaldo, Messi, Neymar, Benzema a Robin van Persie. Všichni tito hráči jsou velmi dobře rychlostně vybaveni. Jsou to perfektní atleti, kteří mají neuvěřitelnou techniku a dokáží ve velké rychlosti vést balon přilepený na noze a jejich týmy na tom staví taktiku. Podívejme se například na současnou Barcelonu, kdy má v útoku Messiho, Neymara a Suareze. Tři hráče, kteří po zisku balonu od spoluhráčů dostanou přihrávku a jsou schopni během několika mála vteřin ohrozit, většinou úspěšně, soupeřovu branku.

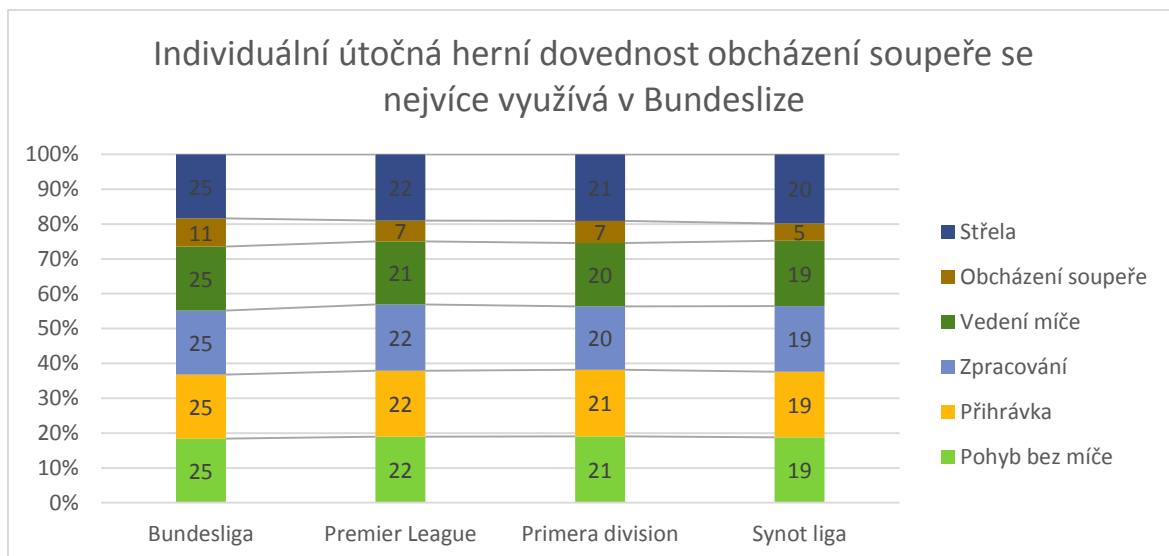
Ve výzkumu jsem sledoval, kdo úspěšné útoky zakončuje a jsou to přesně tito hráči – útočníci. 53% útoků zakončuje právě útočník. Druhým nejčastějším střelcem je krajní záložník, který zakončuje 24% útoků. Tento fakt nám potvrzuje i studie Ligy mistrů 2013/2014, ve které je mezi prvními pěti nejúspěšnějšími střelci 5 útočníků. Studie z MS 2014 uvádí, že více jak 50% branek střelili právě útočníci. Takového procenta nebylo dosaženo v několika posledních světových šampionátech.

V současném moderním fotbale se sází právě na takto rychlé a technicky vybavené útočníky, kteří dokáží rozhodovat zápasy. Úspěšné týmy, pak mají alespoň dva a nejlépe tři takovéto hráče. Ostatní hráči se pak mohou více soustředit na obranu a získání míče. To se nám projevuje i v dalším sledovaném faktoru – nejčastěji zakládající hráč, kdy jsou to právě záložníci (krajní záložník 26%, střední záložník 25%), kteří se stahují více do obrané formace a získávají důležité míče. Ty poté posílají útočníků a zakládají přes 50% úspěšných akcí. (viz. Graf 29)

Graf 29 Přehled zakládajících hráčů

Důležitou součástí útočných herních systému jsou herní činnosti jednotlivce. Je to právě pohyb bez míče, přihrávka, zpracování, vedení míče, střela a obcházení soupeře, co tvoří herní systém. Jak vidíme na grafu 30, 5 těchto činností je zastoupeno téměř v každém útoku a bez jejich využití by nebylo možné útok provést. Nejméně je ve výzkumu zastoupena činnost obcházení soupeře, které v současném moderním fotbale není příliš využíváno při úspěšných útocích. Je to poměrně překvapivé zjištění. Neznamená ovšem, že tuto činnost fotbalista nepotřebuje. Je to právě naopak, protože tréninkem této činnosti zlepšuje hráč svou techniku vedení balonu a právě tato schopnost pracovat s balonem ve velké rychlosti je nezbytně důležitá pro dnešního fotbalistu.

Graf 30 Přehled individuálních herních činností

Před provedením výzkumu jsem si naformuloval hypotézy (viz. kapitola 4), které nyní mohu potvrdit, či vyvrátit.

Hypotéza číslo 1- V české i sledovaných evropských soutěžích bude více jak 40% úspěšných útoků mít charakteristiky rychlého protiútoku, alespoň 20% bude mít charakteristiky postupného útoku a nejméně 10% bude kombinací těchto variant.

Ano, tato hypotéza se potvrdila. V České i sledovaných Evropských soutěžích byly zastoupeny všechny tři typy útočných herních systémů. Nejúspěšnějším byl systém rychlého protiútoku, který byl zastoupen v 46% situacích. Postupný útočný herní systém byl zastoupen v 22% a kombinovaný v 12% situacích.

Hypotéza číslo 2- 40% útoků končící brankou splňuje charakteristické rysy herního systému rychlého protiútoku.

Ano, tato hypotéza se potvrdila, 46% úspěšných útoků obsahovalo charakteristické rysy útočného herního systému rychlého protiútoku. Význam rychlého protiútoku nám potvrdily i analýzy Ligy mistrů 2014/2015 a Mistrovství světa 2014. Můžeme tedy říci, že v současném fotbale se k dosažení branky nejvíce využívá rychlého protiútoku.

Hypotéza číslo 3- Založení úspěšného útoku bude ve více, jak 30% předcházet odebrání míče soupeři v situaci jeden na jednoho a alespoň ve 20% situacích nepřesná přihrávka.

Ano, tato hypotéza se potvrdila. Útokům končící brankou z 35% předchází obraný zákrok, kterým hráč získává míč a zakládá útočnou akci. Často také začínají chybou soupeře, kdy dokonce 31% útoků začíná nepřesnou přihrávkou soupeře.

Hypotéza číslo 4- Nejméně polovinu útoků končící brankou zakládají hráči záložní řady.

Ano, tato hypotéza se potvrdila. Hráči záložní řady zakládají 51% úspěšných útoků. Konkrétně krajní záložník zakládá 26% útoků a střední záložník 25%.

Hypotéza číslo 5- Více než 50% útoků končící brankou zakončuje útočník.

Ano, tato hypotéza se potvrdila. Útočníci úspěšně zakončují 53% útočných akcí. Tuto skutečnost nám potvrdila i studie Mistroství světa 2014, kde také více než 50% branek šampionátu střelili právě útočníci.

Hypotéza číslo 6- Ve španělské lize je při úspěšných útocích rozhodující útočná herní činnost jednotlivce – obcházení soupeře, naopak v první české lize se tato činnost vyskytuje nejméně ze sledovaných soutěží.

Tato hypotéza se částečně potvrdila. Ve Španělské lize jsou rozhodující tyto herní činnosti jednotlivce – přihrávka, pohyb bez míče a střela. Obcházení soupeře se objevuje při úspěšných útocích spíše výjimečně. Naopak se potvrdilo, že v České lize se obcházení soupeře vyskytuje nejméně ze všech sledovaných soutěží. Konkrétně se objevila pouze v 5 útočných akcích končících brankou.

8 Závěry

Hlavním cílem této diplomové práce bylo analyzovat, určit a porovnat základní útočné herní systémy, které se využívají v nejvyšších evropských klubových soutěžích a porovnat je s českou první ligou. Dále jsem se snažil zjistit a porovnat, který z útočných herních systémů je nejúspěšnější, ve smyslu vstřelených branek, co nejčastěji úspěšným systémům předchází před založením. Který hráčský post útoky zakládá, který je nejčastěji zakončuje a které individuální herní činnosti jsou při jejich vedení nejčastěji využívány. Z toho hlavního a dílčích cílů jsem si v druhé kapitole naformuloval problémy práce, které si mohu nyní zodpovědět.

1. Které útočné herní systémy se využívají v nejvyšších evropských fotbalových soutěžích a v první české lize a co je pro ně charakteristické?

Pomocí odborné literatury a internetových zdrojů jsem určil i útočné herní systémy a jejich charakteristiky. V současném fotbale nejčastěji branky padají po systému rychlého protiútku. Při tomto typu útoku se po zisku míče snažíme, co možná nejrychleji ohrozit branku soupeře. Útok je veden přímočaře, s několika přihrávkami a velmi často je zakončován z pokutového území útočníkem. Druhým systémem je postupný útok. Charakteristický je využitím velké plochy hřiště, kdy se útočící družstvo snaží pomocí kombinace vytvořit na soupeře tlak a donutit ho k chybám, které umožní vstřelit branku. Třetím útočným herním systémem je kombinovaný útok. Tento typ útoku je kombinací předešlých a je pro něj důležitá schopnost zareagovat na situaci během hry, která umožňuje změnu vedeného systému. Hráči musí umět předvídat a v dostatečném předstihu reagovat na vzešlou situaci.

Všechny tři útočné herní systémy jsou důležitou součástí taktické vybavenosti týmu. Pokud chce být tým úspěšný, musí nejen tyto systémy zvládat takticky a technicky, ale především volit jejich provedení ve správnou dobu utkání.

- **V evropských ligách i české první lize se objevovaly všechny tři útočné herní systémy- rychlý protiútok (46% situací), postupný útok (22% situací) i kombinovaný útok (12% situací).**

2. Jaký útočný systém je nejefektivnější z pohledu vstřelených branek?

V současném fotbale je tendence ke zrychlování hry. Při hře je tak méně času na rozhodování i na kontakt s míčem. Proto hráči musí mít dobře zvládnutou techniku a především ji umět použít ve velké rychlosti. Rychlejší hra je i daleko náročnější. Hráči tak musí být, jak dobří fotbalisté v kontaktu s míčem, tak i dobří atleti s výbornou fyzickou kondicí.

- **Nejefektivnějším útočným systémem je rychlý protiútok, po kterém padlo 46% branek.**

3. Které momenty nejčastěji předcházejí založení úspěšného útoku?

Čím se fotbal hraje rychleji, tím méně času má hráč na řešení vzniklých situací a je tak pod tlakem. Není tak divu, že nejčastěji úspěšným útokům předchází chyba ve vedení útoku soupeře. Tato chyba může být v nepřesnosti přihrávky nebo v nedostatečném pokrytí míče, které vede k možnosti získání míče soupeřem pomocí obranného zákroku.

- **Založení úspěšného útoku nejčastěji předchází dvě situace. Obranný zákrok, po kterém bylo založeno 35% úspěšných útoků a nepřesná přihrávka soupeře, která umožnila vznik 31% úspěšných útoků.**

4. Který z hráčských postů je nejčastěji u založení úspěšného útoku?

V utkáních se zakládaly útoky ze všech hráčských pozic. Nejčastěji však úspěšné útoky začínaly u záložní řady. Je tak důležité, aby na postech záložníků (ať už krajních nebo středních) byli hráči, kteří mají velký přehled o hře. Svým rozhodnutím a provedením mohou pak zakládat útoky, které rozhodují utkání.

- **Na zakládání úspěšných útoků se nejčastěji podíleli hráči záložní řady. Založili 51% úspěšných útoků. Z toho 26% založili krajní záložníci a 25% střední záložníci.**

5. Který z hráčských postů je nejúspěšnějším zakončovatelem?

Role útočníka je střílet branky. Je tedy důležité, aby byl útočník správně technicky i takticky vybaven, dokázal vstřelit branky a mohl rozhodovat utkání. Tento úkol hlavního střelce branek se mi potvrdil a ve sledovaných analýzách Mistrovství světa 2014 a Ligy mistrů 2013/2014, kde to byli právě útočníci s počtem nejvíce vstřelených branek.

- **53% akcí zakončil útočník.**

6. Vyskytují se rozdíly ve využití herních činností jednotlivce při úspěšném útoku v první české lize a evropských soutěžích?

Základem útočných herních systémů jsou herní činnosti jednotlivce. Technické zvládnutí jednotlivých činností výrazně ovlivňuje taktický výběr útočných herních systémů. Nejčastěji se využívají činnosti - pohyb bez míče, přihrávka, zpracování, vedení míče a střela. Nejméně se v současném fotbale využívá obcházení soupeře, přesto by tuto činnost měl zvládat každý fotbalista, protože tréninkem této činnosti získáváme lepší kontakt s míčem a umožňuje nám tak zvládat jeho ovládání ve velkých rychlostech, ve kterých se současný fotbal hraje. Čím vyšší technické úrovně jednotlivých herních činností hráči dosahují, tím efektivněji mohou plnit taktické varianty herních systémů a instrukcí trenéra.

- **V první české lize i evropských soutěžích se využívá šest herních činností jednotlivce. Pět činností (pohyb bez míče, přihrávka, zpracování, vedení míče a střela) se objevovaly téměř v každém útoku a můžeme tak říct, že v českých i evropských soutěžích jsou základem úspěšného útoku. Šestá herní činnost jednotlivce (obcházení soupeře) se vyskytovala v nejméně úspěšných útocích. Nejméně pak v české první lize, kde se objevila pouze v 5 útocích končících brankou.**

Přínosem diplomové práce je komplexní analyzování útočných herních systému v nejvyšších evropských soutěžích, včetně naší první ligy. Jsou zde zmapovány určité charakteristiky jednotlivých útoků a faktorů, které ovlivňují úspěšnost útočných akcí. Dále jsou zde vyhodnoceny konkrétní hráčské posty, které se na založení, vedení a zakončení podílejí.

Moje diplomová práce by měla sloužit především trenérům a hráčům fotbalu, kteří chtějí prohloubit své znalosti a pochopit hlubší souvislosti, ke kterým dochází během útočné fáze hry. Tyto znalosti a souvislosti by jim měli pomoci zefektivnit tuto fázi hry na amatérské i profesionální úrovni. V neposlední řadě tato práce může být zajímavá pro fanoušky a rodiče mladých fotbalistu, protože nabízí jiný pohled na tuto krásnou hru a pomáhá pochopit hlubší souvislosti a procesy v herních situacích.

9 Seznam použité literatury

1. **Buzek, M.; a kol. 2007.** *Trenér fotbalu "A" UEFA licence (I. díl- obecné kapitoly)*. Praha : Olympia, a. s., 2007. str. 320. ISBN 978-80-7376-032-8.
2. **FAČR. 2015.** <http://nv.fotbal.cz/>. [Online] 2015. [Citace: 1. Červen 2015.] <http://nv.fotbal.cz/cmfs/index.php>.
3. **FIFA. 2015.** www.fifa.com. [Online] 2015. [Citace: 25. Květen 2015.] <http://www.fifa.com/associations/index.html>.
4. **FIFA, Technical study group-. 2014.** www.fifa.com. [Online] 15. Srpen 2014. [Citace: 15. Květen 2015.] http://www.fifa.com/mm/document/footballdevelopment/technicalsupport/02/42/15/40/2014fwc_tsg_report_15082014_neutral.pdf.
5. **Gifford, Clive. 2006.** *Encyklopedie fotbalu*. Praha : Nakladatelství Svojtka & Co. s. r. o., 2006. ISBN 80-7352-336-1.
6. **GMB, DFL DEUTSCHE FUSSBALL LIGA. 2015.** www.bundesliga.com/. [Online] 2015. [Citace: 1. Červen 2015.] <http://www.bundesliga.com/en/stats/matchday/index.jsp>.
7. **Hlad'o, Petr. 2011.** *Úvod do pedagogického výzkumu pro učitele středních škol*. Brno : Mendelova univerzita v Brně, 2011. ISBN 978-80-7375-544-7.
8. **Hunt, Chris. 2006.** *Světová encyklopedie fotbalu*. Praha : Nakladatelství Olympia a. s., 2006. ISBN 80-7033-965-9.
9. **Kollath, E. 2006.** *Fotbal, technika a taktika hry*. Praha : Grada Publishing, a. s., 2006. str. 140. ISBN 80-247-1336-5.
10. **League, Premier. 2015.** www.premierleague.com. [Online] 2015. [Citace: 1. Červen 2015.] http://www.premierleague.com/content/premierleague/en-gb/matchday/results.html?paramClubId=ALL¶mComp_8=true¶mSeasonId=2014&view=.dateSeason.

11. **LFA & 2Score, s.r.o. & eSports s.r.o. 2015.** www.synotliga.cz/. [Online] 2015. [Citace: 1. Červen 2015.] <http://www.synotliga.cz/rozpis-zapasu/2015.html?type=2>.
12. **LigaBBVA.com. 2012.** www.ligabbva.com/. [Online] 2012. [Citace: 1. Červen 2015.] http://www.ligabbva.com/4983_liga-bbva/index.html.
13. **Macho, Milan. 2009.** *ZLATÁ KNIHA FOTBALU*. Praha : Nakladatelství XYZ, 2009. ISBN 978-80-7388-251-8.
14. **Maňák, J., Švec, Š. a Švec, V. 2005.** *Slovník pedagogické metodologie*. Brno : Paido, 2005. ISBN 80-7315-078-6.
15. **Maňas, P. 2004.** *Fotbalová škola Bobbyho Charltona, Fotbalové techniky a dovednosti*. místo neznámé : Svojtka & Co., 2004. str. 192. ISBN 80-7237-784-1.
16. **Navara, M.; Buzek, M.; Ondřej, O. 1986.** *Kopaná (teorie a didaktika)*. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1986. str. 181.
17. **Sacha, Ivan. 2012.** *Založení útoku ve fotbale a jeho taktické varianty*. Praha : autor neznámý, 2012.
18. **Skalková, J.; a kol. 1983.** *Úvod do metodologie a metod pedagogického výzkumu*. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1983. str. 208.
19. **UEFA, technical team. 2009.** www.uefa.com. [Online] 27. Květen 2009. [Citace: 15. Květen 2015.] http://www.uefa.com/MultimediaFiles/Download/Publications/uefa/UEFAMedia/88/42/23/884223_DOWNLOAD.pdf.
20. **UEFA, technical team. 2014.** www.uefa.org. [Online] 31. Srpen 2014. [Citace: 15. Květen 2015.] http://www.uefa.org/MultimediaFiles/Download/uefaorg/General/02/13/86/5/2138655_DOWNLOAD.pdf.
21. **Votík, J. 2003.** *Fotbal, Trénink budoucích hvězd*. Praha : Grada Publishing, a. s., 2003. ISBN 80-247-0463-3.

22. **Votík, J. 2005.** *Trenér fotbalu "B" UEFA licence.* Praha : Olympia, a. s., 2005. str. 261. ISBN 80-7033-921-7.

23. **Votík, J.; Zalabák, J. 2003.** *Trenér fotbalu "C" licence.* Praha : Olympia, a. s., 2003. str. 127. ISBN 80-7033-782-6.

Další použité zdroje:

1. **ČT4.** Fotbal - ČT4 - Česká televize. <http://www.ceskatelevize.cz/ct4/fotbal/>. [Online] Česká televize. [Citace: 1. únor 2015.] <http://www.ceskatelevize.cz/ct4/fotbal/>.

2. **LIVEFOOTBALLVIDEO.** livefootballvideo.com. *livefootballvideo.com*. [Online] [Citace: 1. únor 2015.] <http://livefootballvideo.com/>.

3. **socceryou.** socceryou.com. *www.socceryou.com/en/*. [Online] [Citace: 1. únor 2015.] <http://www.socceryou.com/en/>.

10 Seznam grafů

Graf 1 Přehled využitých útočných herních systémů ve vybraných situacích.....	41
Graf 2 Přehled využitých útočných herních systémů v jednotlivých soutěžích	42
Graf 3 Přehled situací, které předcházejí rychlému protiútoku	43
Graf 4 Přehled situací předcházejících založení rychlého protiútok v jednotlivých soutěžích	44
Graf 5 Přehled hráčů, kteří zakládají rychlý protiútok	44
Graf 6 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají rychlý protiútok z pohledu jednotlivých soutěží	45
Graf 7 Přehled využití hrací plochy při vedení rychlých protiútoků	46
Graf 8 Přehled využití hrací plochy při vedení rychlého protiútok v jednotlivých soutěžích	47
Graf 9 přehled hráčů, kteří nejčastěji zakončují rychlé protiútoky.....	47
Graf 10 Přehled nejčastěji zakončujících hráčů v jednotlivých soutěžích	48
Graf 11 Přehled situací předcházejícím postupný útok	50
Graf 12 Přehled situací předcházejících postupnému útoku v jednotlivých soutěžích	51
Graf 13 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají postupný útok.....	51
Graf 14 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají postupný útok z pohledu jednotlivých soutěží	52
Graf 15 Přehled využití hrací plochy při postupných útocích.....	53
Graf 16 Přehled využití hrací plochy při vedení postupného útoku z hlediska jednotlivých soutěží	54
Graf 17 Přehled nejčastěji zakončujících hráčů při postupných útocích.....	55
Graf 18 Přehled nejčastěji zakončujících hráčů při postupných útocích z pohledu jednotlivých soutěží	55
Graf 19 Přehled využití útočných individuálních činností jednotlivce z pohledu jednotlivých soutěží	56
Graf 20 Přehled situací předcházejících kombinovaný útok	58
Graf 21 Přehled situací předcházejících kombinovaný útok z pohledu jednotlivých soutěží.....	58
Graf 22 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají kombinovaný útok	59

Graf 23 Přehled hráčů, kteří nejčastěji zakládají kombinovaný útok z pohledu jednotlivých soutěží	60
Graf 24 Přehled využití hrací plochy při kombinovaném útoku	60
Graf 25 Přehled využití hrací plochy při kombinovaném útoku z pohledu jednotlivých soutěží.....	61
Graf 26 Přehled neúspěšnějších zakončovatелů kombinovaného útoku.....	61
Graf 27 Přehled neúspěšnějších zakončovatелů kombinovaného útoku z pohledu jednotlivých soutěží	62
Graf 28 Přehled využití individuální herních činností jednotlivce v jednotlivých soutěžích.....	62
Graf 29 Přehled zakládajících hráčů	66
Graf 30 Přehled individuálních herních činností	67

11 Seznam obrázků

Obrázek 1 – Symbol UEFA (http://www.fifa.com/associations/uefa/index.html) ..	15
Obrázek 2 – Symbol CONCACAF (http://www.fifa.com/associations/concacaf/index.html)	15
Obrázek 3 – Symbol CONMEBOL (http://www.fifa.com/associations/conmebol/index.html)	15
Obrázek 4 – Symbol CAF (http://www.fifa.com/associations/caf/index.html)	16
Obrázek 5 – Symbol AFC (http://www.fifa.com/associations/afc/index.html)	16
Obrázek 6 – Symbol OFC (http://www.fifa.com/associations/ofc/index.html)	16
Obrázek 7 – Symbol The FA (http://www.fifa.com/associations/association=eng/index.html)	16
Obrázek 8 – Symbol FAČR (http://www.fifa.com/associations/association=cze/index.html)	17
Obrázek 9 – Symbol DFB (http://www.fifa.com/associations/association=ger/index.html)	17
Obrázek 10 – Symbol RFEF (http://www.fifa.com/associations/association=esp/index.html)	17
Obrázek 11 – Kombinace založené na přihrávce - A) příčné, B) kolmé, C) zpětné, D) šikmé	29
Obrázek 12 – Kombinace založené na přihrávce a nabíhání	30
Obrázek 13 – Kombinace založené na výměně místa - A) bez míče, B) s míčem	31
Obrázek 14 – Příklad rychlého protiútoky	49
Obrázek 15 – Příklad postupného útoku	57
Obrázek 16 – Příklad kombinovaného útoku	63

12 Seznam příloh

Příloha 1: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků z 1. české ligy.

Příloha 2: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků z německé Bundesligy.

Příloha 3: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků ze španělské Primera Division.

Příloha 4: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků z anglické Premier League.

13 Přílohy

Příloha 1: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků z 1. české ligy.

AC Sparta Praha – FC Vysočina Jihlava

3 : 0

Den: 2. 8. 2014

Stadion: Generali arena

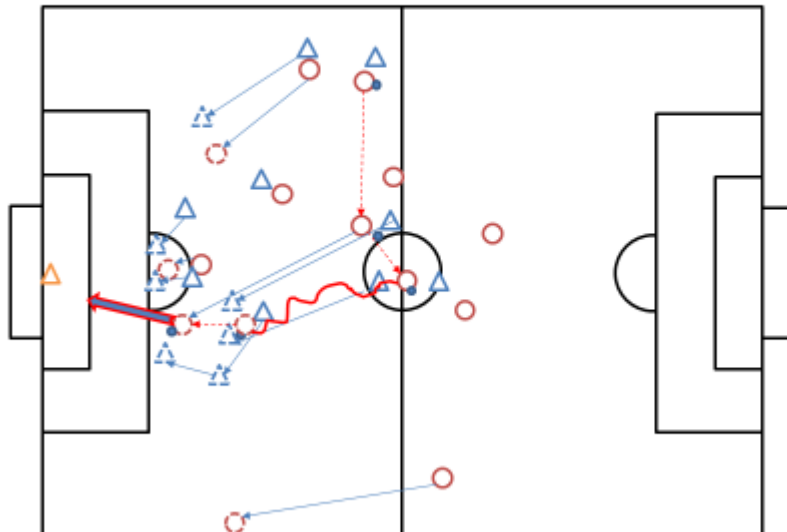
Hlavní rozhodčí: M. Nenadál

Diváci: 6 860

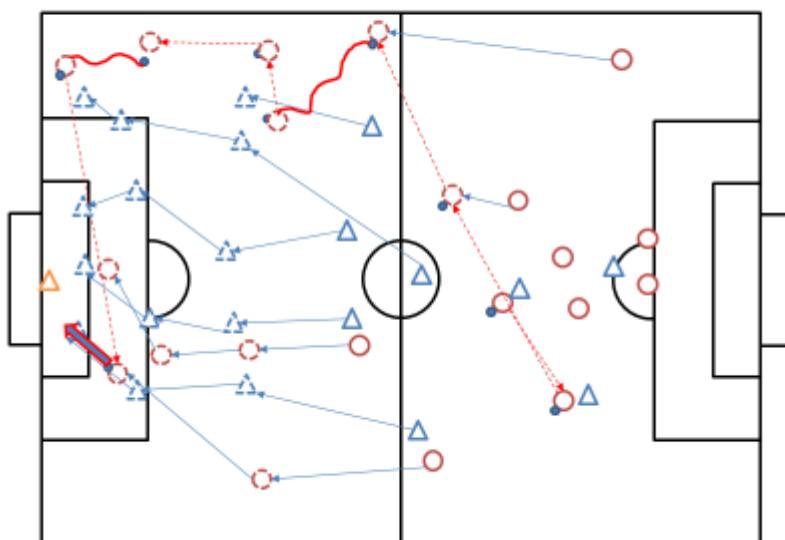
Branky: Tomáš Příklad S (47, 50)

Bořek Dočkal S (66)

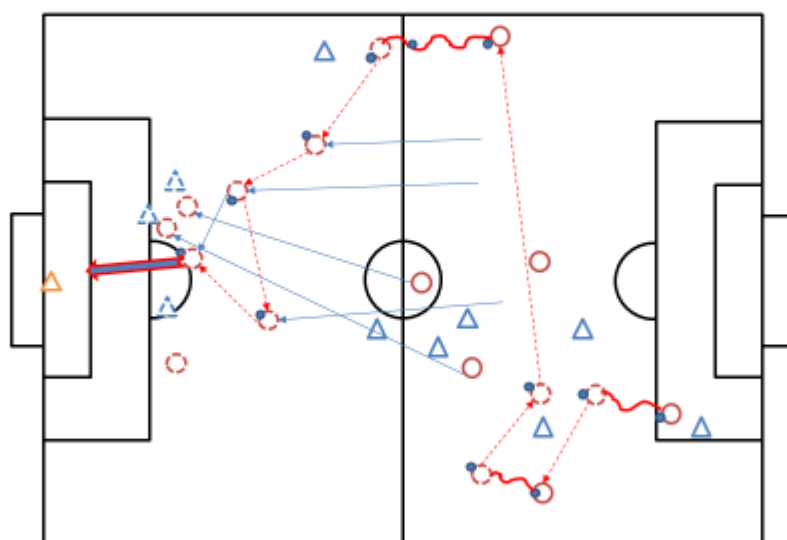
AC Sparta Praha – FC Vysočina Jihlava 1 : 0

AC Sparta Praha – FC Vysočina Jihlava 2 : 0

AC Sparta Praha – FC Vysočina Jihlava 3 : 0

FK Teplice – SK Slavia Praha

2 : 1

Den: 16. 8. 2014

Stadion: Na Stínadlech

Hlavní rozhodčí: R. Příhoda

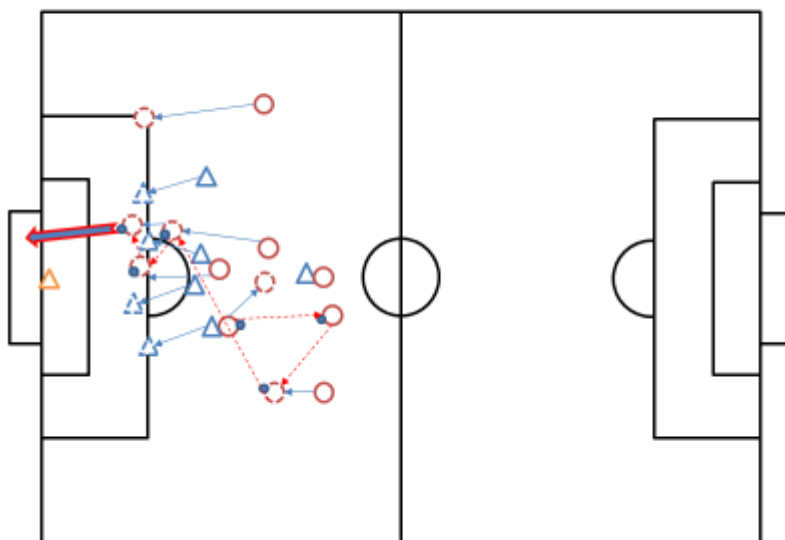
Diváci: 8 680

Branky: Franci Litsingi T (12)

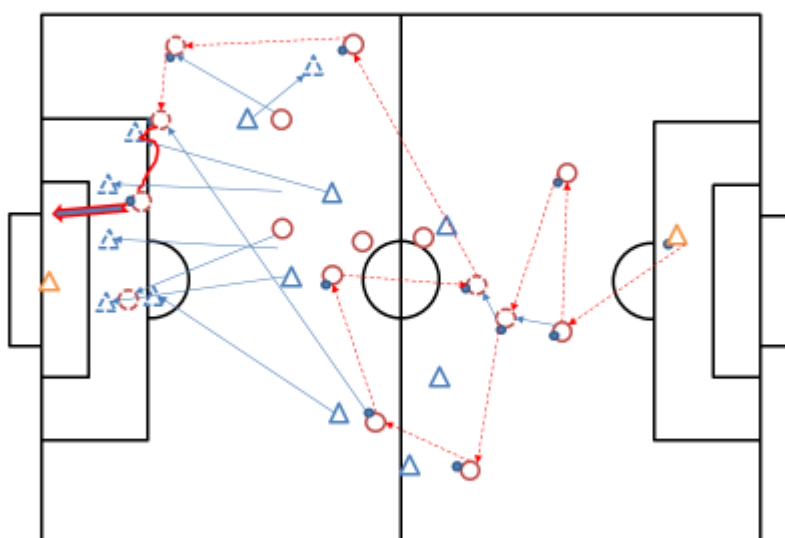
Alves F. Santos Nivaldo T (18)

Milan Škoda S (90)

FK Teplice – SK Slavia Praha 1 : 0

FK Teplice – SK Slavia Praha 2 : 0

FK Dukla Praha – AC Sparta Praha

1 : 0

Den: 24. 8. 2014

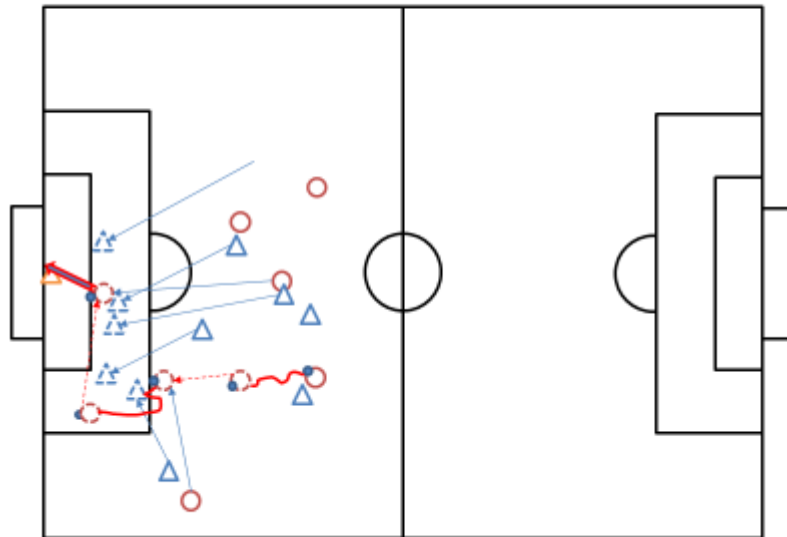
Stadion: Na Julisce

Hlavní rozhodčí: L. Kovařík

Diváci: 6 348

Branky: Tomáš Berger D (22)

FK Dukla Praha – AC Sparta Praha 1 : 0

FC Slovan Liberec – FC Viktoria Plzeň

1 : 1

Den: 15. 9. 2014

Stadion: Stadión u Nisy

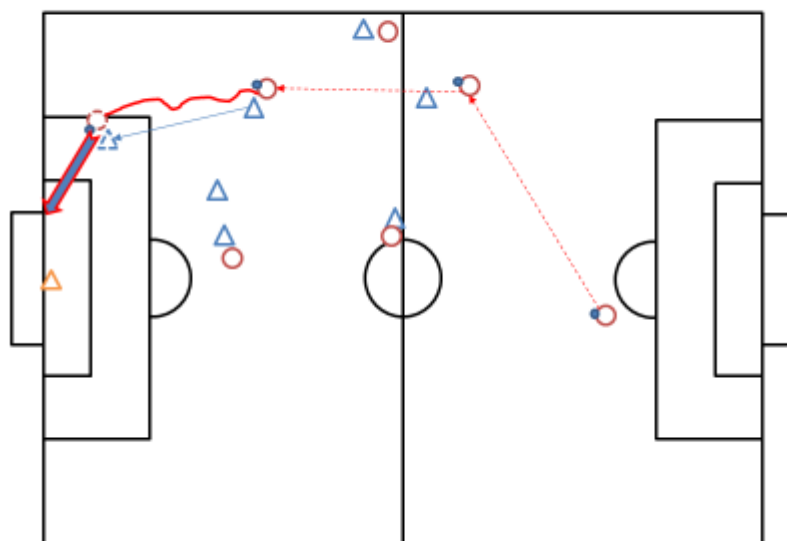
Hlavní rozhodčí: P. Franěk

Diváci: 5 918

Branky: V. Pilař P (9)

J. Šural L (58)

FC Slovan Liberec – FC Viktoria Plzeň 1 : 1

SK Slavia Praha – AC Sparta Praha

0 : 2

Den: 27. 9. 2014

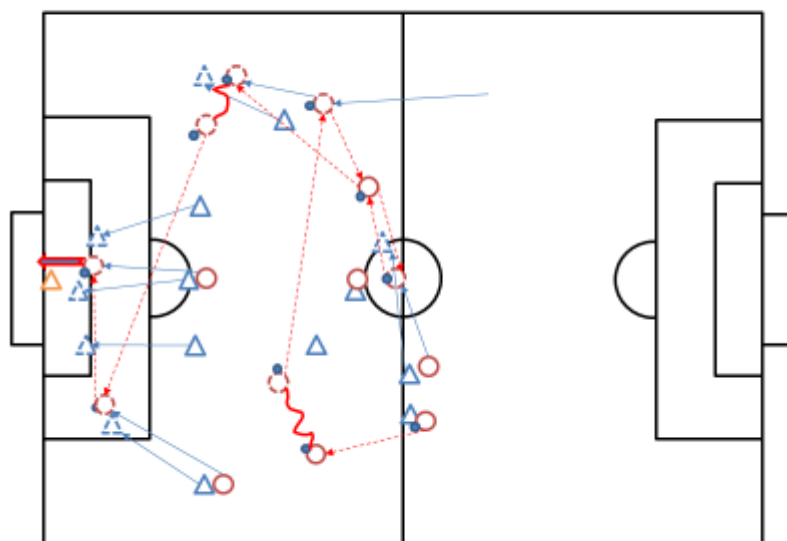
Stadion: Eden Aréna

Hlavní rozhodčí: M Paták

Diváci: 16 661

Branky: David Lafata S (53, 80)

SK Slavia Praha – AC Sparta Praha 0 : 2

1. FC Slovácko – FC Baník Ostrava

1 : 2

Den: 4. 10. 2014

Stadion: Městský fotbalový stadion Miroslava Valenty

Hlavní rozhodčí: Z. Proske

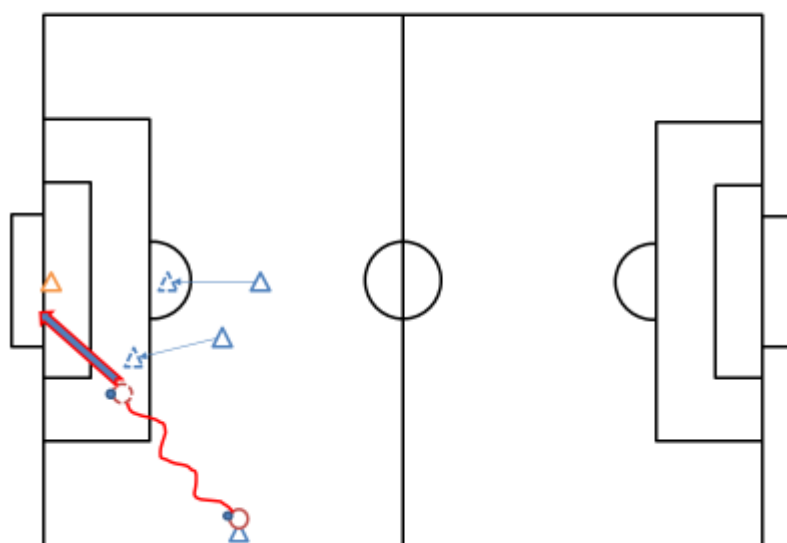
Diváci: 5 658

Branky: Francis Narh B (19)

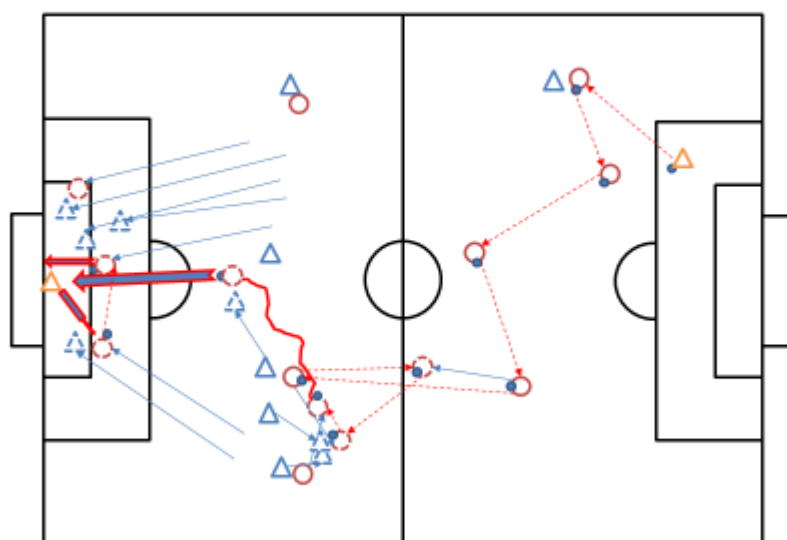
Marek Havlík S (42)

Michal Frydrych B (90)

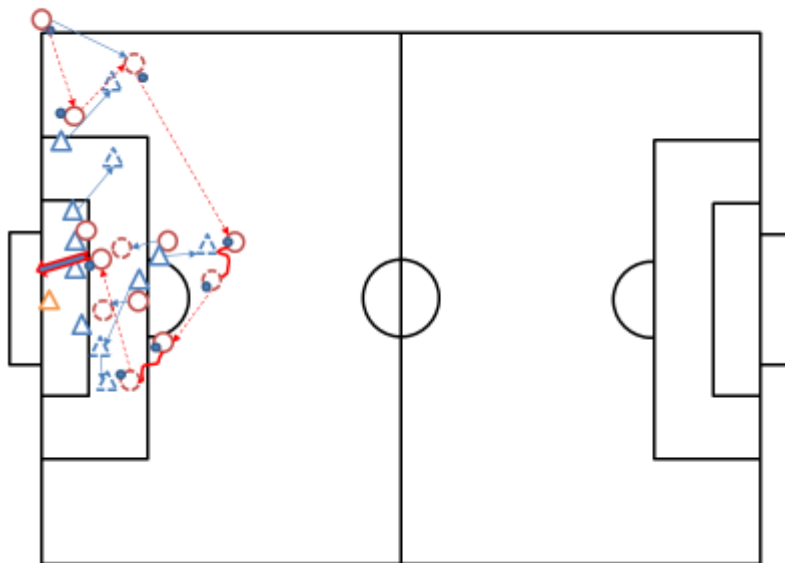
1. FC Slovácko – FC Baník Ostrava 0 : 1

1. FC Slovácko – FC Baník Ostrava 1 : 1

1. FC Slovácko – FC Baník Ostrava 1 : 2

FC Zbrojovka Brno – AC Sparta Praha

1 : 3

Den: 18. 10. 2014

Stadion: Městský fotbalový stadion

Hlavní rozhodčí: P. Královec

Diváci: 8 262

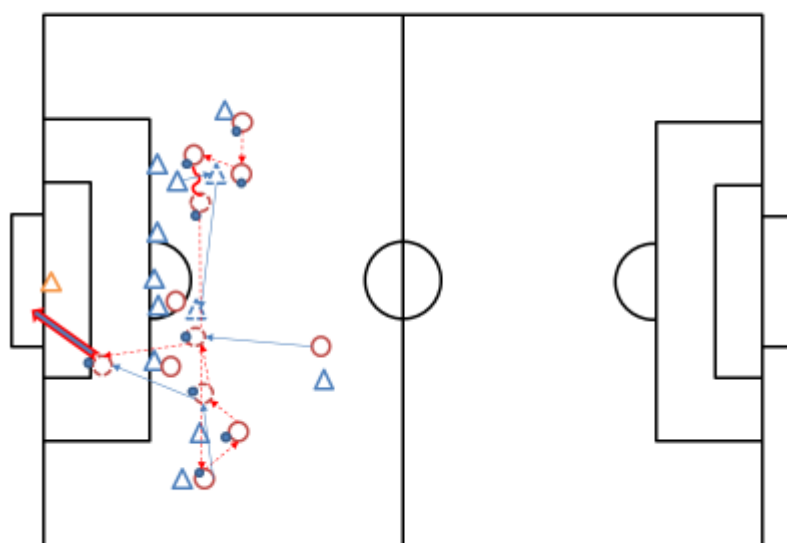
Branky: Ladislav Krejčí S (14)

Bořek dočkal S (61, pen.)

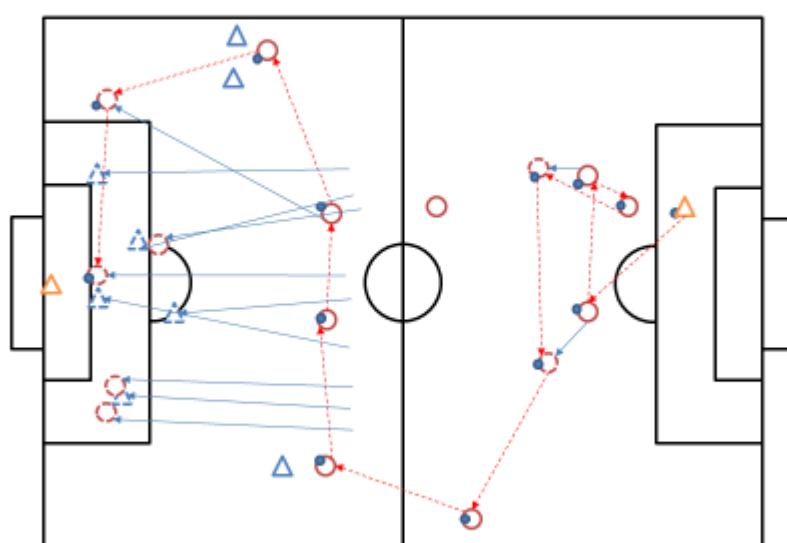
David Lafata S (70)

Pavel Košťál B (74)

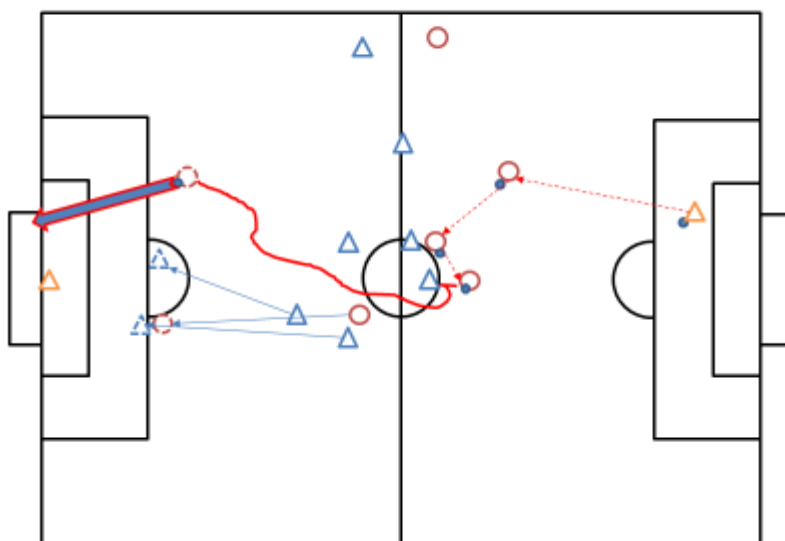
FC Zbrojovka Brno – AC Sparta Praha 0 : 1

FC Zbrojovka Brno – AC Sparta Praha 0 : 3

FC Zbrojovka Brno – AC Sparta Praha 1 : 3

1. FK Příbram – FK Teplice

1 : 1

Den: 7. 11. 2014

Stadion: Energon Arena

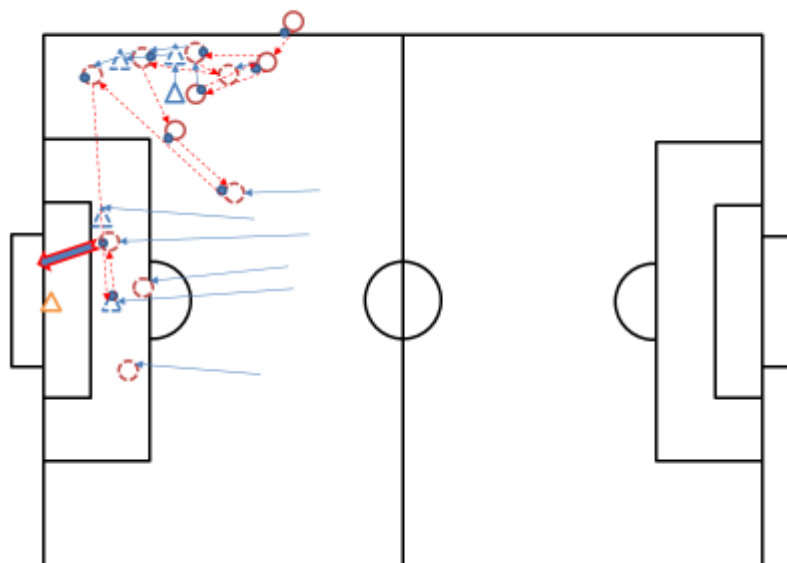
Hlavní rozhodčí: P. Orel

Diváci: 2 248

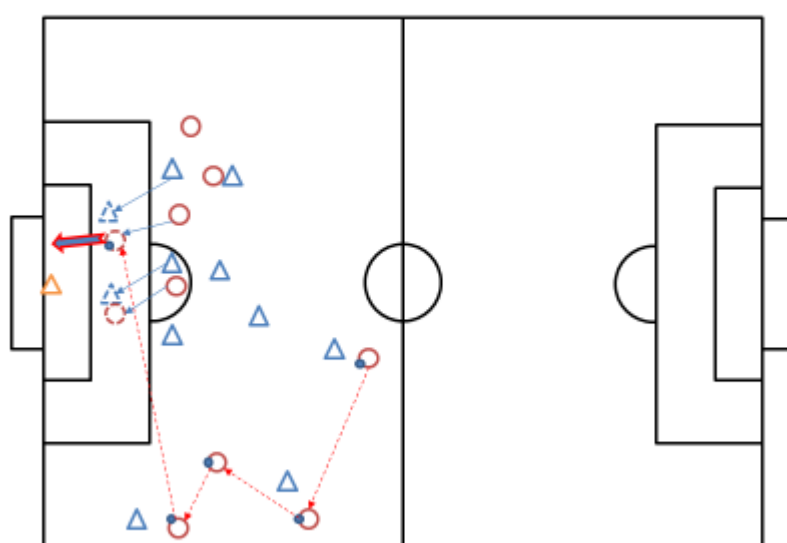
Branky: Jakub Řezníček P (45)

David Jablonský T (69)

1. FK Příbram – FK Teplice 1 : 0

1. FK Příbram – FK Teplice 1 : 1

FC Baník Ostrava – FK Jablonec

1 : 2

Den: 22. 11. 2014

Stadion: Bazaly

Hlavní rozhodčí: J. Jílek

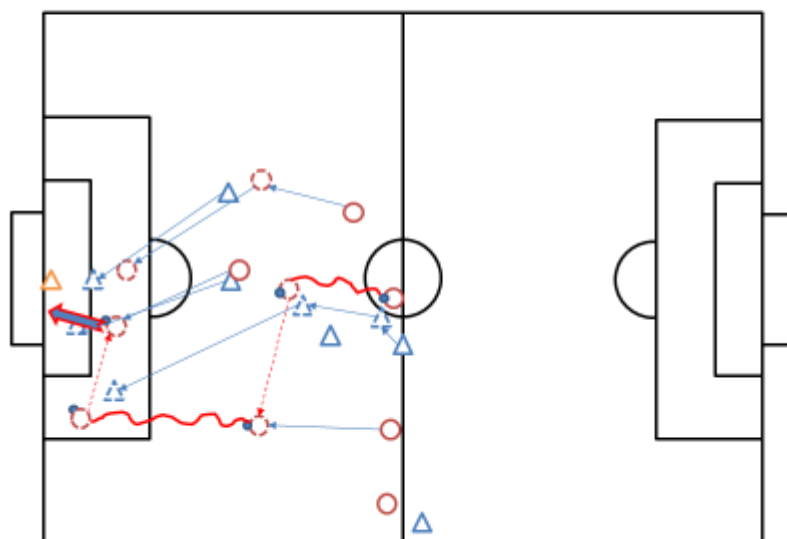
Diváci: 3 119

Branky: Martin Doležal J (44)

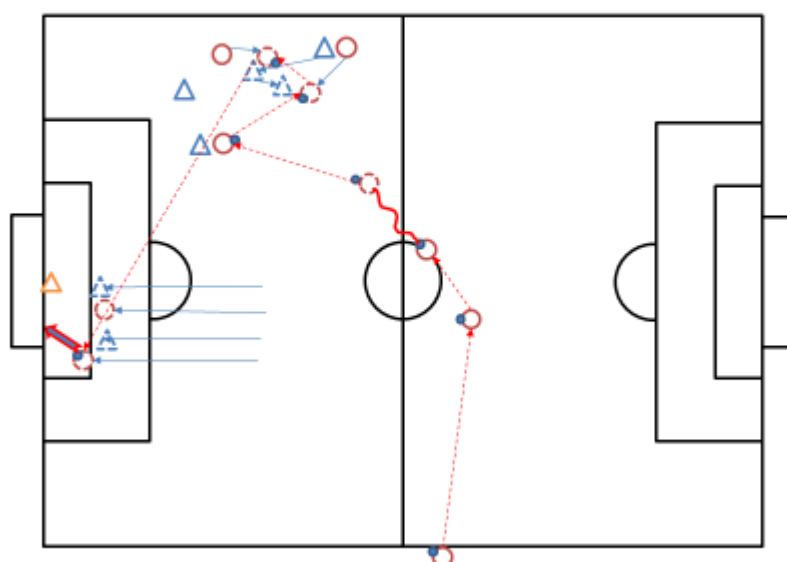
Vojtěch Štěpán B (61)

Jan Beránek B (vlastní 90)

FC Baník Ostrava – FK Jablonec 0 : 1

FC Baník Ostrava – FK Jablonec 1 : 1

Bohemians Praha 1905 – 1. FC Slovácko

1 : 2

Den: 29. 11. 2014

Stadion: Ďolíček

Hlavní rozhodčí: P. Franěk

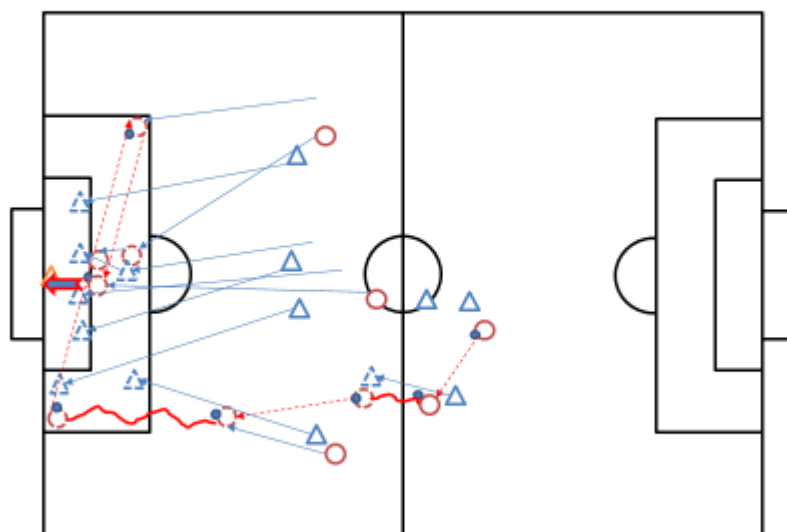
Diváci: 3 565

Branky: Libor Došek S (8)

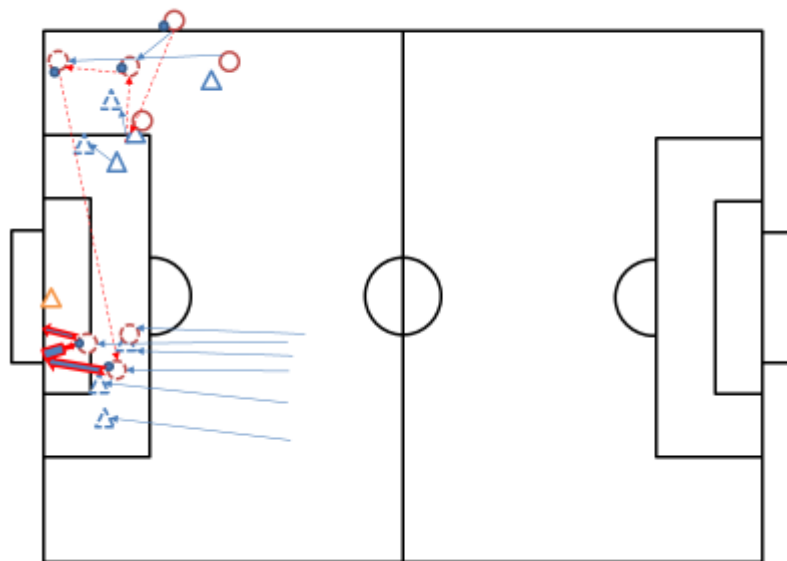
Jakub Rada B (9)

Tomáš Břečka S (66)

Bohemians Praha 1905 – 1.FC Slovácko 0 : 1

Bohemians Praha 1905 – 1.FC Slovácko 1 : 1

Příloha 2: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků z německé Bundesliga.

Hannover 96 - FC Schalke 04

2 : 1

Den: 23. 8. 2014

Stadion: HDI-Arena

Hlavní rozhodčí: P. Gagelmann

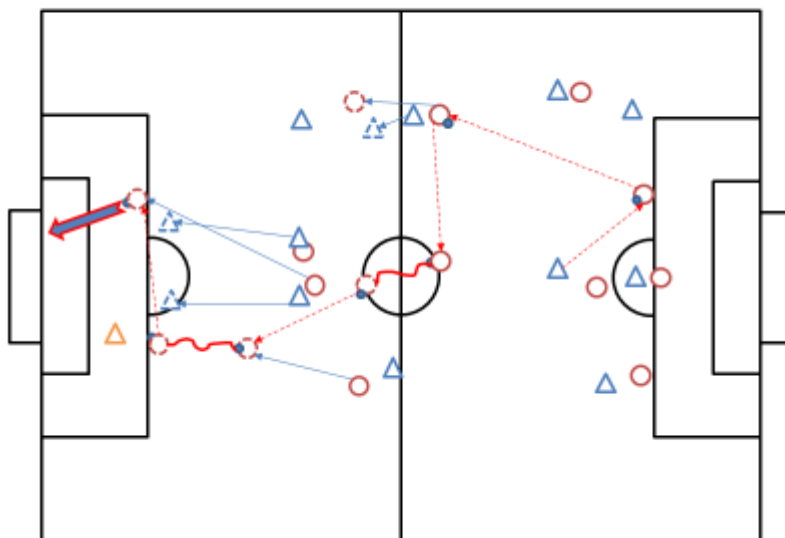
Diváci: 49 000

Branky: Klaas Jan Huntelaar S (47)

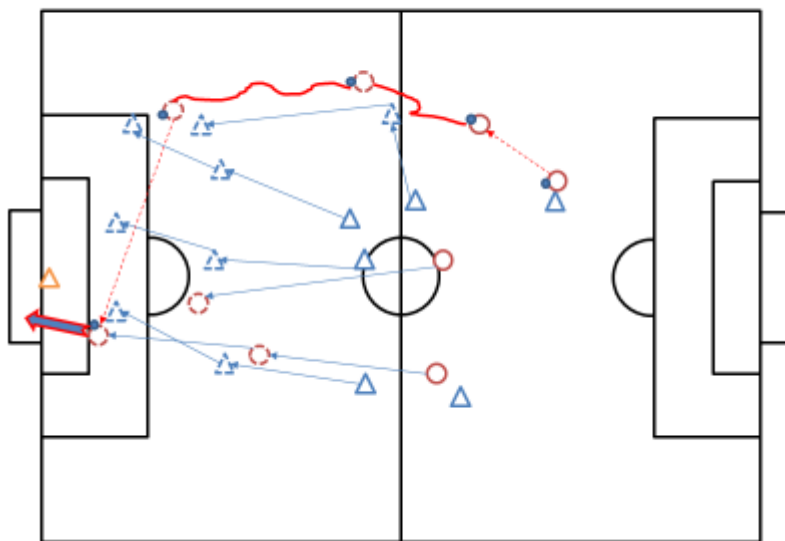
Edgar Prib H (67)

Joselu H (70)

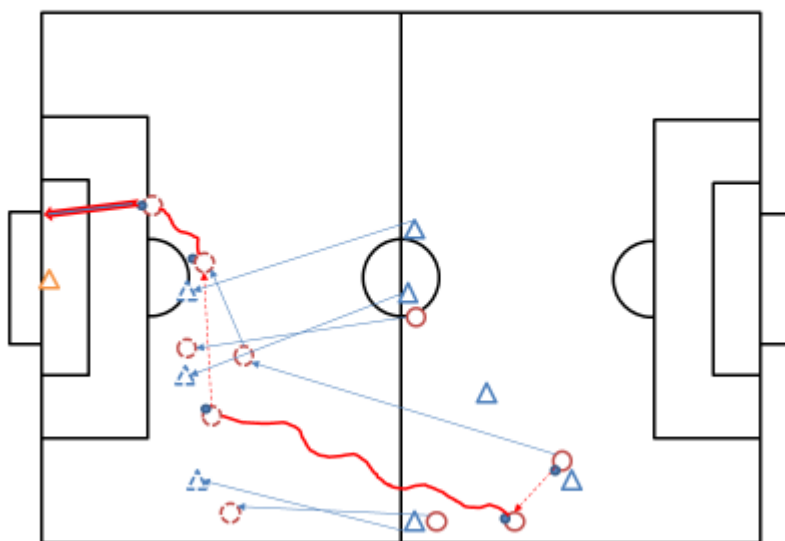
Hannover 96 - FC Schalke 04 0 : 1

Hannover 96 - FC Schalke 04 1 : 1

Hannover 96 - FC Schalke 04 2 : 1

Bayer 04 Leverkusen – Werder Bremen

3 : 3

Den: 12. 9. 2014

Stadion: BayArena

Hlavní rozhodčí: Ch. Dingert

Diváci: 30 210

Branky: Tin Jedvaj L (17)

Fin Bartels W (45)

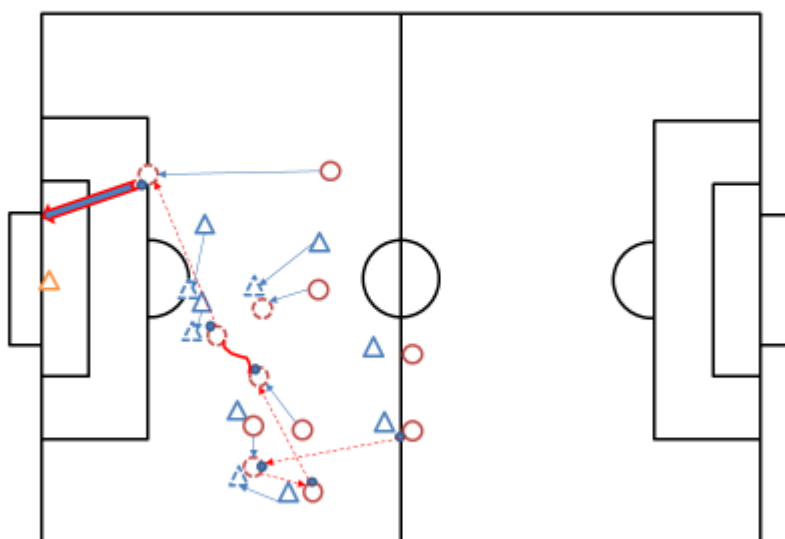
Franco Di Santo W (60)

Hakan Calhanoglu L (63)

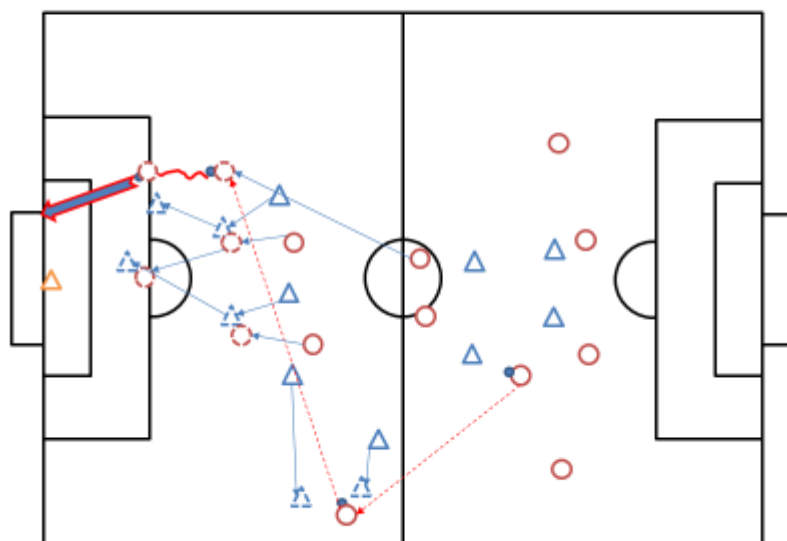
Heung-Min Son L (73)

Sebastian Prödl W (85)

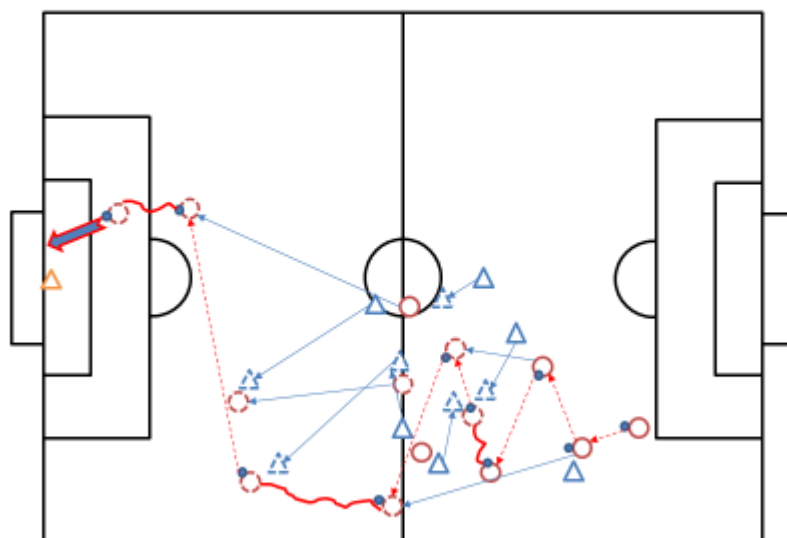
Bayer 04 Leverkusen – Werder Bremen 1 : 0

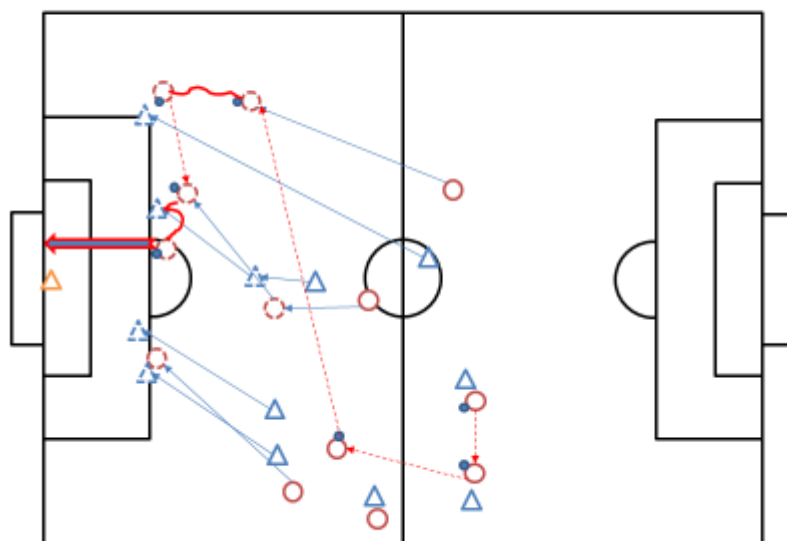
Bayer 04 Leverkusen – Werder Bremen 1 : 1

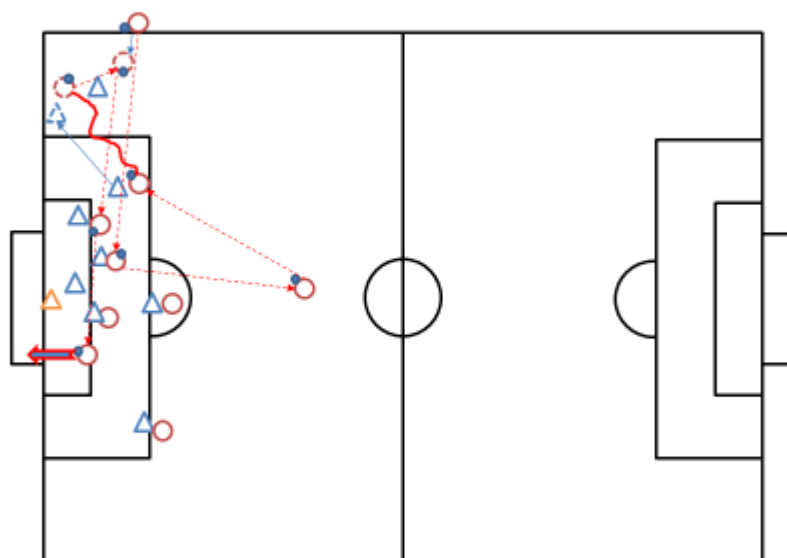
Bayer 04 Leverkusen – Werder Bremen 1 : 2

Bayer 04 Leverkusen – Werder Bremen 3 : 2

Bayer 04 Leverkusen – Werder Bremen 3 : 3

1. FSV Mainz - Borussia Dortmund

2 : 0

Den: 20. 9. 2014

Stadion: Coface Arena

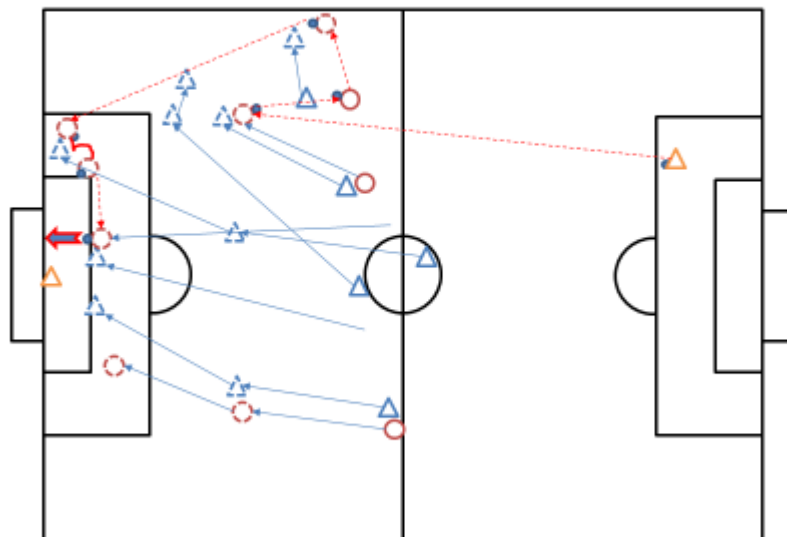
Hlavní rozhodčí: G. Perl

Diváci: 34 000

Branky: Shinji Okazaki M (66)

Mathias Ginter BD (vlastní, 74)

1. FSV Mainz - Borussia Dortmund 1 : 0

Borussia Dortmund – Hamburger SV

0 : 1

Den: 4. 10. 2014

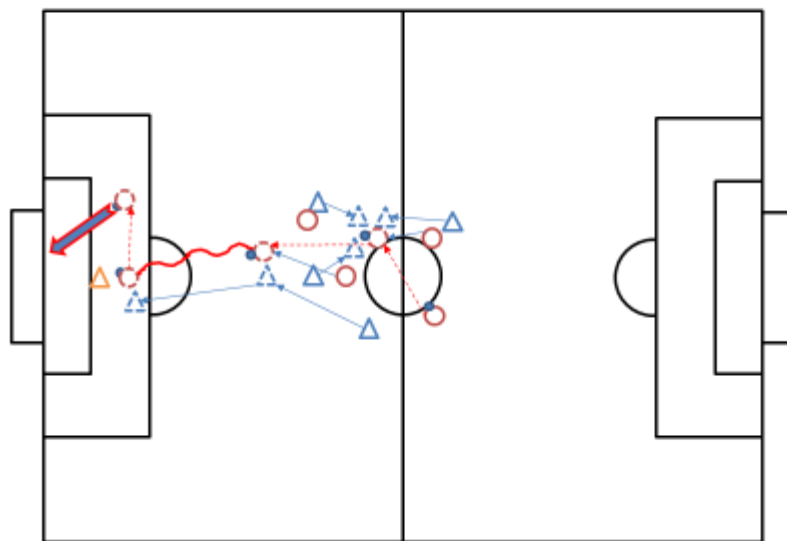
Stadion: Signal Iduna Park

Hlavní rozhodčí: F. Zwayer

Diváci: 80 667

Branky: Pierre-Michele Lasogga H (35)

Borussia Dortmund – Hamburger SV 0 : 1

1. FSV Mainz – FC Augsburg

2 : 1

Den: 18. 10. 2014

Stadion: Coface |Arena

Hlavní rozhodčí: T. Stieler

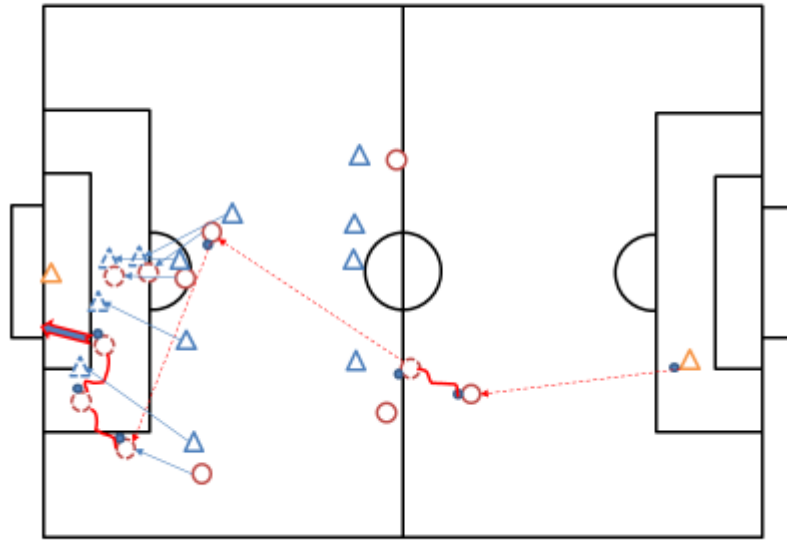
Diváci: 27 000

Branky: Jonas Hofmann M (20)

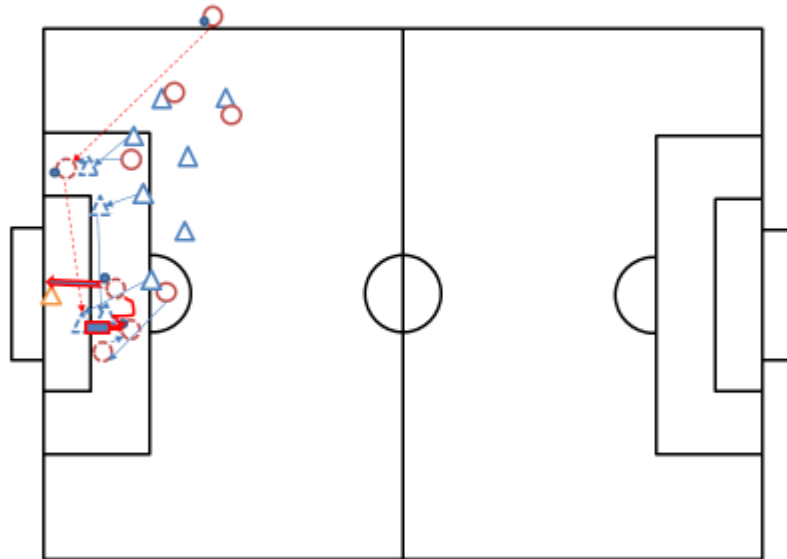
Jairo M (23)

Tobias Werner A (78)

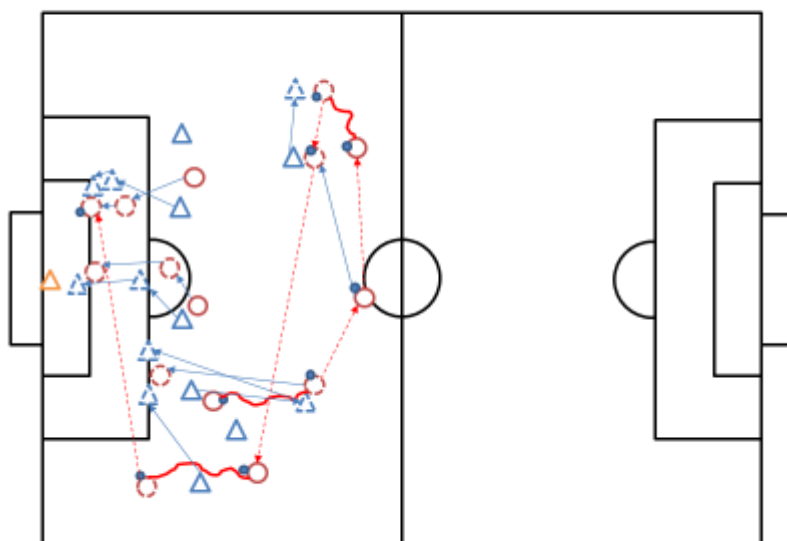
1. FSV Mainz – FC Augsburg 1 : 0

1. FSV Mainz – FC Augsburg 2 : 0

1. FSV Mainz – FC Augsburg 2 : 1

Werder Bremen – 1. FC Köln

0 : 1

Den: 24. 10. 2014

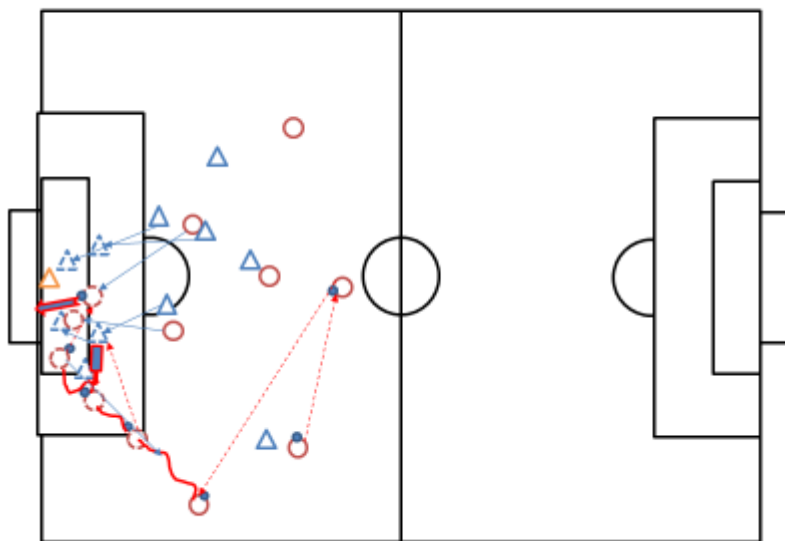
Stadion: Weserstadion

Hlavní rozhodčí: Dr. Felix Brych

Diváci: 42 100

Branky: Anthony Ujah K (59)

Werder Bremen – 1. FC Köln 0 : 1

FC Bayern München – Borussia Dortmund

2 : 1

Den: 1. 11. 2014

Stadion: Allianz Arena

Hlavní rozhodčí: Manuel Gräfe

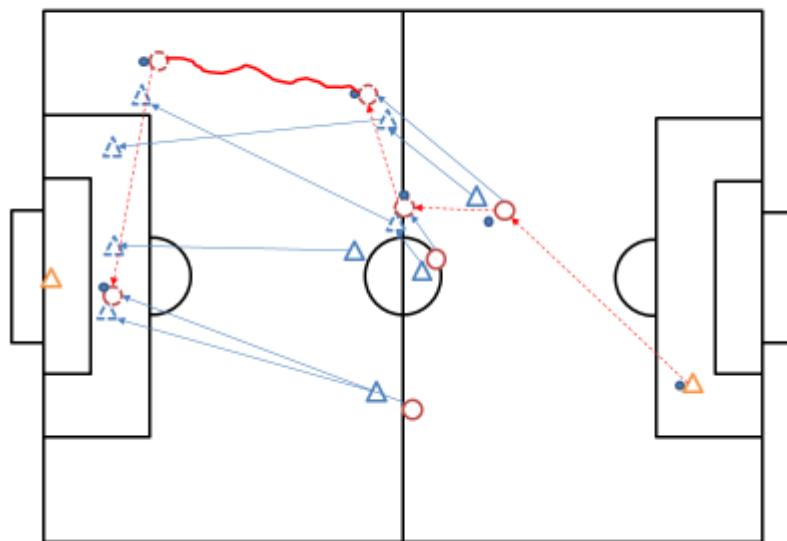
Diváci: 71 000

Branky: Marco Reau B (31)

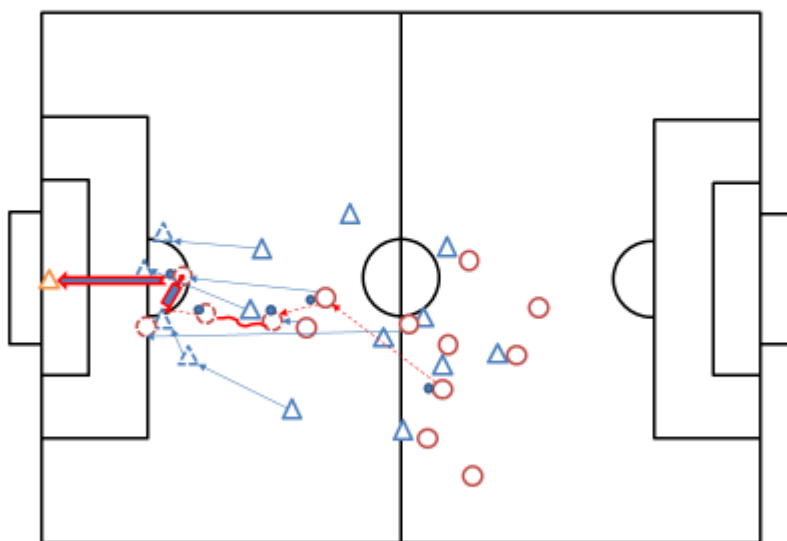
Robert Lewandowski BM (72)

Arjen Robben BM (85, pen.)

FC Bayern München – Borussia Dortmund 0 : 1

FC Bayern München – Borussia Dortmund 1 : 1

FC Schalke 04 – VfL Wolfsburg

3 : 2

Den: 22. 11. 2014

Stadion: Veltins Arena

Hlavní rozhodčí: Robert Hatmann

Diváci: 61 973

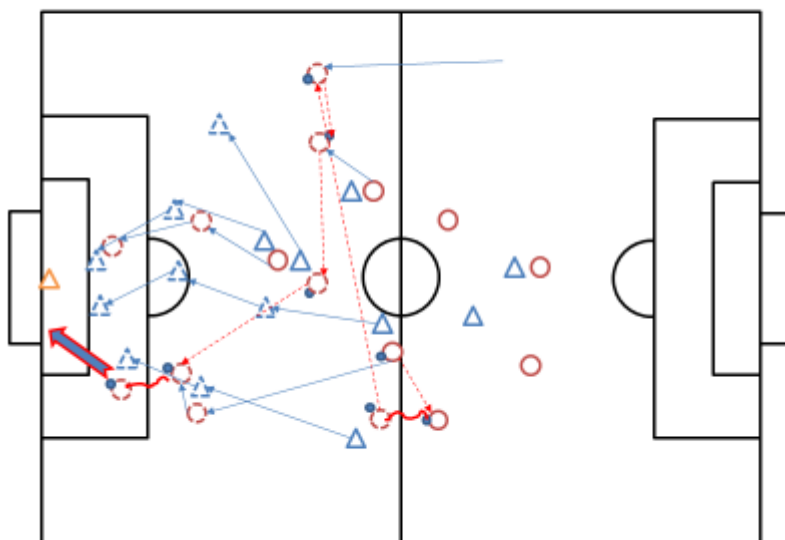
Branky: Maxim Choupo-Moting S (11,22)

Christian Fuchs S (25)

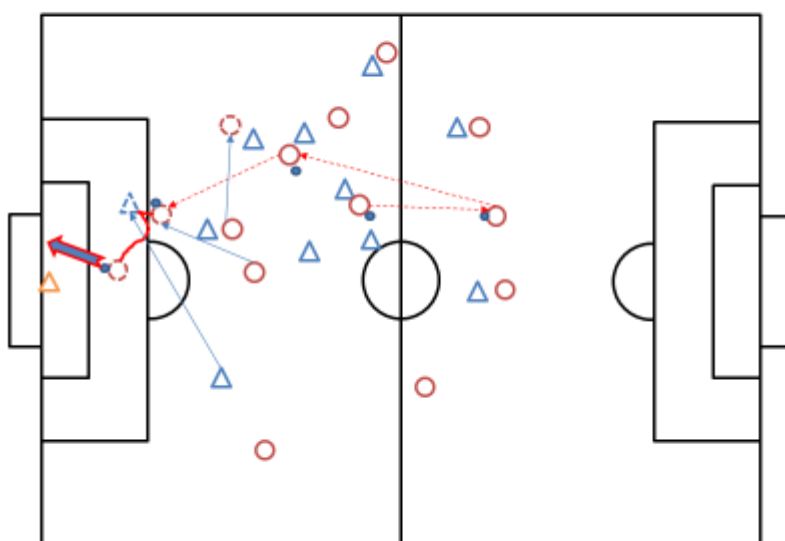
Ivica Olič W (37)

Niclas Bendtner W (73)

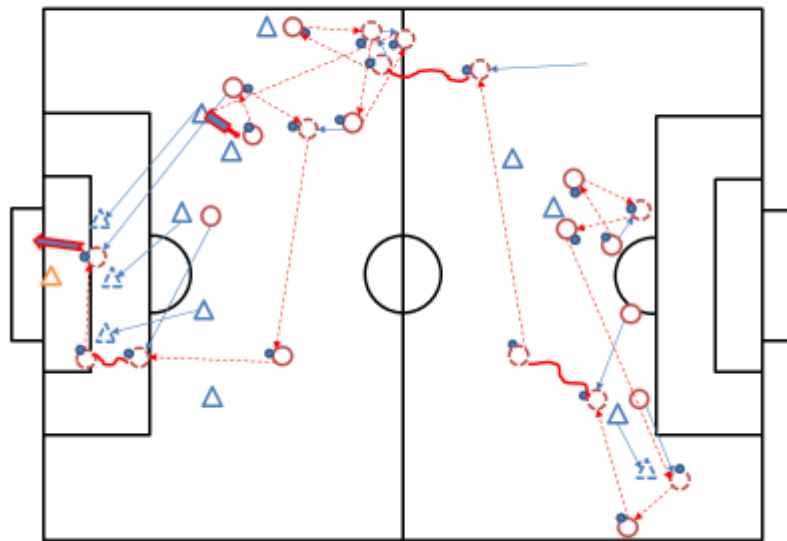
FC Schalke 04 – WfL Wolfsburg 1 : 0

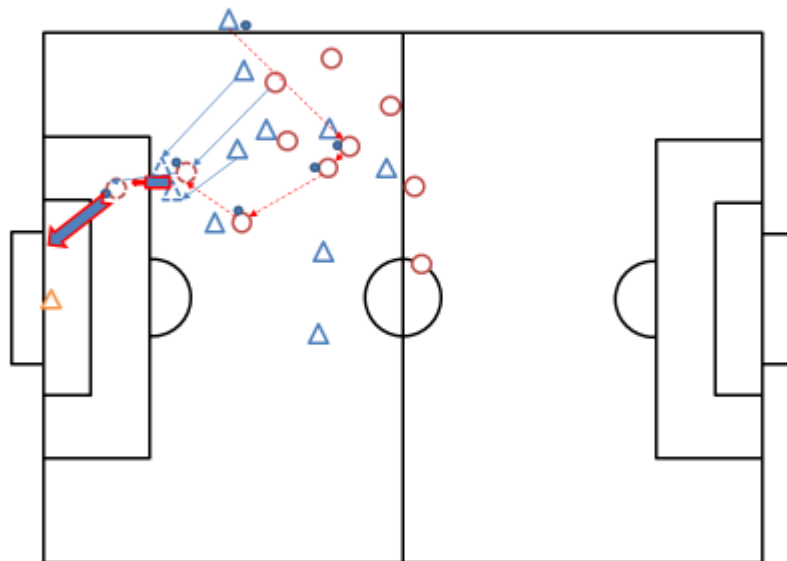
FC Schalke 04 – WfL Wolfsburg 2 : 0

FC Schalke 04 – WfL Wolfsburg 3 : 1

FC Schalke 04 – VfL Wolfsburg 3 : 2

Hertha BSC Berlin – FC Bayern München

0 : 1

Den: 29. 11. 2014

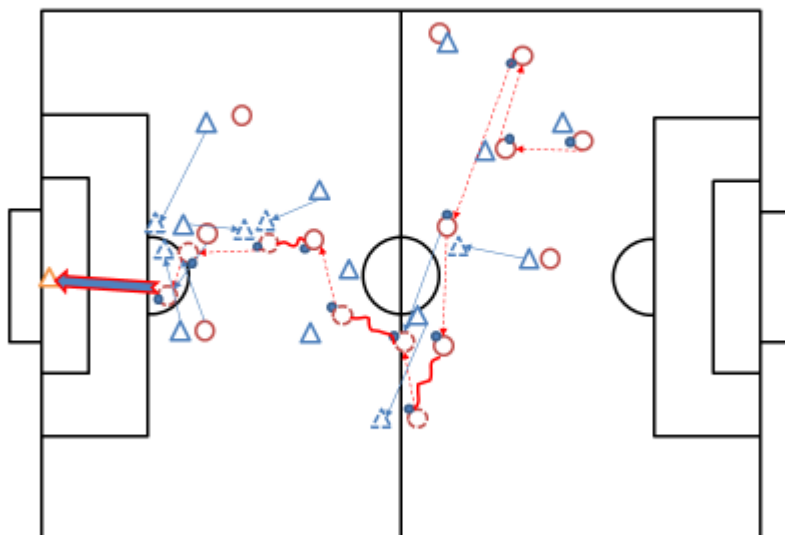
Stadion: Olympiastadion

Hlavní rozhodčí: C. Dingert

Diváci: 76 197

Branky: Arjen Robben BM (27)

Hertha BSC Berlin – FC Bayern München 0 : 1

TSG 1899 Hoffenheim – Eintracht Frankfurt

3 : 2

Den: 12. 12. 2014

Stadion: Rhein-Neckar Arena

Hlavní rozhodčí: Jochen Drees

Diváci: 28 331

Branky: Kevin Volland H (43)

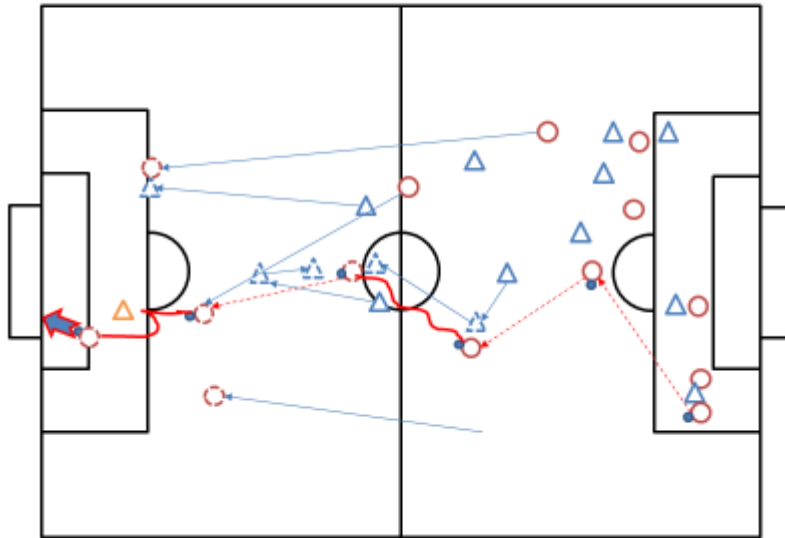
Stefan Aigner F (58)

Adam Szalai H (65)

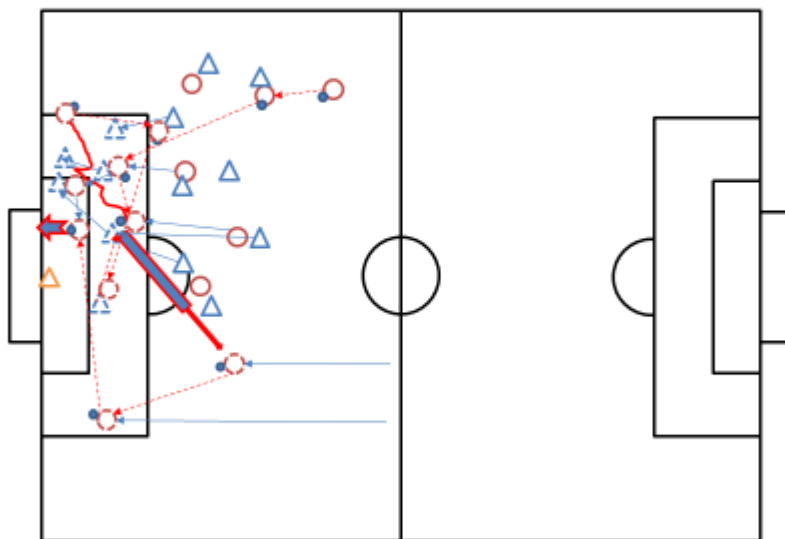
Haris Seferovic F (77)

Roberto Firmino H (87)

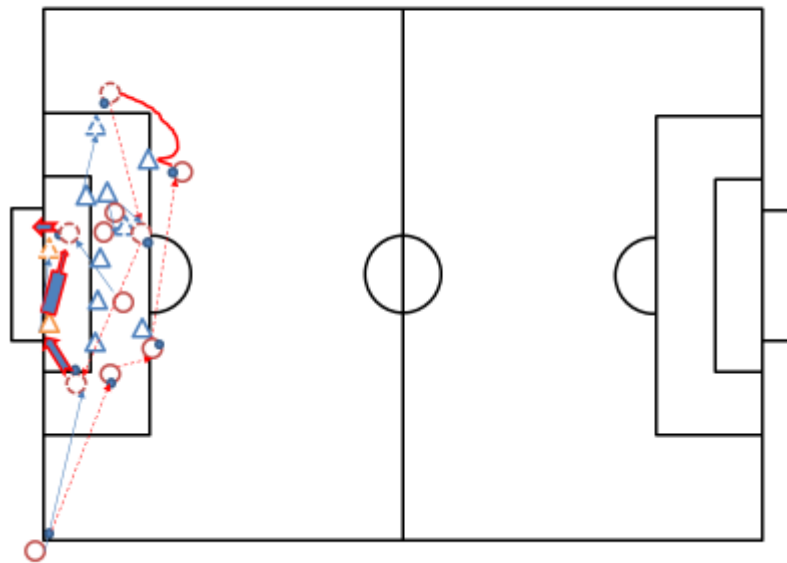
TSG 1899 Hoffenheim – Eintracht Frankfurt 1 : 0

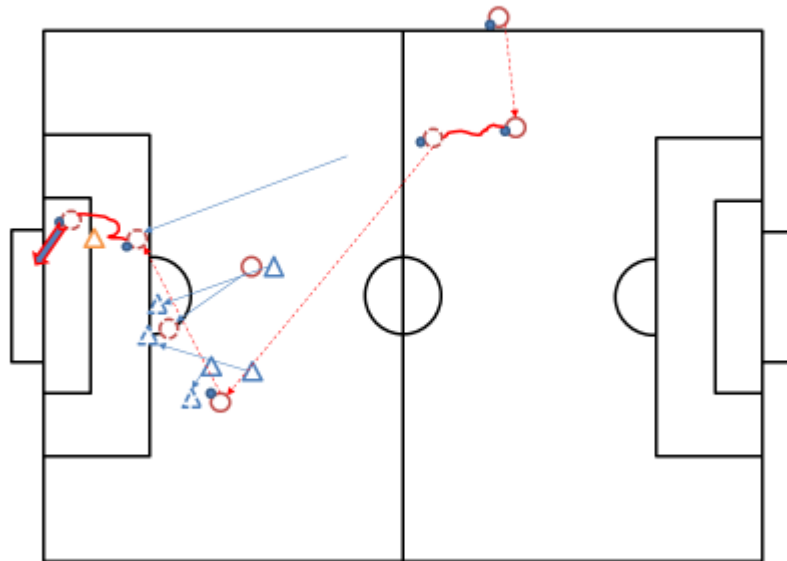
TSG 1899 Hoffenheim – Eintracht Frankfurt 1 : 1

TSG 1899 Hoffenheim – Eintracht Frankfurt 2 : 1

TSG 1899 Hoffenheim – Eintracht Frankfurt 2 : 2

Příloha 3: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků ze španělské Primera Division.

Valencia CF – Málaga Club de Fútbol

3 : 0

Den: 29. 8. 2014

Stadion: Estadio de Mestalla

Hlavní rozhodčí: Javier Estrada

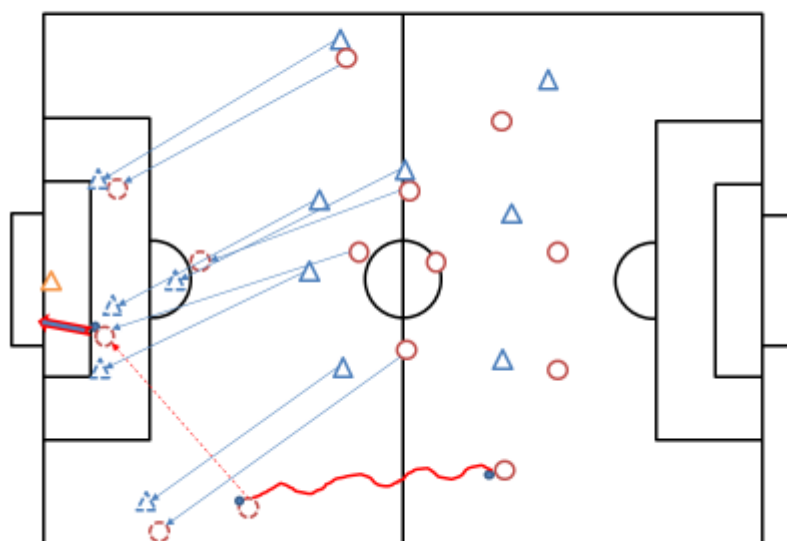
Diváci: 41 550

Branky: Paco Alcácer V (31)

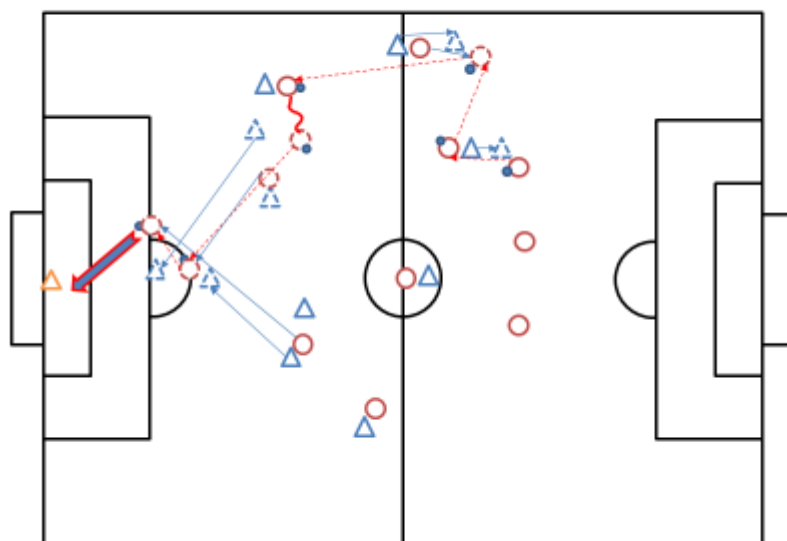
Dani Parejo V (45,pen.)

P. Piatti V (56)

Valencia CF – Málaga Club de Fútbol 1 : 0

Valencia CF – Málaga Club de Fútbol 3 : 0

Real Madrid CF – Atlético Madrid

1 : 2

Den: 13. 9. 2014

Stadion: Santiago Bernabéu

Hlavní rozhodčí: Antonio Mateu

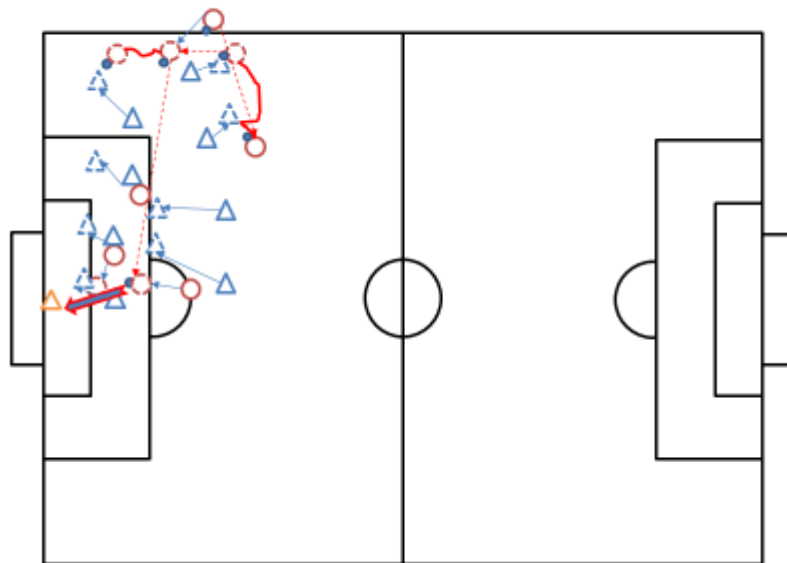
Diváci: 85 253

Branky: Tiago AM (10)

C. Ronaldo RM (26, pen.)

A. turan AM (76)

Real Madrid CF – Atlético Madrid 1 : 2

Córdoba Club de Fútbol – Sevilla FC

1 : 3

Den: 21. 9. 2014

Stadion: Nuevo Arcángel

Hlavní rozhodčí: Carlos Velasco

Diváci: 17 023

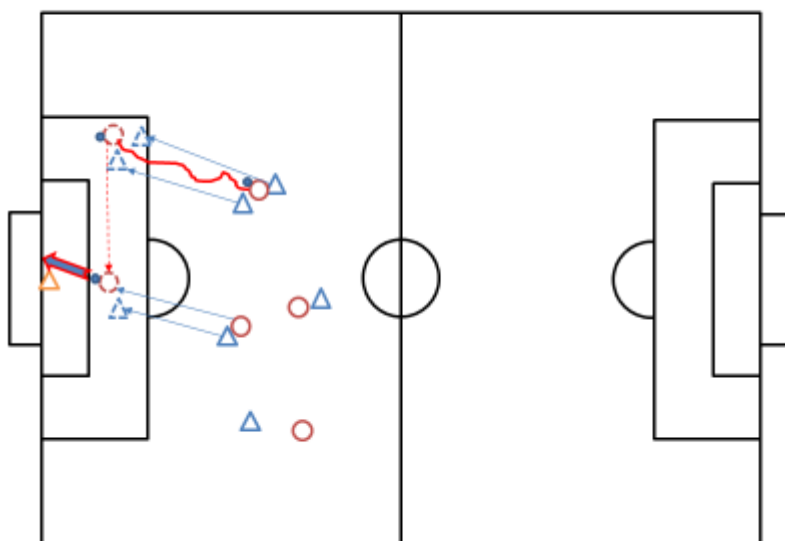
Branky: C. Bacca S (8)

S. M'Bia S (72)

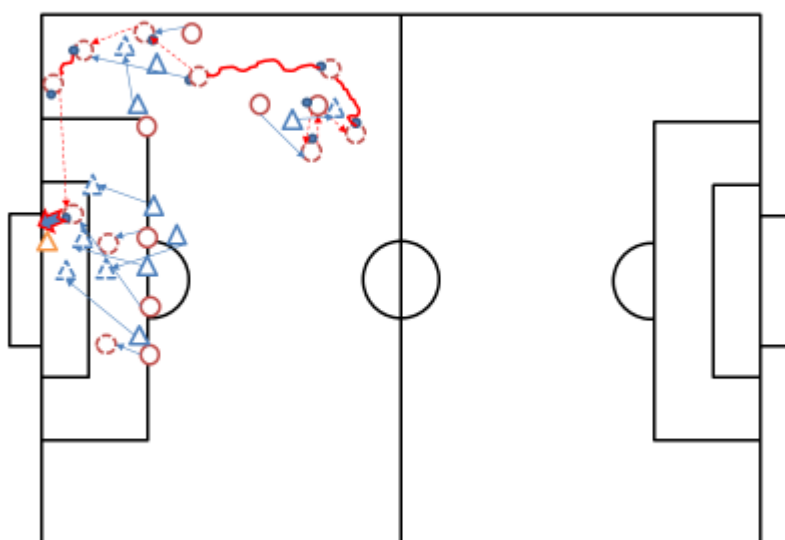
Borja Garcia C (83)

C. Bacca S (88,pen.)

Córdoba Club de Fútbol – Sevilla FC 0 : 1

Córdoba Club de Fútbol – Sevilla FC 1 : 2

Rayo Vallecano – FC Barcelona

0 : 2

Den: 4. 10. 2014

Stadion: Estadio del Rayo Vallecano

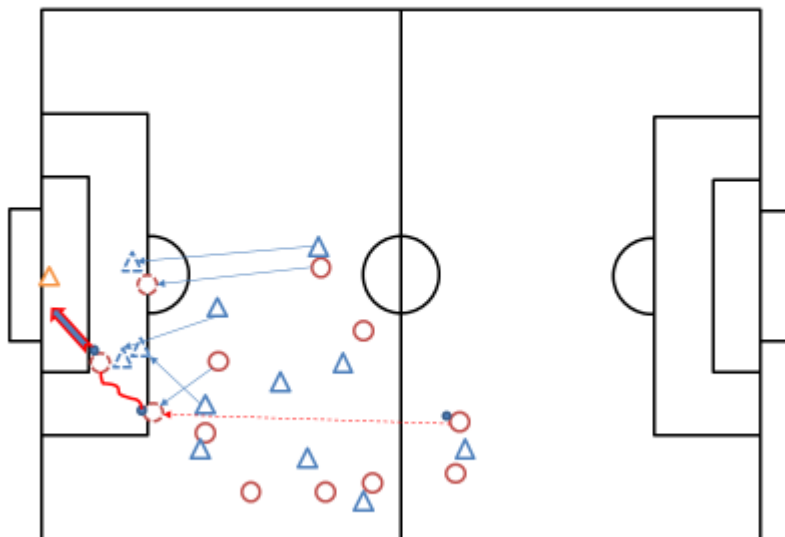
Hlavní rozhodčí: Antonio Mateu

Diváci: 14 070

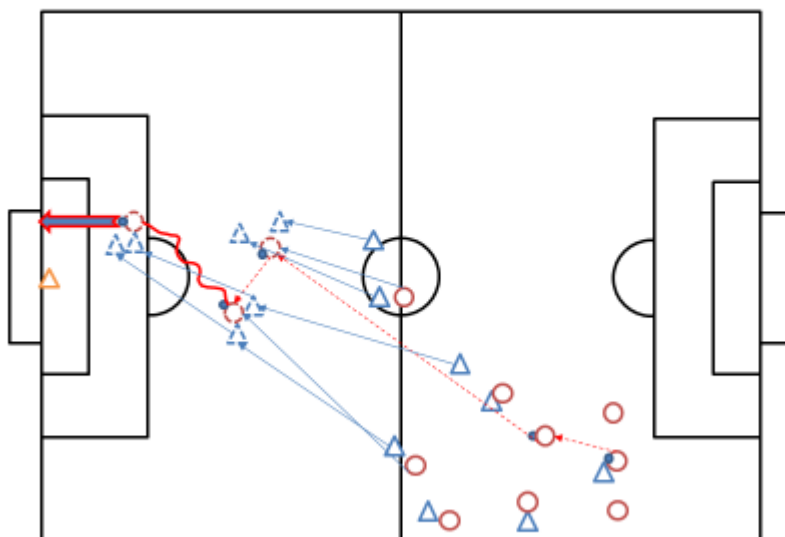
Branky: L. Messi B (35)

Neymar B (36)

Rayo Vallecano – FC Barcelona 0 : 1

Rayo Vallecano – FC Barcelona 0 : 2

Real Club Celta de Vigo – Villarreal CF

1 : 3

Den: 5. 10. 2014

Stadion: Estadio de Balaidos

Hlavní rozhodčí: Alfonso Álvarez

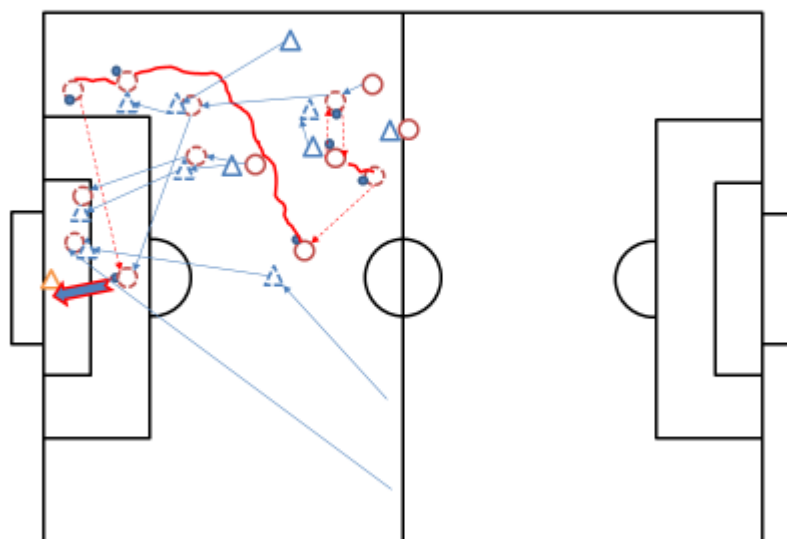
Diváci: 23 000

Branky: Moi Gómez V (32,33)

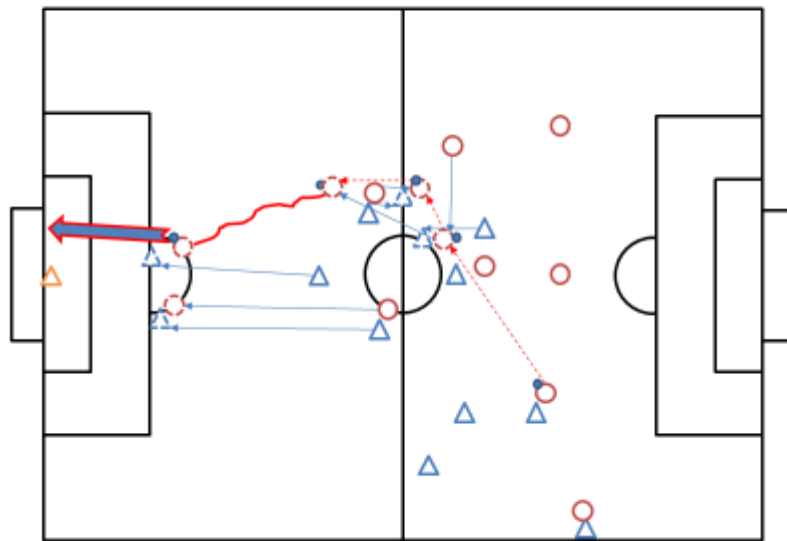
J. Larrivey CV (44)

Mario Gaspar V (90 + 1)

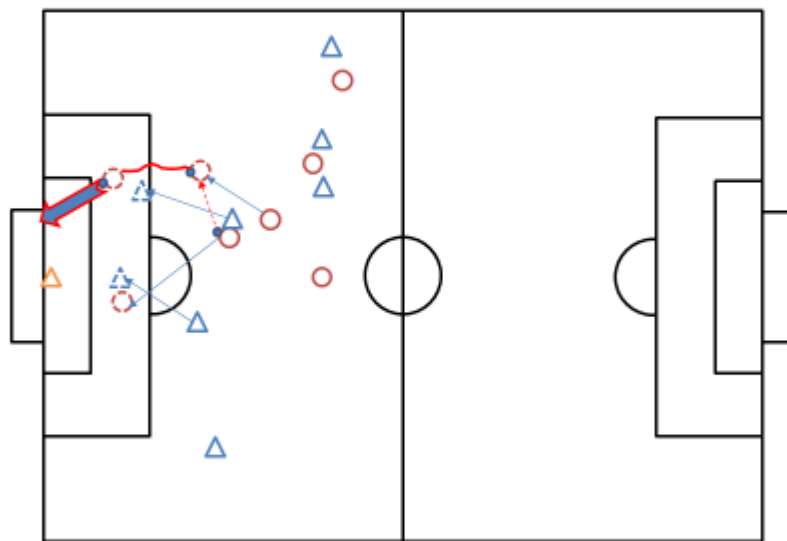
Real Club Celta de Vigo – Villarreal CF 0 : 1

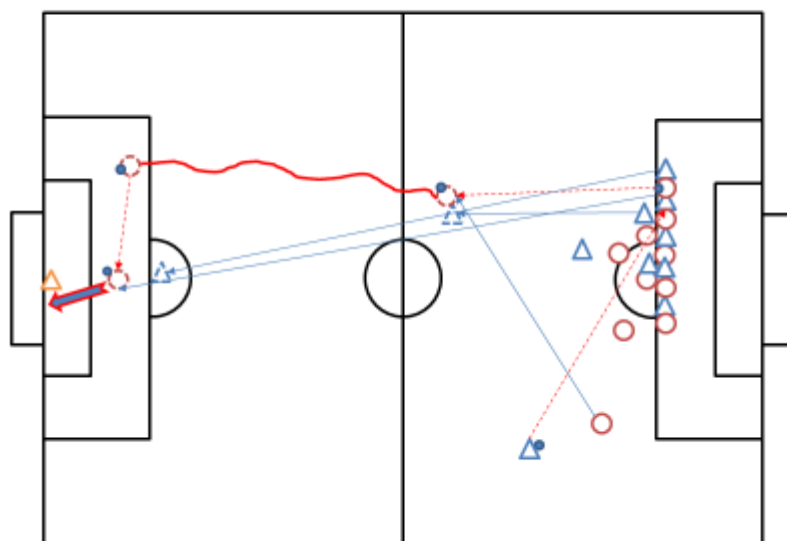
Real Club Celta de Vigo – Villarreal CF 0 : 2

Real Club Celta de Vigo – Villarreal CF 1 : 2

Real Club Celta de Vigo – Villarreal CF 1 : 3

Deportivo La Coruña – Valencia CF

3 : 0

Den: 19. 10. 2014

Stadion: Estadio Municipal de Riazor

Hlavní rozhodčí: Javier Estrada

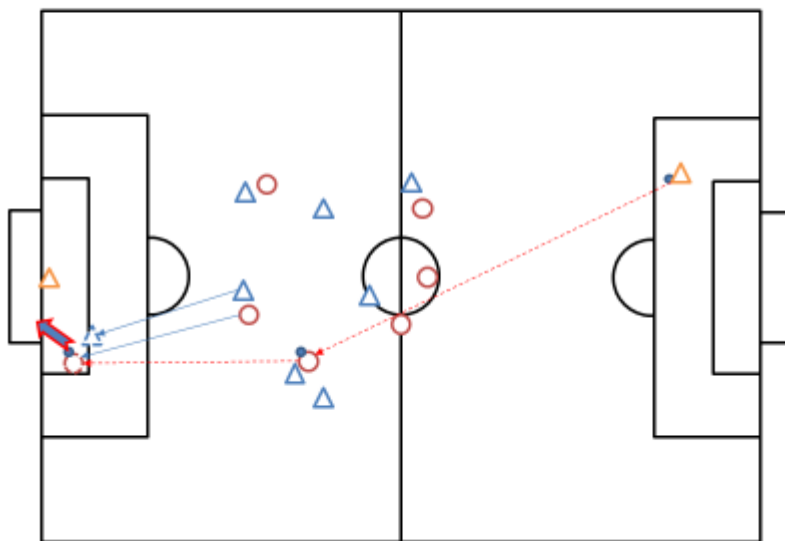
Diváci: 21 908

Branky: S. Mustafi V (vlastní, 36)

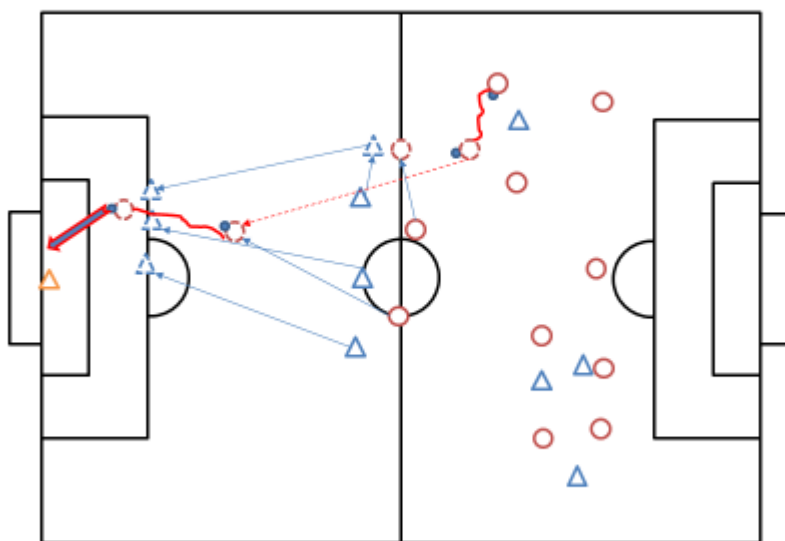
Lucas Pérez DC (43)

Toché DC (79)

Deportivo La Coruña – Valencia CF 2 : 0

Deportivo La Coruña – Valencia CF 3 : 0

Real Madrid CF – FC Barcelona

3 : 1

Den: 25. 10. 2014

Stadion: Santiago Bernabeu

Hlavní rozhodčí: Jésus Gil

Diváci: 84 000

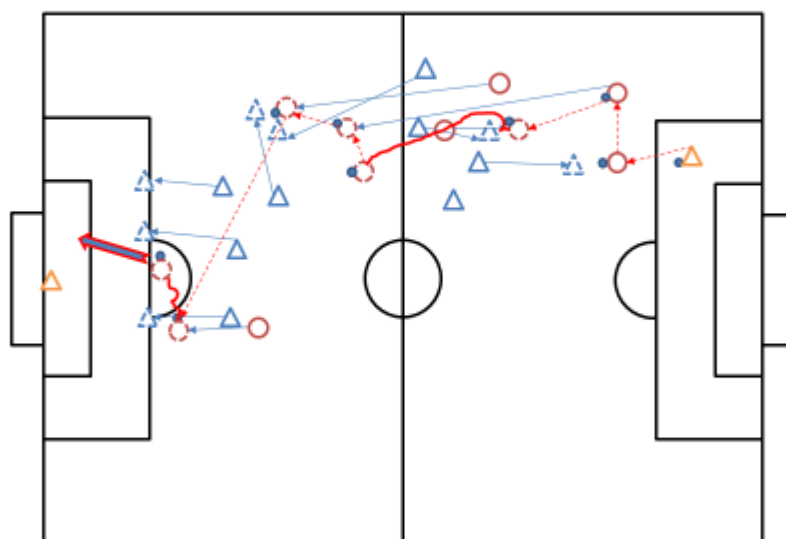
Branky: Neymar B (4)

C. Ronaldo RM (35)

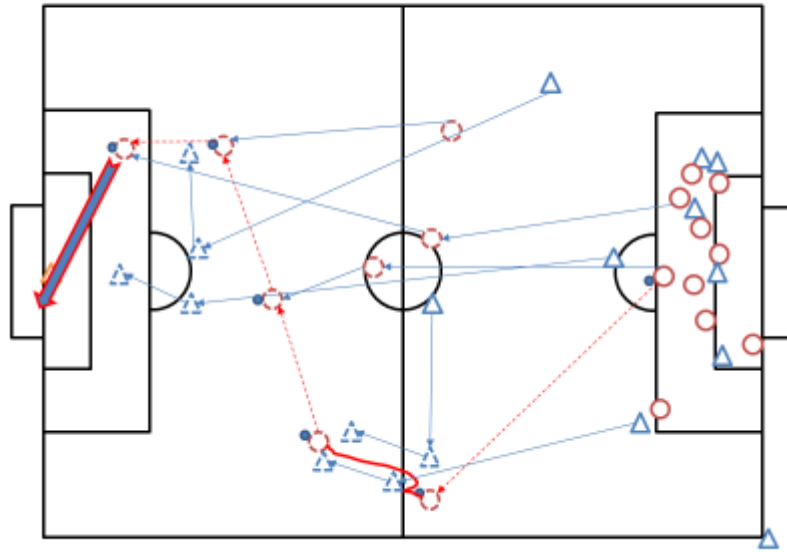
Pepe RM (50)

K. Benzema RM (61)

Real Madrid CF – FC Barcelona 0 : 1

Real Madrid CF – FC Barcelona 3 : 1

Athletic Bilbao – Espanyol Barcelona

3 : 1

Den: 21. 11. 2014

Stadion: San Mamés Barria

Hlavní rozhodčí: Mario Melero

Diváci: 28 000

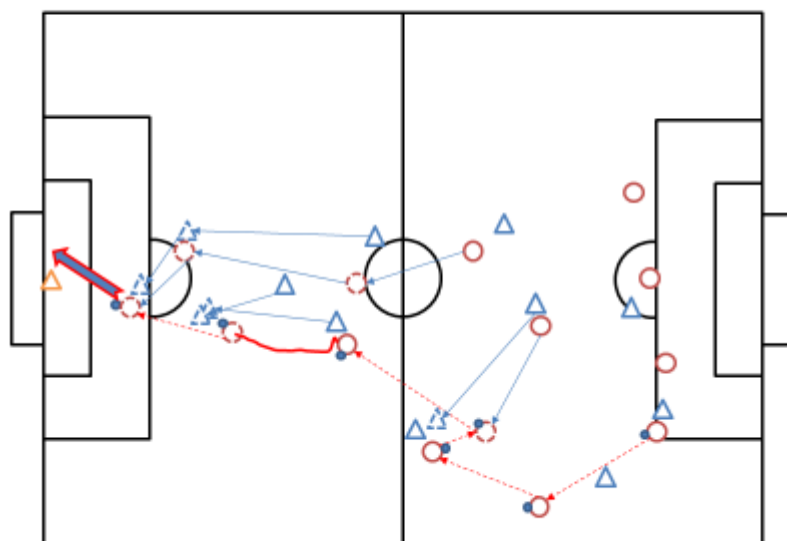
Branky: Aduriz AB (29)

Viguera AB (44)

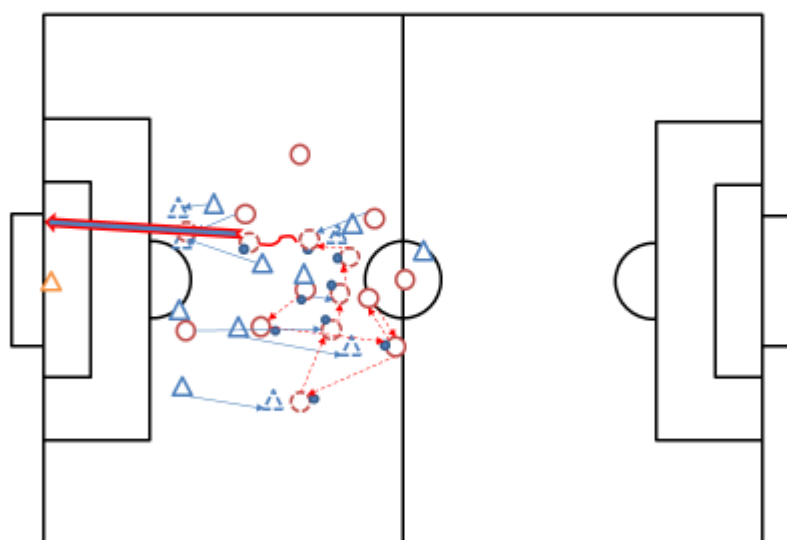
Iturraspe AB (78)

Victor Sánchez E (84)

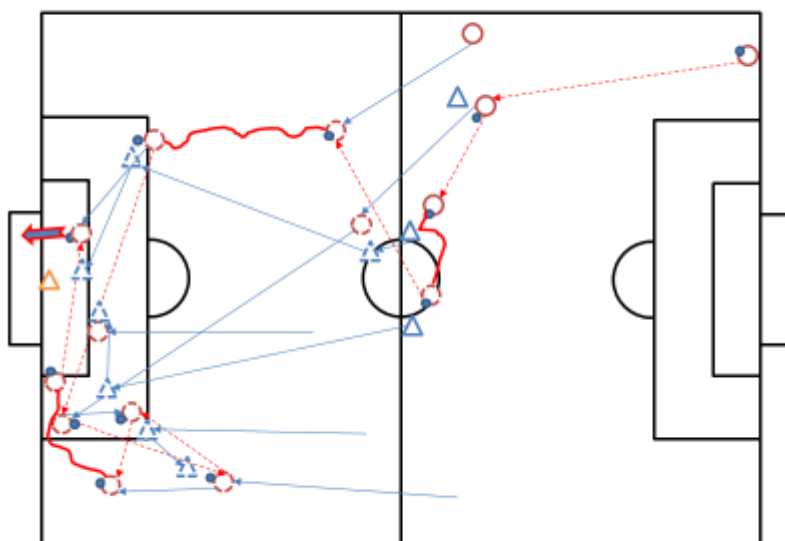
Athletic Bilbao – Espanyol Barcelona 2 : 0

Athletic Bilbao – Espanyol Barcelona 3 : 0

Athletic Bilbao – Espanyol Barcelona 3 : 1

Valenci CF – FC Barcelona

0 : 1

Den: 30. 11. 2014

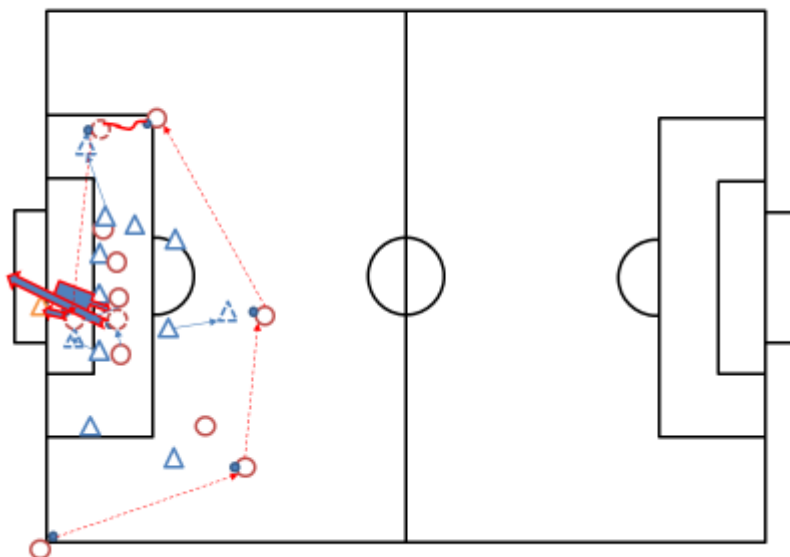
Stadion: Estadio de Mestalla

Hlavní rozhodčí: David Fernández

Diváci: 51 200

Branky: Busquets B

Valenci CF – FC Barcelona 0 : 1

Elche Club de Fútbol – Atlético Madrid

0 : 2

Den: 6. 12. 2014

Stadion: Estadio Manuel Martínez Valero

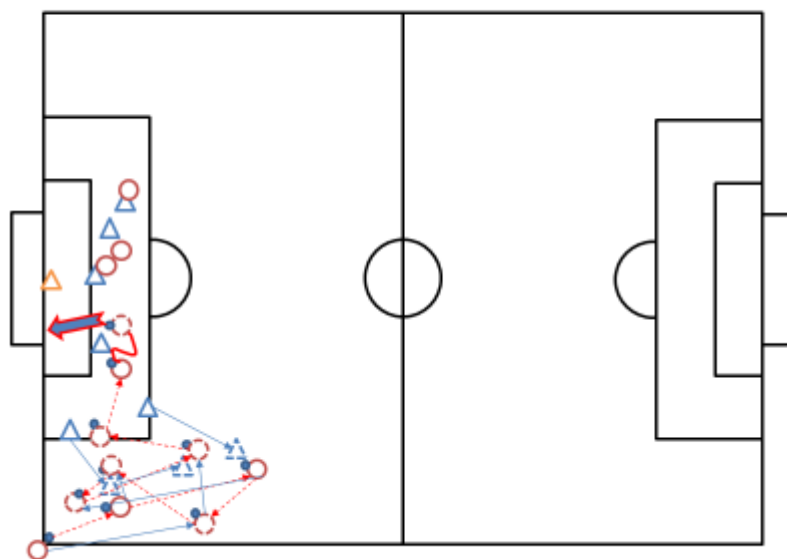
Hlavní rozhodčí: Inaki Bikandi

Diváci: 18 290

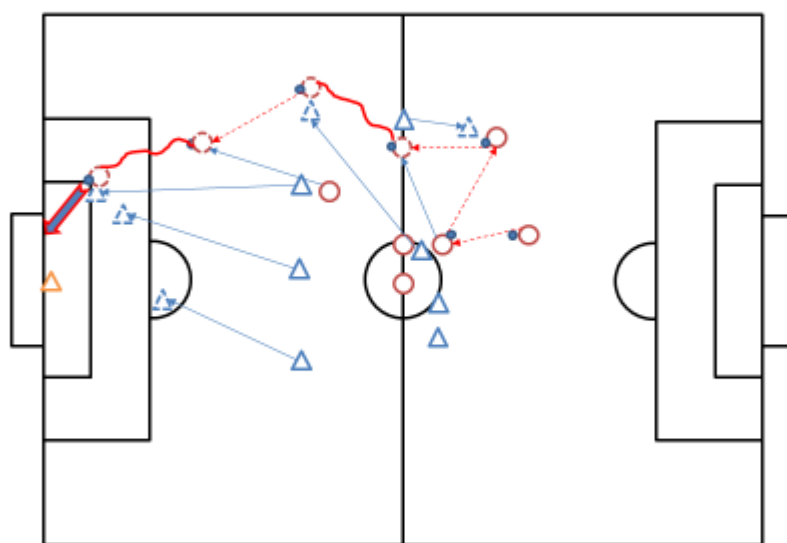
Branky: J. Giménez AM (16)

M. Mandžukič AM (53)

Elche Club de Fútbol – Atlético Madrid 0 : 1

Elche Club de Fútbol – Atlético Madrid 0 : 2

Příloha 4: Základní informace o sledovaných utkání a grafické znázornění úspěšných útoků z anglické Premier League.

Manchester City – Liverpool FC

3 : 1

Den: 25. 8. 2014

Stadion: Etihad Stadium

Hlavní rozhodčí: Michael Oliver

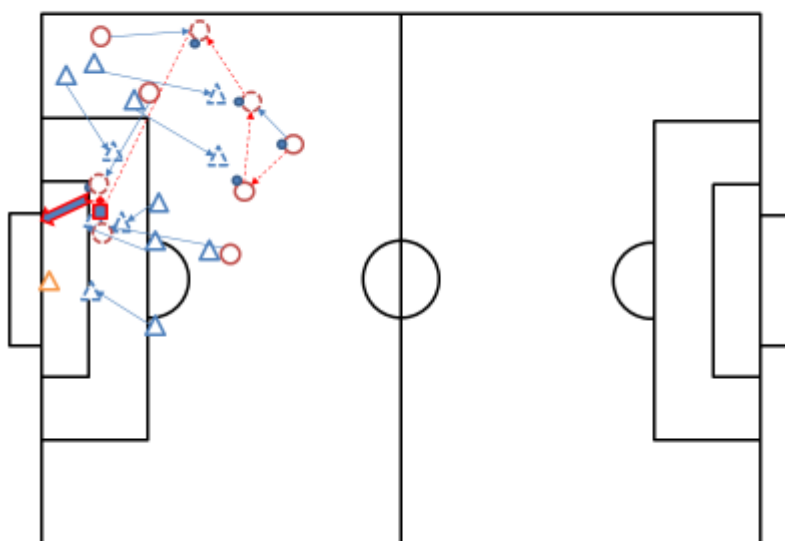
Diváci: 45 471

Branky: Stevan Jovetic MC (41, 55)

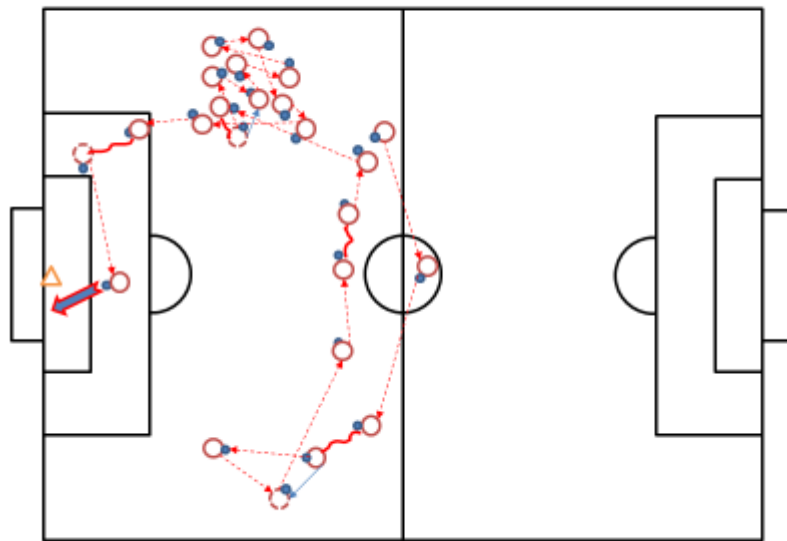
Sergio Agüero MC(69)

Pablo Zabaleta MC(83vlastní)

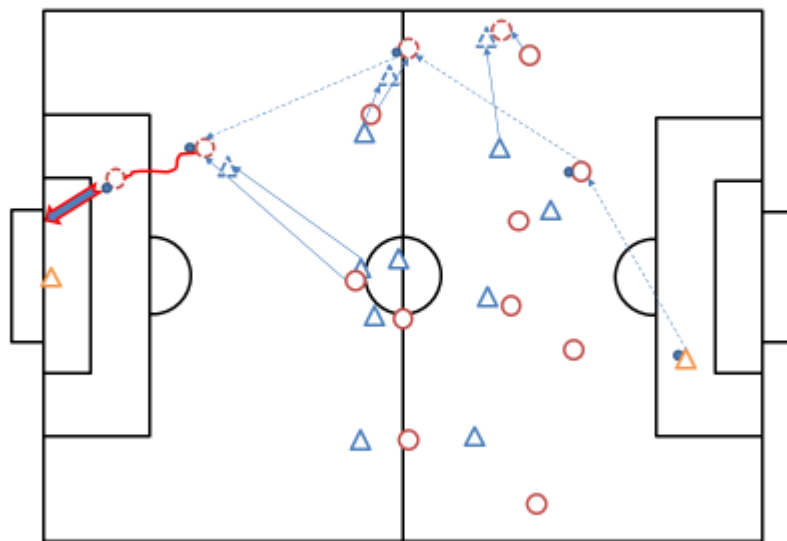
Manchester City – Liverpool FC 1 : 0

Manchester City – Liverpool FC 2 : 0

Manchester City – Liverpool FC 3 : 0

Aston Villa FC - Hull City

2 : 1

Den: 31. 8. 2014

Stadion: Villa Park

Hlavní rozhodčí: Mark Clattenburg

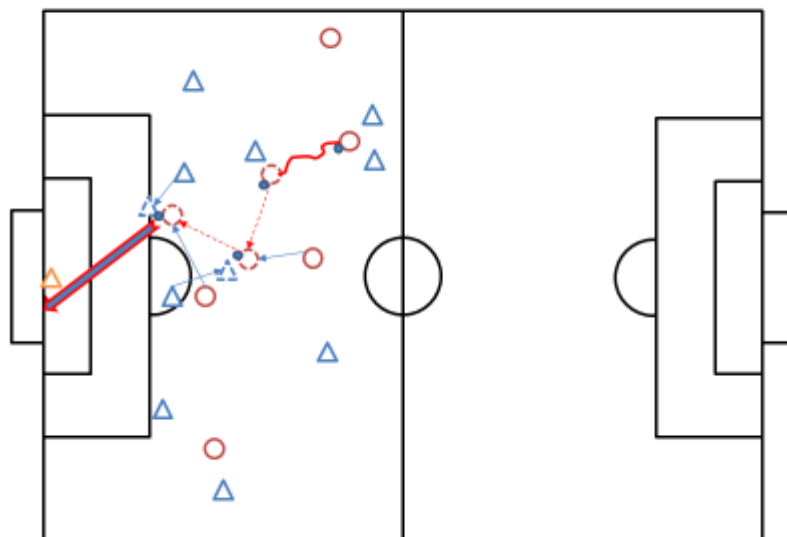
Diváci: 28 336

Branky: Gabriel Agbonlahor AV (14)

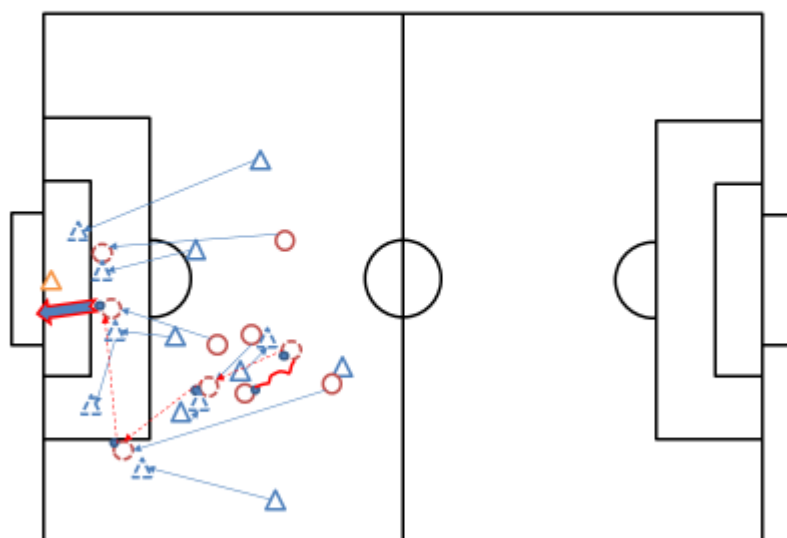
Andreas Weimann AV (36)

Nikica Jelavic HC (74)

Aston Villa FC - Hull City 1 : 0

Aston Villa FC - Hull City 2 : 0

Queens Park Rangers - Stoke City

2 : 2

Den: 20. 9. 2014

Stadion: Loftus Road Stadium

Hlavní rozhodčí: Martin Atkinson

Diváci: 16 163

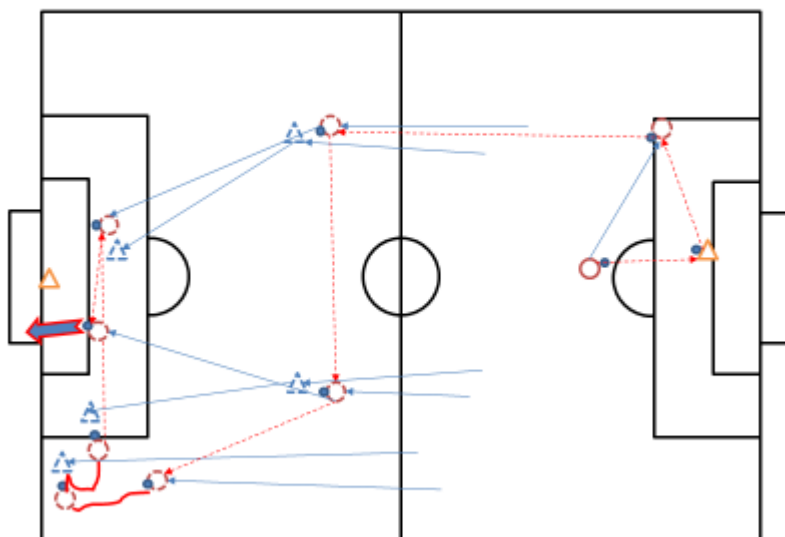
Branky: Mame Biram Diouf SC (11)

Steven Caulker QPR (42)

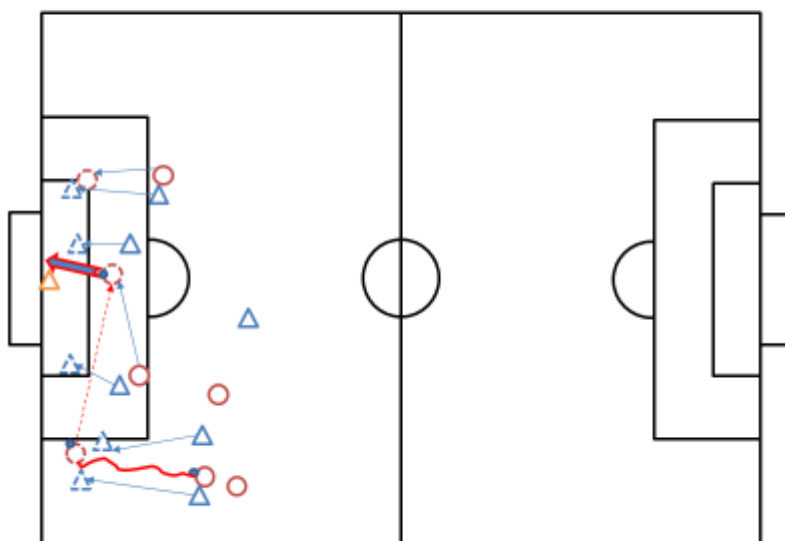
Peter Crouch SC (51)

Niko Kranjcar QPR (88)

Queens Park Rangers - Stoke City 1 : 0

Queens Park Rangers - Stoke City 2 : 1

Arsenal FC - Tottenham Hotspur

1 : 1

Den: 27. 9. 2014

Stadion: Emirates Stadium

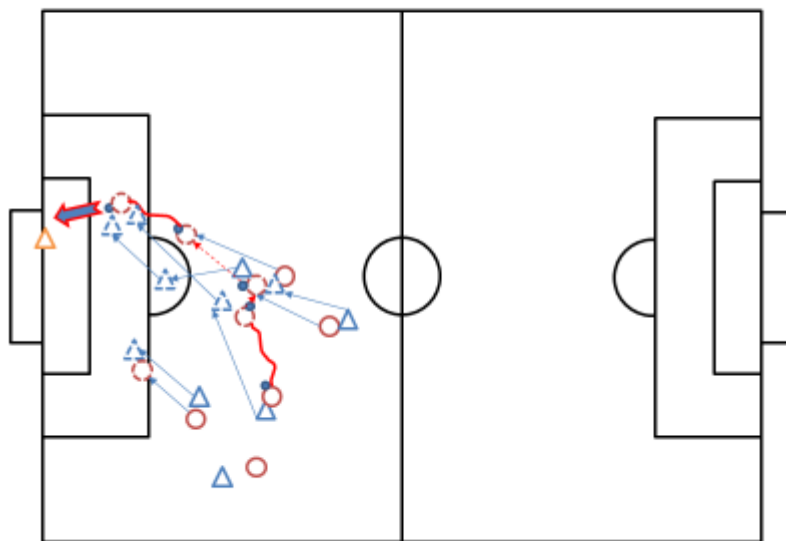
Hlavní rozhodčí: Michael Oliver

Diváci: 59 900

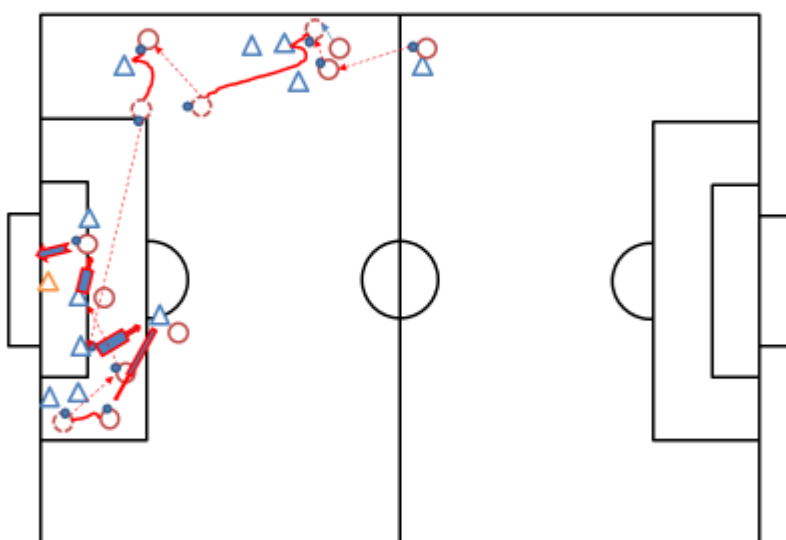
Branky: Nacer Chadli TH (56)

Alex Oxlade-Chamberlain A (74)

Arsenal FC - Tottenham Hotspur 0 : 1

Arsenal FC - Tottenham Hotspur 1 : 1

Aston Villa FC - Manchester City

0 : 2

Den: 4. 10. 2014

Stadion: Villa Park

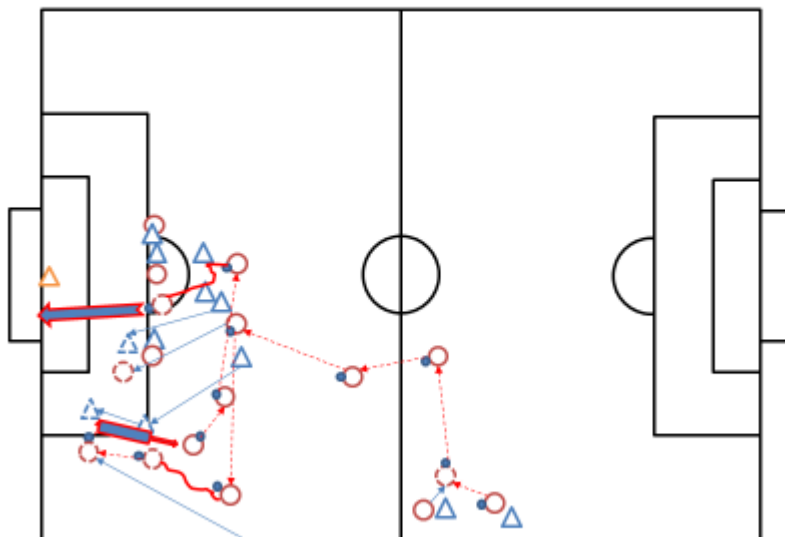
Hlavní rozhodčí: Chris Foy

Diváci: 32 964

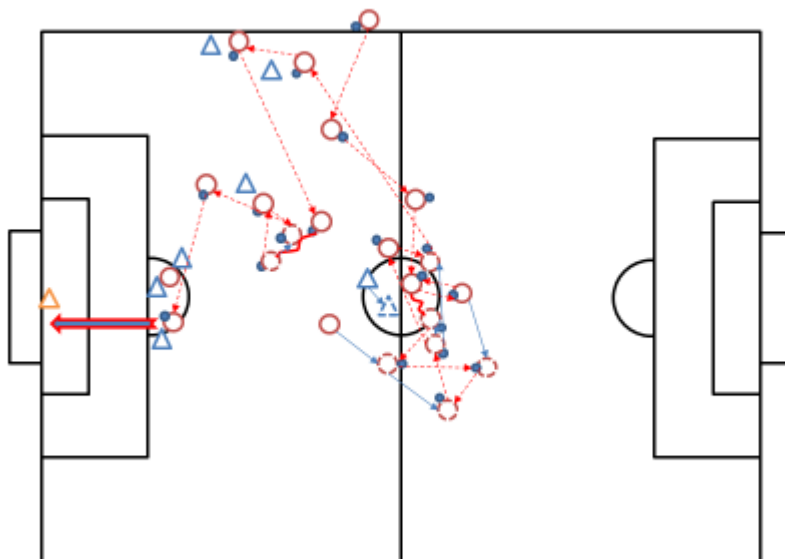
Branky: Yaya Touré MC (82)

Sergio Agüero MC (88)

Aston Villa FC - Manchester City 0 : 1

Aston Villa FC - Manchester City 0 : 2

Manchester United - Everton FC

2 : 1

Den: 5. 10. 2014

Stadion: Old Trafford

Hlavní rozhodčí: Kevin Friend

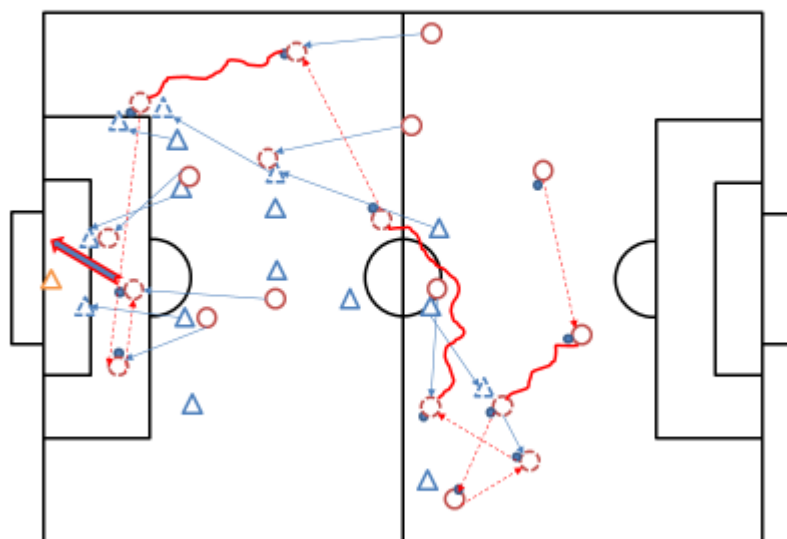
Diváci: 75 294

Branky: Ángel di María MU (27)

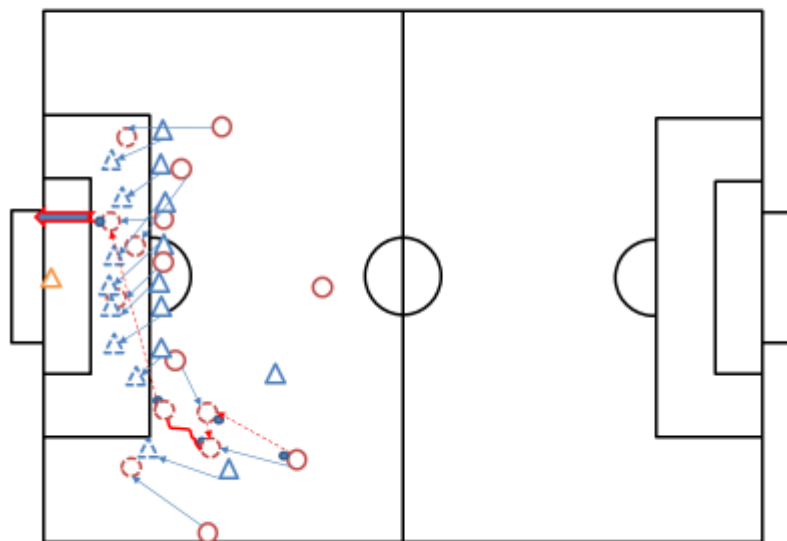
Steven Naismith E (55)

Falcao MU (62)

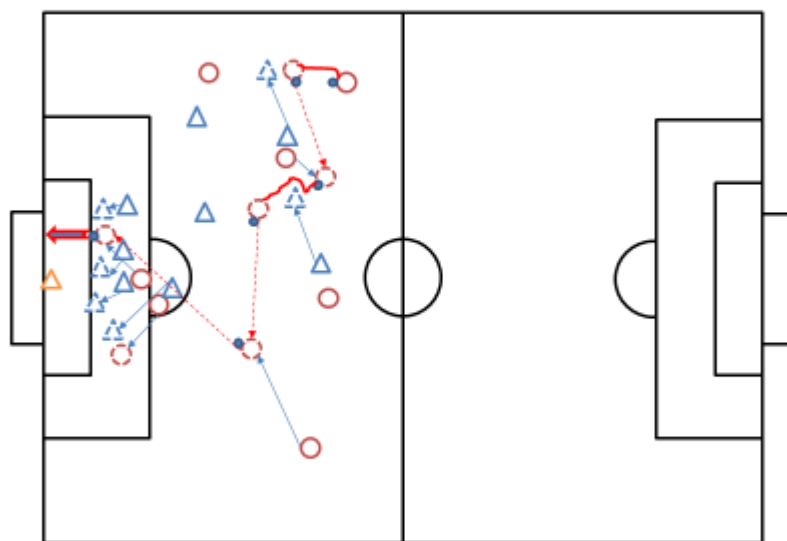
Manchester United - Everton FC 1 : 0

Manchester United - Everton FC 1 : 1

Manchester United - Everton FC 2 : 1

Manchester United – Chelsea FC

1 : 1

Den: 26. 10. 2014

Stadion: Old Trafford

Hlavní rozhodčí: Phil Dowd

Diváci: 75 327

Branky: Didier Drogba CH (53)

Robin van Persie MU (90 + 4)

Swansea City - Leicester City

2 : 0

Den: 25. 10. 2014

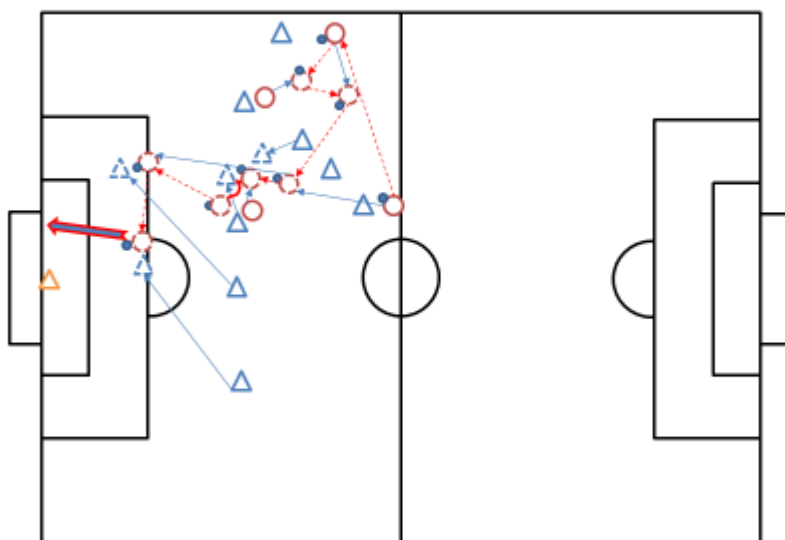
Stadion: Liberty Stadium

Hlavní rozhodčí: Mike Jones

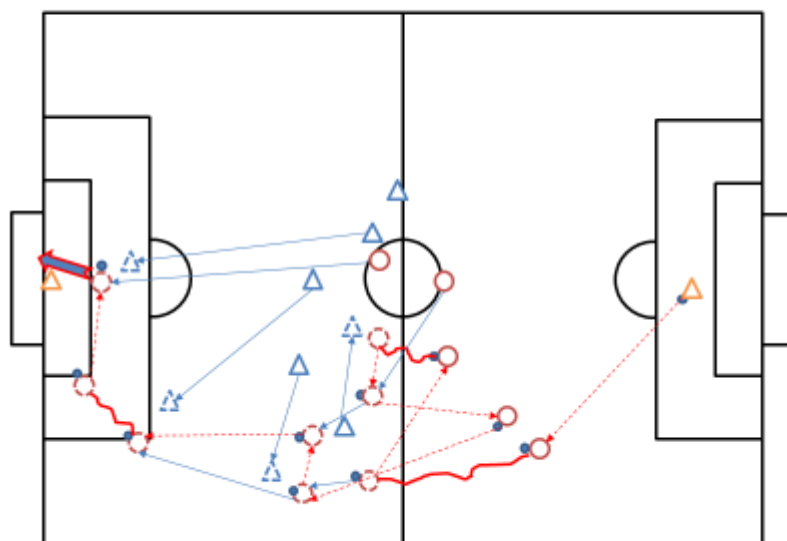
Diváci: 20 259

Branky: Bony Wilfried SW (34, 57)

Swansea City - Leicester City 1 : 0

Swansea City - Leicester City 2 : 0

Tottenham Hotspur - Newcastle United

1 : 2

Den: 26. 10. 2014

Stadion: White Hart Lane

Hlavní rozhodčí: Anthony Taylor

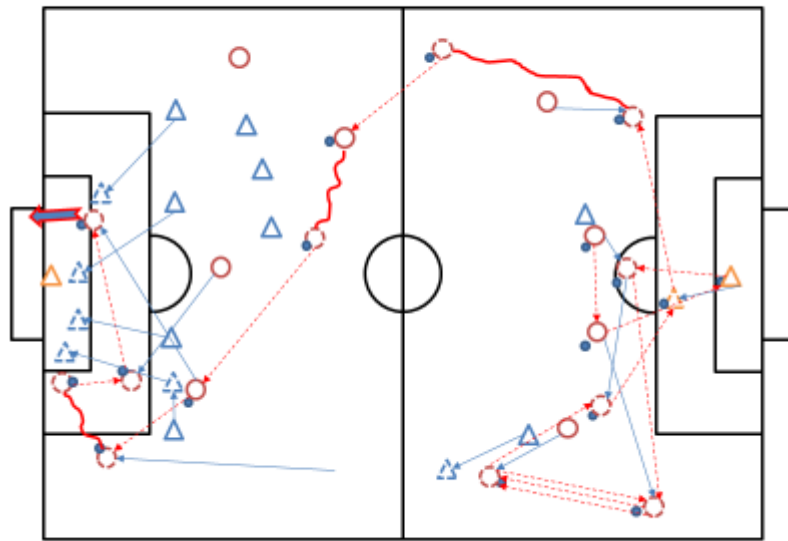
Diváci: 35 650

Branky: Emmanuel Adebayor TH (18)

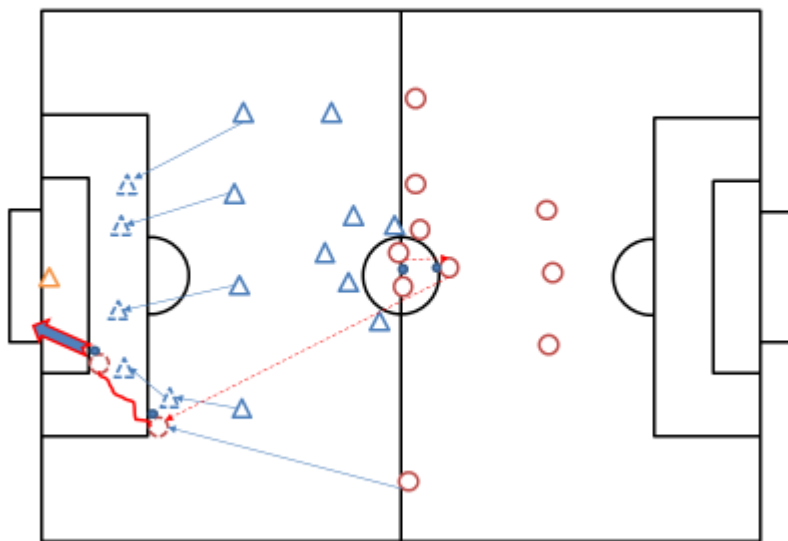
Sammy Ameobi NU (46)

Ayoze Pérez NU (58)

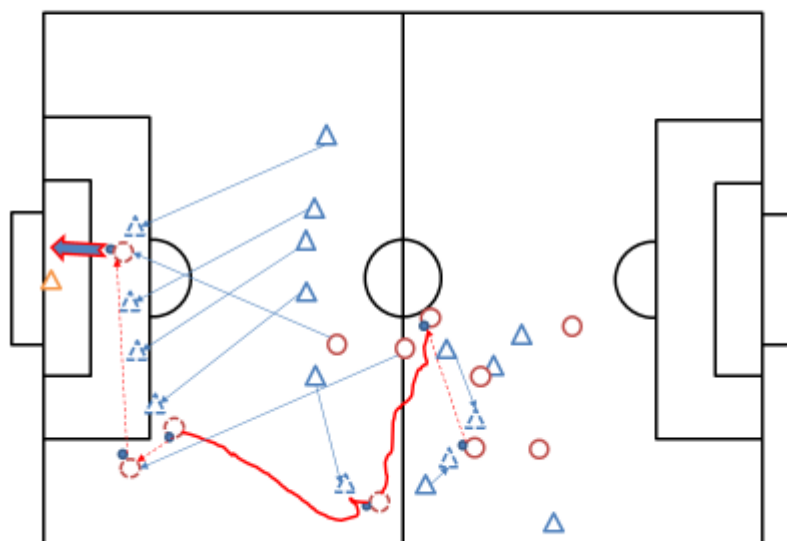
Tottenham Hotspur - Newcastle United 1 : 0

Tottenham Hotspur - Newcastle United 1 : 1

Tottenham Hotspur - Newcastle United 1 : 2

Crystal Palace – Sunderland AFC

1 : 3

Den: 3. 11. 2014

Stadion: Selhurst Park

Hlavní rozhodčí: Phil Dowd

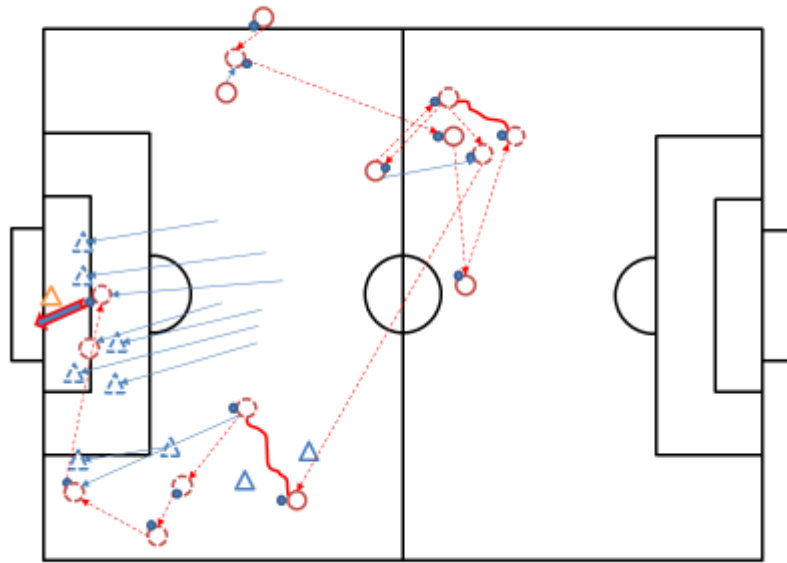
Diváci: 23 212

Branky: Steven Fletche S (31, 90 + 5)

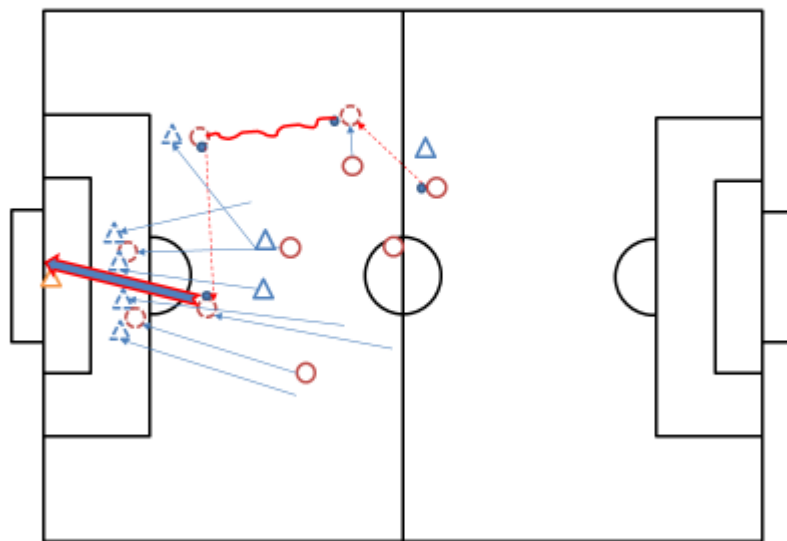
Wes Brown S (55 vlastní)

Jordi Gómez S (79)

Crystal Palace – Sunderland AFC 0 : 1

Crystal Palace – Sunderland AFC 1 : 2

Crystal Palace – Sunderland AFC 1 : 3

